

การแปลนวนิยาย

เรื่อง *Room* ของ Emma Donoghue

นางสาวชญาดา บินพะชัน

538 03046 22

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปล ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

Translation of Emma Donoghue's

Room

Miss Chayada Binhasun

538 03046 22

**A Special Research Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Degree of Master of Arts in Translation
Chalermprakit Center of Translation and Interpretation
Faculty of Arts, Chulalongkorn University
Academic Year 2013**

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาทฤษฎีการแปลและแนวทางการแปลวรรณกรรม เพื่อถ่ายทอดวจนลีลาของตัวละครเอกในเรื่อง *Room* ของเอ็มมา โดโนฮิว ผู้วิจัยมีจุดประสงค์ที่จะถ่ายทอดบทแปลที่มีสมมูลภาพทาง ความหมายและอรรถรสเทียบเคียงกับต้นฉบับ และหาวิธีการแก้ไขปัญหาการแปลลักษณะภาษาและวจนลีลา ที่ผิดเพี้ยน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตัวละครเอกในเรื่อง

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอานา นอร์ด และแนวทางการ วิเคราะห์องค์ประกอบนวนิยายของ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และแคโรล ลินซ์-บราวน์ ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถ วิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับได้ละเอียดและครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจสารที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อก่อนทำ การถ่ายทอดไปสู่บทแปลในภาษาปลายทาง แนวทางการแปลแบบตีความของฌอง เดอลีล ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจ ความหมายที่แท้จริงในวาทกรรมนั้นๆ ซึ่งทำให้ถ่ายทอดความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ ยังมีความสำคัญมากในการตรวจสอบบทแปล ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา ของ ชอง เพียเจต์ ในขั้นก่อน ปฏิบัติการคิด ของเด็กตั้งแต่อายุ 2-7 ปี ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจสภาพปกติของตัวละครที่สื่อออกมาผ่านทางภาษา และลักษณะความคิด ซึ่งช่วยในการถ่ายทอดลักษณะนั้นๆ เป็นภาษาปลายทางได้เหมาะสมยิ่งขึ้น และทฤษฎี วจนลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ช่วยให้ผู้วิจัยถ่ายทอดอรรถรสและความหมายของบทแปลให้เทียบเคียง และมีสมมูลภาพกับต้นฉบับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความรู้ แนวทาง และทฤษฎีข้างต้น เป็นปัจจัยที่สำคัญ มากในการสร้างงานแปลที่มีคุณภาพมากที่สุดและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

Abstract

This special research aims to study approaches and theories in translating *Room* by Emma Donoghue. The purpose of this paper is to produce the target text that has the equivalent effect in the main protagonist's stylistic use and the meaning of the text to the source text. Moreover, this study intends to find solutions to translate a unique speaking style of the main protagonist.

The result of this study shows that Christiane Nord's Text Analysis Approach, the analysis of elements of literature and Carl M. Tomlinson and Carol Lynch-Brown's study of children's literature enable the researcher to analyze the source text in depth and understand the purpose of the text before transferring the message conveyed in the source text to the target text. Interpretive Approach by Jean Delisle has assisted the researcher to reverbitalize the concepts in each context and verify the target text. Cognitive Development Theory for pre-operational period (2-7 years old) by Jean Piaget helps the researcher to understand the outstanding characteristic of the main protagonist which is portrayed through his thoughts and language use. Finally, Stylistic Theory by Amara Prasithrathsint assists the researcher to produce the target text with the linguistic style that has the same equivalent effect as the source text. All these approaches and theories have contributed to the creation of the most effective translated text in accordance with the purpose and the hypothesis of this research.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของอาจารย์ ดร. ศิริพร ศิริวรรณานต์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่อาจารย์สละเวลาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ อันมีค่าเพื่อจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จในที่สุด

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.กานดาภร เจริญกิตติบวร อาจารย์ผู้อ่านสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณา ตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการแก้ไขสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณพี่จ๊อบ และพี่ๆ เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานของศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติที่ แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับทั้งเรื่องเรียนและเรื่องทำสารนิพนธ์

ขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆ การแปลรุ่น 11 ที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจให้เสมอมา

ขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนสำนักบริหารวิรัชกิจและเครือข่ายนานาชาติ จุฬาลงกรณ์ฯ ที่เข้าใจและคอยผลักดัน

สุดท้าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยเหลือและสนับสนุนในทุกๆ ด้านตลอดมา

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและแนวทางการแปลที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 การวิเคราะห์ตัวบท	6
2.1.1 ทบทวนทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท (Text Analysis) ของคริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord)	6
2.1.2 การกำหนดแนวทางนำทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท (Text Analysis) ของคริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord) มาใช้ในงานวิจัย	8
2.2 แนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยาย	8
2.2.1 ทบทวนแนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยาย ของคาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และแครอล ลินช์-บราวน์ (Carl M. Tomlinson and Carol Lynch-Brown)	8
2.2.2 การกำหนดแนวทางนำการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยาย ของคาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และแครอล ลินช์-บราวน์ (Carl M. Tomlinson and Carol Lynch-Brown) มาใช้ในงานวิจัย	12
2.3 แนวทางการแปลแบบตีความ	13
2.3.1 ทบทวนแนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของฌอง เดอลีล (Jean Delisle)	13

2.3.2 การกำหนดแนวทางนำการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของฌอง เดอ ลีล (Jean Delisle) มาใช้ในงานวิจัย	17
2.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา	17
2.4.1 ทบทวนทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Development Theory) ของฌอง เพียเจต์ (Jean Piaget) ในระยะการคิดอย่างไม่ใช้เหตุผลที่สมบูรณ์ (pre-operational period) ของเด็กตั้งแต่อายุ 2-7 ปี	17
2.4.2 การกำหนดแนวทางนำทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Development Theory) ของฌอง เพียเจต์ (Jean Piaget) ในระยะการคิดอย่างไม่ใช้เหตุผลที่สมบูรณ์ (pre-operational period) ของเด็กตั้งแต่อายุ 2-7 ปี	18
2.5 ทฤษฎีวิจ্ঞานลีลา	18
2.5.1 ทบทวนทฤษฎีวิจ্ঞานลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์	18
2.5.2 การกำหนดแนวทางนำทฤษฎีวิจ্ঞานลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์มาใช้ในงานวิจัย	21
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ	22
3.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ	22
3.1.1 การวิเคราะห์ห้องค้ประกอบภายนอกตัวบท	22
3.1.1.1 ผู้ส่งสาร	22
3.1.1.2 เจตนาของผู้ส่งสาร	23
3.1.1.3 ผู้รับสาร	23
3.1.1.4 สื่อ	23
3.1.1.5 สถานที่ในการสื่อสาร	23
3.1.1.6 เวลาในการสื่อสาร	23
3.1.2 การวิเคราะห์ห้องค้ประกอบภายในตัวบท	24
3.1.2.1 เนื้อหา	24
3.1.2.2 โครงเรื่อง	29
3.1.2.3 ตัวละคร	32

3.1.2.4 ฉาก	36
3.1.2.5 แก่นเรื่อง	37
3.1.2.6 วจนลีลาและกลวิธีการเขียน	37
3.1.2.7 อัจฉนภาษา	39
บทที่ 4 การวางแผนการแปล ปัญหาในการแปล และแนวทางการแก้ปัญหา	41
4.1 การวางแผนการแปล	41
4.1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการแปลและการเลือกรูปแบบการแปล	41
4.1.2 การเลือกใช้ระดับภาษาหรือวจนลีลา	42
4.2 การวิเคราะห์ปัญหาในการแปลและการแก้ไข	44
4.2.1 ปัญหาด้านการใช้วจนลีลาของตัวละครเอก (แจ๊ค)	44
4.2.2 ปัญหาด้านการแปลเนื้อความ	45
4.2.3 การกำหนดระบบสรรพนาม	48
4.2.4 การแปลการเล่นคำ/เล่นเสียง	51
4.2.5 ปัญหาการถ่ายเสียงชื่อหรือคำที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ	52
4.3 สรุปผล	53
บทที่ 5 ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายบทแปล	54
บทที่ 6 บทสรุป	114
บรรณานุกรม	116
รายการอ้างอิง	119

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

นวนิยายเรื่อง *Room* เป็นผลงานของ เอ็มมา โดโนฮิว (Emma Donoghue) นวนิยายเรื่องนี้ นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก และสภาพสังคมที่เลื่อมโทรมในปัจจุบันผ่านมุมมองของตัวละคร เด็กซึ่งเป็นตัวละครเอก รวมถึงความโดดเด่นด้านลักษณะภาษาและวัจนลีลาที่ผู้แต่งเลือกใช้เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสภาพสังคมที่ตัวละครเอกอยู่ นวนิยายเล่มนี้ผ่านรอบคัดเลือกรางวัล Man Booker Prize ในปี 2010 และได้รับรางวัล Hughes & Hughes Irish Novel of the Year และ Rogers Writers' Trust Fiction Prize ใน ค.ศ. 2011 ด้วย

นวนิยายเรื่อง *Room* เป็นผลงานนวนิยายลำดับที่ 7 ของ เอ็มมา โดโนฮิว ชาวไอริชผู้มีความสามารถ เธอเป็นทั้งนักเขียนบทละคร นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ นวนิยายทั่วไป และเรื่องสั้น ผลงานจำนวนมากของเธอได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลนับครั้งไม่ถ้วน ก่อนหน้านวนิยายเรื่องนี้ ผู้เขียนได้รับรางวัล Stonewall Book Award for Literature ใน ค.ศ. 1997 จากนวนิยายเรื่อง *Hood* ซึ่งเป็นนวนิยายหญิงรักหญิงแบบร่วมสมัยด้วย

Room ได้รับการตีพิมพ์ใน ค.ศ. 2010 ผู้เขียนได้รับแรงบันดาลใจจากข่าวการลักพาตัวและกักขังหญิงเหยี่ยว ที่เกิดขึ้นมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะจากคดีกักขังหญิงเหยี่ยวและข่มขืน นางสาวอลิซาเบ็ท ฟริตเชิล (Elisabeth Fritzl) เหตุการณ์นี้ส่งผลให้ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความสัมพันธ์ของแม่และเด็กที่เกิดในพื้นที่จำกัดดังเช่น “ห้องขัง” ว่าจะต่างไปจากความสัมพันธ์ของแม่และเด็กที่อยู่ในสภาพสังคมธรรมดาอย่างไร

Room เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก ความสัมพันธ์ และความผูกพันระหว่างแม่และลูก ผู้เขียนแบ่งฉากที่สำคัญๆ ออกเป็น 2 ฉาก เพื่อแสดงพัฒนาการของตัวละครเมื่ออยู่ในสถานที่ๆ ต่างออกไป ฉากแรกเป็นฉากในห้องขนาด 12x12 ฟุต ซึ่งเป็นห้องขังของผู้เป็นแม่ที่ถูกลักพาตัวมาตั้งแต่อายุเพียง 19 ปี และถูกกักขังหญิงเหยี่ยวและข่มขืน จนกระทั่งให้กำเนิดแจ็คในห้องขัง ผู้เป็นแม่เลี้ยงดูแจ็คโดยปลุกฝังว่าสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีจริง ดังนั้นโลกของแจ็คจึงมีแต่แม่ และสิ่งที่อยู่ในห้องขังที่เขาจับต้องได้เท่านั้นที่เขาคิดว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริงในโลกของเขา แต่เหตุการณ์พัฒนาต่อไปเมื่อแจ็คและแม่สามารถหนีออกจาก

ห้องซังและมาอยู่ในสังคมปกติได้ ฉากนี้ทำให้เราเห็นพัฒนาการการเรียนรู้และการเติบโตของแจ๊คเมื่อต้องมาอยู่ในสังคมโลกภายนอกที่กฎ กติกา และการใช้ชีวิตแตกต่างไปจากสิ่งที่เขาเคยรับรู้และเข้าใจ แต่ความรักและความผูกพันของแจ๊คและแม่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง แม่ยังคงดูแลและปกป้องแจ๊คเช่นเดียวกับที่ยังอยู่กับแจ๊คในห้องซังเพียงสองคน

ผู้เขียนเลือกใช้การเล่าเรื่องโดยบุรุษที่ 1 หรือมีตัวละครหลักเป็นผู้เล่าเรื่อง ด้วยเหตุที่ตัวละครหลักเป็นเด็กที่มีอายุเพียง 5 ขวบ ทั้งยังไม่ได้โตขึ้นมาในสภาพสังคมและสภาพแวดล้อมที่ปกติเหมือนเด็กทั่วไป ทำให้ลักษณะภาษาและไวยากรณ์ที่ใช้ในการเล่าเรื่องนั้นมีลักษณะเฉพาะผิดไปจากคนทั่วไปด้วย ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดลักษณะภาษานี้ได้อย่างเด่นชัดผ่านการใช้คำที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อกล่าวอ้างถึงสิ่งที่มีอยู่แล้ว การเลียนเสียงธรรมชาติ การเล่นเสียง การเปรียบเทียบของทุกชนิดในห้องคู่มือชีวิตด้วยการใช้คำวิสามานยนาม รวมถึงอารมณ์ขันที่สะท้อนความไร้เดียงสาและการมองโลกในแง่ดี

ความท้าทายในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ คือ การถ่ายทอดวจนลีลาของตัวละครเอกที่เป็นผู้ดำเนินเรื่องซึ่งมีลักษณะที่ไม่เหมือนตัวละครทั่วไป ผู้วิจัยจึงต้องศึกษา ค้นคว้า และใช้กลวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการแปล เพื่อรักษาวจนลีลาและถ่ายทอดอารมณ์และความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้รับสารได้รับครบถ้วนและได้อรรถรสที่ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทฤษฎีในการแปลตัวบทประเภทวรรณกรรมเพื่อนำมาใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง

Room

2. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแปลและถ่ายทอดตัวบทต้นฉบับ โดยมุ่งเน้นไปที่วจนลีลาของตัวละครหลักที่ทำหน้าที่ดำเนินเรื่อง

3. เพื่อแปลนวนิยายเรื่องนี้ในส่วนของที่คัดสรรไว้ตามที่ระบุไว้ในขอบเขตการวิจัย โดยใช้วจนลีลาที่เหมาะสมในการสร้างสรรค์บทแปลให้มีอรรถรสใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

1.3 สมมติฐาน

การแปลนวนิยายเรื่อง *Room* ของ Emma Donoghue เป็นภาษาไทย เพื่อรักษาวัจฉลีลาของตัวละครหลักซึ่งใช้ภาษาผิดปกติไปจากเด็กทั่วไป ควรอาศัยการวิเคราะห์ตัวบท (Text Analysis) ของคริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord) แนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของฌอง เดอลีล (Jean Delisle) แนวทางการวิเคราะห์ห้องค้ประกอบของนวนิยายของคาร์ล เอ็ม ทอมลินสันและแคโรล ลินช์-บราวน์ (Carl M. Tomlinson and Carol Lynch-Brown) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Development Theory) ของ ชอง เพียเจต์ (Jean Piaget) ในขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational Stage) ของเด็กตั้งแต่อายุ 2-7 ปี และทฤษฎีัจฉลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ เพื่อถ่ายทอดอรรถรสและความหมายของบทแปลออกมาให้สามารถเทียบเคียงกับต้นฉบับ

1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

นวนิยายเรื่อง *Room* ของ Emma Donoghue ตีพิมพ์ใน ค.ศ. 2010 ต้นฉบับประกอบด้วย 5 บท 401 หน้า ส่วนที่เลือกมาศึกษาในสารนิพนธ์ฉบับนี้ มีจำนวนทั้งหมด 3 ตอน รวม 35 หน้า ดังนี้

1. ส่วนที่หนึ่ง หน้า 7-17 (11 หน้า) อยู่ในบทที่ 1 ของเล่มที่ชื่อว่า Presents ซึ่งเป็นตอนเปิดเรื่อง และเกริ่นนำเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของแจ๊คและแมในห้องขัง รวมถึงสิ่งของและปฏิภริยาที่แจ๊คมีต่อสิ่งของนั้น ๆ ซึ่งสื่อถึงพัฒนาการของเด็กในวัยแจ๊คได้ดี

2. ส่วนที่สอง หน้า 181-193 (13 หน้า) อยู่ในบทที่ 3 ที่ชื่อว่า Dying เป็นตอนที่กล่าวถึงตอนที่แจ๊คกับแม่วางแผนหนีออกจากห้องขัง เป็นครั้งแรกที่แจ๊คได้ออกมาเผชิญสังคมภายนอกและต้องสื่อสารกับคนในสังคมปกติ ในส่วนนี้สะท้อนสภาพจิตใจของแจ๊คและความสามารถในการสื่อสารของแจ๊คที่มีจำกัดด้วย

3. ส่วนที่สาม หน้า 300-311 (11 หน้า) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบทที่ 4 ที่ชื่อว่า After ในช่วงนี้จะกล่าวถึงตอนที่แจ๊คได้ออกไปเที่ยวข้างนอกศูนย์บำบัดกับลุงโดยที่ไม่มีแม่ไปด้วย ซึ่งสะท้อนให้เห็นสภาพจิตใจของแจ๊คที่ยังคงยึดติดกับความปลอดภัยเวลาที่อยู่ในห้องแคบ ๆ กับแม่เพียงสองคนเท่านั้น

ผู้วิจัยเลือกบทต้นฉบับใน 3 ส่วนข้างต้นมาศึกษา เนื่องจากเป็นตอนที่มปัญหาการแปลด้านัจฉลีลาและปัญหาอื่น ๆ เด่นชัดมากที่สุด

ตัวอย่างบทแปลที่มีปัญหา

I wish I had the note still but Old Nick disappeared it. I don't know the words, they got bumped out of my head. Ma's in Room still, I want her here so much much much. Old Nick ran off driving fast in his truck but where's he going, not the lake or the trees anymore because he saw me not be dead, I was allowed kill him but I didn't manage it

ปัญหาที่พบในบทต้นฉบับข้างต้นนั้น ได้แก่

1) ประโยคที่ผิดหลักไวยากรณ์

1.1 He saw me not be dead. ซึ่งที่ถูกไวยากรณ์ควรเป็น He saw that I was not dead.

1.2 I was allowed kill. ซึ่งที่ถูกไวยากรณ์ควรเป็น I was allowed to kill.

2) การใช้คำวิสามานยนามในการพูดถึงคำนามที่มีทั่วไป อาทิ คำว่า "Room"

3) การใช้คำซ้ำเพื่อแสดงออกถึงขั้นของคำ อาทิ "So much much much"

1.5 ขั้นตอนการวิจัย

1. อ่าน ศึกษา และทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับ
2. ศึกษาแนวคิดการแปลวรรณกรรมและทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้องกับตัวบท
3. วิเคราะห์ต้นฉบับโดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท และวิเคราะห์ประเด็นสำคัญต่างๆ ที่ต้องใช้ในการพิจารณาในการแปล รวมถึงปัญหาและข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นในการถ่ายทอดตัวบทต้นฉบับออกมาเป็นบทแปล
4. รวบรวมและวิเคราะห์ปัญหาในการแปลและนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม

5. วางแผนการแปล โดยเลือกทฤษฎี แนวทาง และรูปแบบการแปลที่เหมาะสมกับตัวบทและลักษณะเฉพาะของวัจนลีลาของตัวละคร ตลอดจนพิจารณากระบวนการสรรพนาม และระดับภาษาที่จะใช้ในการแปล
6. ลงมือแปลโดยใช้ทฤษฎี แนวทาง และรูปแบบการแปลที่เลือกไว้
7. ปรับแก้บทแปลให้เกิดความเทียบเคียงกับตัวบทต้นฉบับให้มากที่สุด ทั้งด้านเนื้อความ ลักษณะการใช้ภาษา และวัจนลีลา
8. ทบทวนสรุปสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้และความเข้าใจการวิเคราะห์หัตถ์นัยาย ทั้งองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายใน รวมถึงการวิเคราะห์ตัวละครที่มีลักษณะอุปกิติ
2. ได้นำทฤษฎีและแนวทางในการแปลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการขั้นตอนการแปลจริง
3. ได้แนวทางการแก้ปัญหาสำหรับผู้สนใจจะแปลงานประเภทนี้ในอนาคต

บทที่ 2

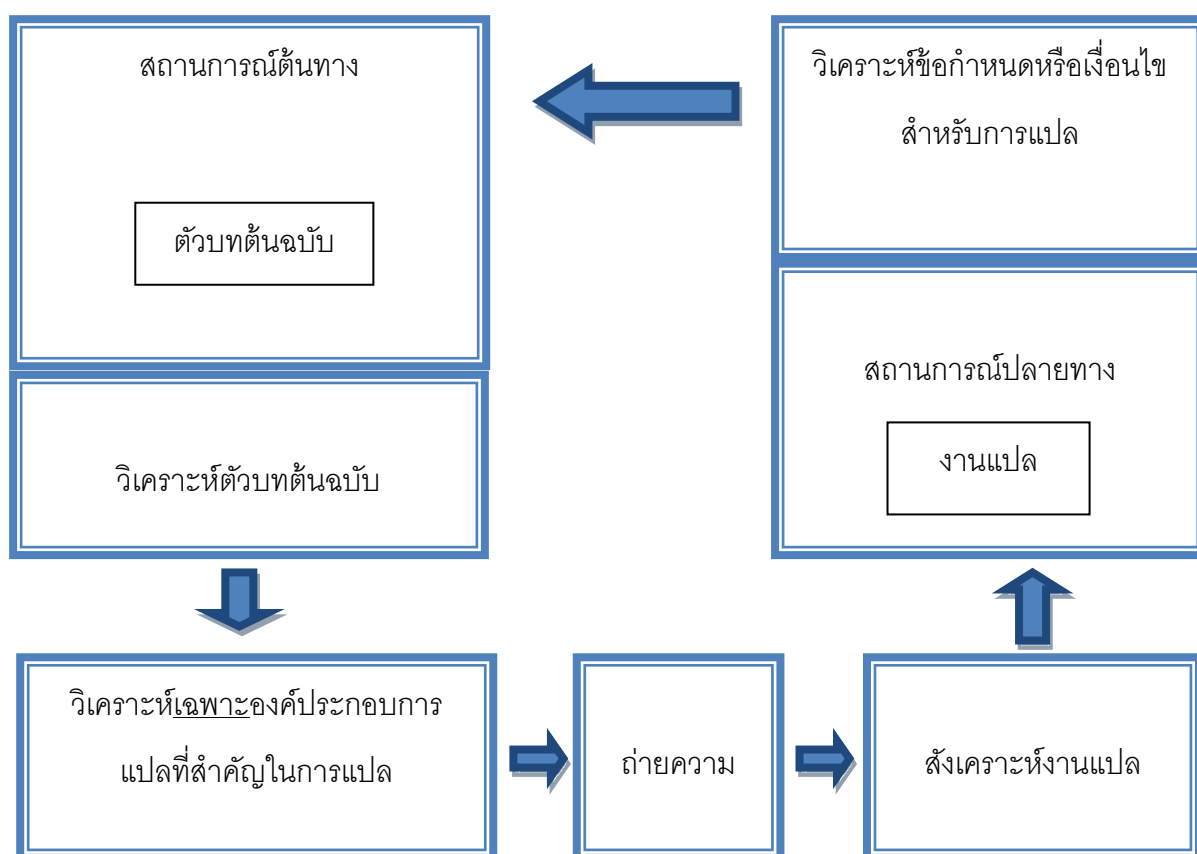
ทฤษฎีการแปลและแนวทางการแปลที่เกี่ยวข้อง

ในการแปลนวนิยายเรื่อง *Room* ซึ่งเป็นตัวบทที่วัจนลีลาของตัวละครหลักมีลักษณะปิดกั้นนั้น ผู้วิจัยจะต้องทำความเข้าใจและวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ เพื่อหาแนวทางถ่ายทอดวัจนลีลา อรรถรสและความหมายของบทแปลออกมาให้สามารถเทียบเคียงกับต้นฉบับ ทำให้ผู้อ่านในสังคมปลายทางได้รับ อรรถรสใกล้เคียงกับผู้อ่านในสังคมต้นทางมากที่สุด ในการนี้ ผู้วิจัยเลือกทฤษฎีและแนวทางการแปลมาศึกษาและทบทวนเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการแปล ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ตัวบท

2.1.1 ทบทวนทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท (Text Analysis) ของ คริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord)

วรรณา แสงอร่ามเรือง (2545: หน้า 26-31) กล่าวถึงทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท (Text Analysis) ของ คริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord อ้างไว้ใน วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2545) ว่าจุดหมายสำคัญของการแปลนั้น คือ การแปลให้ตรงตามคำสั่งที่ผู้จ้างมอบหมายและตรงกับหน้าที่ตัวบทที่ตั้งไว้ นอร์ดได้เสนอกระบวนการแปลแบบวงกลับ (Nord, 1989a: 105) ไว้ดังนี้

ก่อนอื่นผู้แปลต้องวิเคราะห์เงื่อนไขในการแปลโดยละเอียด ว่าผู้จ้างงานมอบหมายให้ผู้แปลทำอะไร ต้องการให้แปลตัวบทเพื่อใคร ตัวบทแปลออกมาลักษณะไหน ภาษาปลายทางใด จากนั้นจึงวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับในภาษาต้นทาง โดยวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญในการแปล ผู้แปลต้องพิจารณาและคำนึงถึงสถานการณ์และวัฒนธรรมปลายทางด้วย เพื่อถ่ายทอดความคิดและเนื้อหาต่างๆ ให้เหมาะสมกับภาษา สถานการณ์ และวัฒนธรรมปลายทาง เมื่อกระบวนการแปลสิ้นสุด ก็ต้องนำงานชิ้นนั้นมาตรวจสอบกับข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ผู้จ้างงานกำหนดไว้ว่าตรงกันหรือไม่ หากไม่ตรงตามเงื่อนไข ผู้แปลต้องแก้ไขปรับเปลี่ยนให้ตรงตามเงื่อนไขนั้นๆ และเมื่อเสร็จสิ้นก็ถือว่างานแปลได้บรรลุตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ นอร์ติกกล่าวว่า กระบวนการนี้เป็นกระบวนการแปลที่วกกลับไปหาคำสั่ง

นอร์ติกจำแนกการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบทต้นฉบับออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual Factors)

1.1 ผู้ส่งสาร (Sender) คือ ผู้เขียนตัวบทต้นฉบับหรือผู้ที่ต้องการส่งสารใดสารหนึ่งให้แก่ผู้รับสาร

1.2 วัตถุประสงค์ (Sender's Intention) คือ สิ่ง que ผู้ส่งสารตั้งใจจะสื่อให้ผู้รับสารได้รู้

1.3 ผู้รับสาร (Receiver/Audience) ผู้รับสารที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อสารด้วย ผู้รับสารในภาษา

ปลายทางและภาษาต้นทางจะมีความต่างกันในแต่ละด้านหนึ่ง อาทิ วัฒนธรรม

1.4 สื่อ (Medium) วิธีที่ผู้ส่งสารใช้ในการถ่ายทอดสาร อาทิ บทความ กลอน นิยาย ข่าว

1.5 สถานที่ (Place) สถานที่ที่ผลิตตัวบท

1.6 เวลา (Time) ช่วงที่ผลิตตัวบท

1.7 จุดมุ่งหมาย (Motive) ตัวบทผลิตเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ใด

1.8 หน้าที่ (Function) เป็นตัวบทประเภทใด อาทิ คำถาม ขอร้อง แจ้งให้ทราบ โน้มน้าว

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท (Intratextual Factors)

2.1 หัวข้อตัวบท (Subject Matter) ผู้เขียนพูดถึงอะไร ใจความสำคัญของเรื่อง

2.2 เนื้อเรื่องย่อ (Summary) เนื้อเรื่องย่อของตัวบท

2.3 สิ่งที่ละไว้ (Presupposition) เป็นสิ่งที่ผู้เขียนละไว้ ส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม

2.4 การเรียงลำดับความ (Text Composition) วิธีการเรียบเรียงประโยค

2.5 อวัจนภาษา (Nonverbal Element) สื่อที่ไม่ใช่ภาษา อาทิ รูปภาพ น้ำเสียง

2.6 การใช้คำ (Lexical Characteristics) การใช้คำในระดับต่างๆ คำความหมายโดยตรง โดยนัย

2.7 โครงสร้างประโยค (Sentence Structure) การใช้ประโยคเดี่ยว ความรวม ความซ้อน

2.8 น้ำเสียง (Suprasegmental Feature) น้ำเสียงของตัวบท ตัวเอน ตัวหนา และสัญลักษณ์ต่างๆ

2.1.2 การกำหนดแนวทางนำทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท (Text Analysis) ของ คริสตีอานเน นอร์ด (Christiane Nord) มาใช้ในงานวิจัย

การวิเคราะห์ตัวบทเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับในภาษาปลายทาง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ด เพื่อวิเคราะห์และพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อตัวบท รวมถึงความคิดที่ตัวบทต้องการถ่ายทอด ผู้วิจัยต้องวิเคราะห์ทั้งองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายในของตัวบท เช่น วัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร การใช้คำ และโครงสร้างประโยค เป็นต้น เพื่อศึกษา ลักษณะเด่นของนวนิยายเรื่อง *Room* อาทิ โครงเรื่องและวัจนลีลาของตัวละคร การศึกษาทฤษฎีนี้ จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจความหมายและเข้าถึงอรรถรสของตัวบทต้นฉบับได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดความคิดนั้นๆ แก่ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางได้ง่ายขึ้นด้วย

2.2 แนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยาย

2.2.1 ทบทวนแนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายของ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินช์-บราวน์ (Carl M. Tomlinson and Carol Lynch-Brown)

คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินช์-บราวน์ (Carl M. Tomlinson and Carol Lynch-Brown, 1996: หน้า 26 - 32) กล่าวถึงองค์ประกอบของนวนิยาย (Element of Fiction) ไว้ว่า องค์ประกอบของนวนิยายเป็นปัจจัยที่สำคัญในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับ โดยองค์ประกอบของนวนิยายประกอบด้วย

1. โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของนวนิยาย เป็นการลำดับเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวพันต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผลกัน โครงเรื่องเป็นสิ่งที่จะบอกผู้อ่านว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นบ้าง และแต่ละเหตุการณ์นั้นมีความหมายอย่างไร ลักษณะโครงเรื่องที่ดีต้องมีปมขัดแย้งแฝงอยู่ เพื่อสร้างความตื่นเต้น น่าติดตาม ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนเป็นส่วนหนึ่งกับหนังสือ

ความขัดแย้งสามารถเกิดได้จากหลายสาเหตุ โดย คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินช์-บราวน์ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- ความขัดแย้งภายในจิตใจตัวละครเอง (person-against-self) เกิดจากการที่ตัวละคร สับสนกับความคิด และการกระทำของตนเองว่าควรคิดตัดสินใจทำอะไร เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย
- ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับธรรมชาติ (person-against-nature) มักจะพบใน นวนิยายที่ตัวละครต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ
- ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับตัวละคร (person-against-person) เป็นความขัดแย้งที่ เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง
- ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม (person-against-society) มักจะพบในนวนิยายที่ ตัวละครต้องต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมในสังคม หรือไม่เห็นด้วยกับค่านิยมส่วนใหญ่ของ สังคม

นอกจากนี้ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินช์-บราวน์ ยังจำแนกกลวิธีการดำเนินเรื่องไว้ 3 ประเภทหลักๆ ดังนี้

- โครงเรื่องที่เล่าเรื่องตามลำดับเวลา (chronological plots) คือ การเล่าเรื่องไปตามลำดับ เวลาก่อนหลังของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อยๆ ได้แก่ โครง เรื่องแบบดำเนินไปข้างหน้า (progressive plots) โดยจะเริ่มจากบทเปิดเรื่อง (Exposition) ซึ่งเป็นบทนำเรื่องให้ผู้เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละคร สถานที่ เวลา และ เหตุการณ์ นอกจากนี้ยังเป็นจุดกำเนิดของความขัดแย้งหรือการผูกปม (Complication) ด้วย จากนั้นจะเป็นการพัฒนาของเหตุการณ์หรือการขมวดปม (Rising Action) ความ ขัดแย้งของเรื่องจะเด่นชัดมากขึ้น ทวีความรุนแรง และนำไปสู่จุดวิกฤต (Crisis) เมื่อ ความขัดแย้งได้รับการคลี่คลายหรือการแก้ปม (Falling Action) จนนำไปสู่บทสรุปของ เรื่อง (Denouement) ส่วนอีกโครงเรื่องหนึ่งคือ โครงเรื่องแบบแบ่งเป็นตอน (episodic plot) แต่ละตอนมีจุดวิกฤตและการคลี่คลายในตัวของมันเอง โดยมีตัวละครกลุ่มเดียวกัน ฉากเดียวกัน ในโครงเรื่องประเภทนี้ แม้จะใช้วิธีการเล่าเรื่องตามลำดับ แต่เวลาที่

เชื่อมโยงแต่ละตอนเข้าด้วยกันจะไม่เฉพาเจาะจง อาทิ ในปีเดียวกันนั้น หรืออาจไม่มีปรากฏอยู่เลย

- โครงเรื่องที่ใช้กลวิธีเล่าเรื่องย้อนกลับไปมา (Flashback) คือ โครงเรื่องที่เล่าเรื่องย้อนกลับไปมาระหว่างอดีตกับปัจจุบัน
- โครงเรื่องที่ใช้กลวิธีการเกริ่นเหตุการณ์ โดยใช้เหตุการณ์หรือคำพูดเพื่อบอกใบ้ให้ผู้อ่านสามารถรู้ถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในตอนหลังได้

2. ตัวละคร (Characters)

ตัวละครเปรียบเสมือนนักแสดงในนวนิยายเรื่องนั้นๆ และถือเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญในการประพันธ์นวนิยาย ดังนั้นการอธิบายลักษณะตัวละคร และการพัฒนาทางพฤติกรรมของตัวละครระหว่างการดำเนินเรื่องจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้อ่าน ประเด็นเกี่ยวกับตัวละครที่ควรศึกษานั้น มี 2 ประเด็น ได้แก่

- การสร้างลักษณะนิสัยตัวละคร (Characterization) คือ กลวิธีที่ผู้เขียนใช้เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักตัวละคร เช่น การพรรณนาเกี่ยวกับตัวละคร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจรูปร่างหน้าตาและลักษณะนิสัย การพรรณนาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร หรือให้ผู้อ่านวินิจฉัยจากบทสนทนาและการกระทำของตัวละคร
- การพัฒนาตัวละคร (Character development) คือ การเปลี่ยนแปลงของตัวละคร ไม่ว่าจะเปลี่ยนไปในแง่ดีหรือไม่ดี หากตัวละครประสบเหตุการณ์สำคัญๆ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตได้ ผู้อ่านก็จะคาดหวังให้ตัวละครเปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุการณ์นั้นๆ ตัวละครแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้
 1. ตัวละครเอก (protagonist หรือ main character) คือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง ผู้เขียนจะบรรยายลักษณะของตัวละครไว้อย่างครบถ้วน มีข้อดีข้อเสียในตัวเองเหมือนคนทั่วไป ตัวละครประเภทนี้จะมีพัฒนาการทางพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จัดเป็นตัวละครหลายลักษณะหรือตัวละครแบบกลม (round character)
 2. ตัวละครประกอบ (minor characters หรือ secondary characters) ผู้เขียนจะอธิบายลักษณะตัวละครแบบง่ายๆ เพียงแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งเพื่อประกอบการดำเนินเรื่อง บางครั้งผู้เขียนจะใช้ตัวละครลักษณะเดียวหรือตัวละครแบบแบน (flat character) ตัวละคร

ประเภทนี้จะมีลักษณะพฤติกรรมที่ตายตัว ไม่มีพัฒนาการ นอกจากนี้ ผู้เขียนยังอาจเลือกใช้ตัวละครที่มีลักษณะตรงข้ามกับตัวละครเอก (character foil) เพื่อเน้นให้ลักษณะของตัวละครเอกเด่นขึ้น ตัวละครที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับตัวละครเอกเรียกว่า ฝ่ายปรปักษ์ (antagonist)

3. ฉาก (Setting)

ฉากหมายถึง เวลาและสถานที่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ฉากนั้นอาจจะสำคัญหรือไม่สำคัญก็ได้ขึ้นอยู่กับ การดำเนินเรื่องของผู้เขียน หากผู้เขียนระบุเวลาและสถานที่ไว้ชัดเจน เรียกว่า ฉากที่สำคัญต่อเนื้อเรื่อง (integral setting) แต่หากผู้เขียนไม่ได้ระบุเวลาและสถานที่ไว้อย่างชัดเจน เหตุการณ์นั้นอาจจะเกิดขึ้นเมื่อใดหรือที่ใดก็ได้ เรียกว่า ฉากหลัง (backdrop setting)

4. แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องคือ แนวคิดและใจความสำคัญของเรื่อง เป็นสิ่งที่ผู้เขียนงานชิ้นนั้นๆ ต้องการนำเสนอ โดยอาจจะไม่ใช่คติสอนใจเพียงอย่างเดียว แต่เป็นแนวคิดของตัวผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับรู้ โดยผู้เขียนอาจใช้วิธีบอกแนวคิดสำคัญไว้ที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของเรื่อง หรือแฝงไว้ในสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือการกระทำของตัวละคร ทั้งนี้ แก่นเรื่องจะต้องสอดคล้องกับโครงเรื่อง ฉาก และปัจจัยอื่นๆ ของนวนิยายด้วย

5. กลวิธีการเขียน (Style)

กลวิธีการเขียนคือ วิธีที่ผู้เขียนใช้ในการเล่าเรื่อง ซึ่งเน้นการศึกษาลักษณะการเขียนมากกว่าเนื้อหา อย่างไรก็ตาม กลวิธีการเขียนจะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับเนื้อหาของหนังสือประเภทนั้นๆ การศึกษา กลวิธีการเขียนนั้น ต้องศึกษาในหลากหลายแง่มุม โดยคาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ กล่าวไว้ 5 แง่มุม ได้แก่

- รูปคำ (words) คำที่ใช้ในการเล่าเรื่องมีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น คำสั้น คำยาว คำง่าย คำยาก คำพ้องรูป คำพ้องเสียง คำที่แสดงอารมณ์ หรือ คำภาษาถิ่น เป็นต้น ทั้งนี้ คำที่เลือกใช้จะต้องเหมาะสมกับเรื่องที่เล่าด้วย และผู้ที่วิเคราะห์ควรจะคำนึงว่าเพราะเหตุใดผู้แปลจึงเลือกใช้คำประเภทนั้นๆ

- รูปประโยค (sentences) เป็นประโยคความเดียว ความรวม หรือความซ้อน เป็นประโยคที่เข้าใจง่ายหรือซับซ้อน
- การจัดองค์ประกอบ (organization) คือ ลักษณะการจัดหน้ากระดาษ ความสั้นยาวของย่อหน้า บท ชื่อบท อารัมภบท ปัจฉิมบท และความยาวของหนังสือ
- มุมมองการเล่าเรื่อง (point of view) คือ สิ่งที่ผู้เขียนจะกำหนดว่าจะให้ใครเป็นคนเล่าเรื่อง ผู้เขียนจะเป็นผู้เล่าเอง หรือจะเล่าผ่านตัวละคร โดยแบ่งได้ดังนี้
 1. การเล่าเรื่องผ่านมุมมองของบุคคลที่สาม (third-person narrator) ผู้อ่านจะรู้เท่ากับที่ผู้บรรยาย หากผู้บรรยายรู้แจ้งเห็นจริงทุกอย่าง (omniscient) จะทำให้ผู้อ่านเข้าถึงอารมณ์และการกระทำของตัวละครทุกตัว ในขณะที่บางเรื่องอาจจะบรรยายผ่านมุมมองของตัวละครเพียงตัวเดียวโดยใช้บุรุษที่สามในการเล่า แต่ผู้อ่านจะรู้ในสิ่งที่ตัวละครตัวนั้นรู้เท่านั้น เรียกว่า มุมมองจำกัดโดยบุคคลที่สาม (limited omniscient)
 2. การเล่าเรื่องโดยใช้บุรุษที่ 1 (first-person narrator) ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าผ่านมุมมองของตัวละครหลัก ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดกับตัวละคร แต่จะรู้เท่าที่ตัวละครนั้นรู้
 3. การเล่าเรื่องผ่านมุมมองตัวละครหลายตัว (shifting point of view) กลวิธีนี้จะทำให้ผู้อ่านเห็นเหตุการณ์จากมุมมองของตัวละครหลายๆ ตัว โดยผู้เขียนอาจจะต้องเกริ่นก่อนว่าเป็นมุมมองของตัวละครใด
- การใช้สัญลักษณ์ (symbolism) คือ กลวิธีการเขียนที่ผู้เขียนใช้เพื่อกล่าวถึงสิ่งหนึ่งแทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้

2.2.2 การกำหนดแนวทางนำการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยาย ของ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ (Carl M. Tomlinson and Carol Lynch-Brown) มาใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่จะต้องใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยาย มาใช้ในการวิเคราะห์ตัวบทควบคู่ไปกับทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบทของนอร์ด ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ตัวบทและองค์ประกอบสำคัญต่างๆ ที่จำเป็นต่อการแปลได้ละเอียดมากขึ้น โดยเฉพาะกลวิธีการเขียนที่ทำให้นวนิยายเรื่องนี้มีความโดดเด่น อาทิ รูปคำ รูปประโยค และมุมมองในการเล่าเรื่อง ต่างก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้วิจัยต้องวิเคราะห์ เนื่องจากตัวละครหลักของนวนิยายเรื่อง *Room* นั้นมีลักษณะที่ผิดปกติจากคนทั่วไป

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสามารถใช้ทฤษฎีนี้ในการศึกษาตัวละครและฉากของเรื่องได้เพิ่มตามจากทฤษฎีของ นอร์คด้วย

2.3 แนวทางการแปลแบบตีความ

2.3.1 ทบทวนแนวทางการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของ ฌอง เดอลีล (Jean Delisle)

แนวทางการแปลแบบตีความของ ฌอง เดอลีล (Jean Delisle อ้างถึงใน Mona Baker, 1998) นั้นพัฒนามาจากทฤษฎีการแปลแบบตีความ (Interpretive Theory) ของ ดานิกา เซเลสโกวิตซ์ (Danica Seleskovitch) และ มารีอานน์ เลเดอว์ (Marianne Lederer) โดยแนวคิดนี้อธิบายการแปลไว้ว่า การแปลนั้นต้องกระทำในระดับวาทกรรมไม่ใช่ระดับภาษา เพราะคำแต่ละคำจะมีความหมายประจำทางภาษา (signification) ซึ่งเป็นความหมายที่พบได้ในพจนานุกรม เราจะเข้าใจความหมายนั้นได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงบริบทแวดล้อม แต่ในความหมายระดับวาทกรรม (meaning) เป็นความหมายที่ได้จากการเชื่อมโยงความหมายของคำเข้ากับบริบทแวดล้อมคำนั้นๆ เพื่อพิจารณาหาความหมายที่แท้จริงของคำ ดังนั้นกระบวนการแปลจึงเป็นกระบวนการทำความเข้าใจและถ่ายทอดความหมายนั้นๆ ออกมา ไม่ใช่เพียงการสับเปลี่ยนทางภาษาเท่านั้น

ฌอง เดอลีล นำทฤษฎีการแปลแบบตีความ (Interpretive Theory) ของ เซเลสโกวิตซ์ และ เลเดอว์ มาพัฒนา เดอลีล กล่าวไว้ว่า การแปลไม่ใช่การถอดความหมายคำต่อคำ หรือประโยคต่อประโยค แต่เป็นการถ่ายทอดความหมายที่แท้จริง โดยไม่ยึดติดกับรูปแบบทางภาษา แต่ต้องอาศัยบริบทและความรู้ที่ผู้แปลสะสมเอาไว้ มาประมวลเพื่อทำความเข้าใจสารนั้นและถ่ายทอดออกมาให้เกิดสมมูลภาพระหว่างภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมากที่สุด

ฌอง เดอลีล แบ่งแนวทางการแปลแบบตีความออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทำความเข้าใจ (Comprehension)

เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้นฉบับต้องการสื่อ ขั้นตอนนี้ผู้แปลจะต้องใช้ความรู้ที่สะสมไว้ในการตีความตัวบท ในแต่ละตัวบทจะประกอบไปด้วยความสัมพันธ์ระหว่างคำกับตัวบท (semantic relationships) และความสัมพันธ์ระหว่างคำกับปรากฏการณ์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นทางภาษา

(referential relationships) ซึ่งสัญญะที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายในตัวบทนั้นจะเป็นสื่อที่ผู้เขียนใช้ในการถ่ายทอดสารที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ผู้แปลจะต้องตีความตัวบทต้นฉบับก่อนทำการแปล

การทำความเข้าใจจะเกิดขึ้นใน 2 ระดับ ได้แก่ ระดับคำ และระดับความหมาย

1.1 การถอดรหัส (Decoding Signs)

การถอดรหัส เป็นการทำความเข้าใจในระดับคำผ่านความหมายประจำคำและไวยากรณ์ของคำ ในขั้นตอนนี้ ผู้แปลต้องจำแนกและทำความเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างคำในประโยค ผู้แปลจะไม่สามารถถ่ายทอดคำต่อคำจากภาษาต้นฉบับมาเป็นภาษาปลายทาง เพราะการแปลไม่ใช่เพียงการถอดรหัสทางภาษา (Transcoding) ซึ่งเป็นเพียงการถ่ายถอดรูปแบบทางภาษาไม่ได้ยึดความหมายเป็นหลัก ทำให้การถอดรหัสภาษาไม่สามารถถ่ายทอดความหมายโดยนัยในของแต่ละภาษาออกมาได้

1.2 การทำความเข้าใจความหมาย (Understanding Meaning)

การทำความเข้าใจในระดับความหมายนี้ ผู้แปลจะต้องอาศัยบริบทของตัวบทต้นฉบับเพื่อวิเคราะห์หาความหมายที่แท้จริงของคำนั้นๆ เมื่อปรากฏในบริบทใดบริบทหนึ่ง ฉลอง เดอลีลกล่าวไว้ว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความหมายอีกครั้ง ไม่ใช่เพียงการถ่ายถอดสัญญะแต่เป็นการถ่ายทอดความคิดหรือแนวคิดอีกครั้งหนึ่งในภาษาที่แตกต่างไปจากภาษาต้นฉบับ

การทำความเข้าใจ ผู้แปลต้องใช้ความรู้ทั้งทางด้านภาษาและเนื้อหา เพื่อตีความหมายของคำในแต่ละบริบทและใช้ความรู้รอบตัวที่ผู้แปลมีในการวิเคราะห์เพื่อให้สามารถเข้าใจตัวบทได้ดีขึ้น ดังนั้น การทำความเข้าใจและการตีความจึงต้องเกิดคู่กันเสมอ

2. การผละออกจากรูปแบบทางภาษา (Reformulation หรือ Re-expression)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้แปลนำความเข้าใจและความคิดที่ได้จากขั้นตอนแรกมาเรียบเรียงใหม่ โดยใช้ภาษาปลายทางซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองของผู้แปล ผู้แปลต้องทำกระบวนการถอดความหมายและการหาคำ สำนวน รูปแบบภาษาปลายทางที่จะใช้ในการถ่ายทอดเข้าไปมาจนผู้แปลได้ผลลัพธ์ที่พอใจที่สุด กระบวนการนี้จึงจะสิ้นสุด

การผละออกจากรูปแบบทางภาษาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 การใช้เหตุผลเทียบเคียง (Analogical Reasoning)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการค้นหาคำในอีกภาษาที่จะสามารถถ่ายทอดคำที่เกิดขึ้นในบริบทหนึ่งๆ ของตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลต้องเปรียบเทียบเพื่อหาคำที่มีความหมายโดยตรงและโดยนัยคล้ายกันที่สุด ดังนั้น ผู้แปลจึงต้องใช้จินตนาการและไหวพริบเพื่อเชื่อมโยงความคิดระหว่างภาษาต้นทางกับภาษาปลายทาง เพื่อให้ผู้แปลสามารถถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาเป็นภาษาปลายทางได้อย่างมีสมมูลภาพ

2.2 การเรียบเรียงคำพูดใหม่ (Reverbalization)

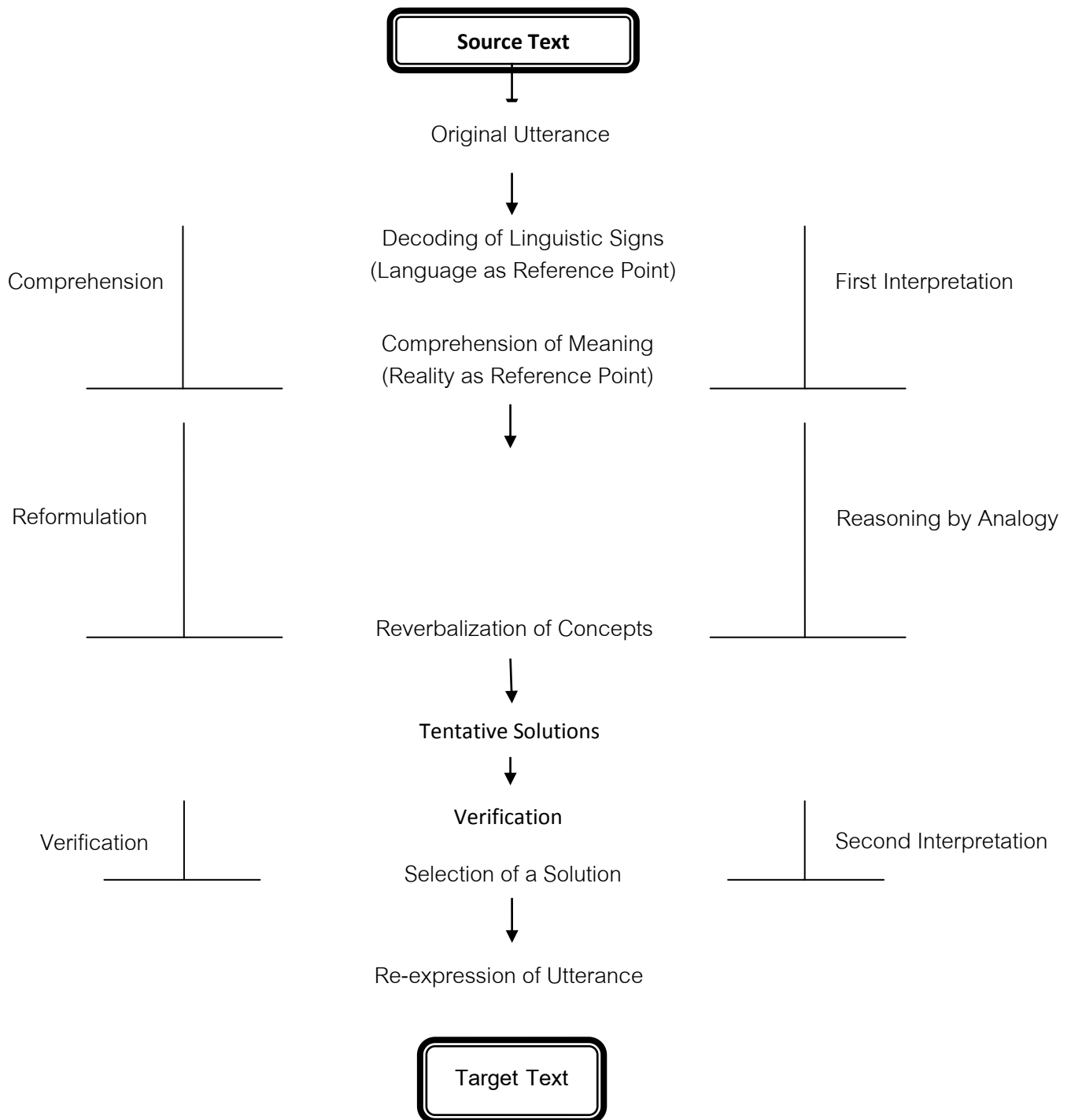
ขั้นตอนการเรียบเรียงคำพูดใหม่เป็นขั้นตอนที่ยากที่สุด เมื่อผู้แปลเข้าใจความหมายของตัวบทแล้ว ก็เกิดกระบวนการถ่ายทอดออกมาในอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิด ไม่ใช่การถ่ายทอดคำ ในขั้นตอนนี้ กระบวนการทางสมองเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุด ผู้แปลจะต้องใช้ความรู้ทั่วไปที่มีอยู่เดิม ประกอบกับความรู้ทางด้านภาษาที่อยู่ในสมองมาประยุกต์ใช้ในการถ่ายทอดความคิดนั้นๆ หากผู้แปล เข้าใจความหมายตัวบทอย่างถ่องแท้ และมีความรู้ความสามารถทางภาษามากก็จะสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาได้ง่ายขึ้น

3. การตรวจสอบ (Verification)

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำการแปล จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้ก็เพื่อประกันคุณภาพ ของงานแปล ผู้แปลต้องวิเคราะห์และตรวจสอบบทแปลที่ทำไว้ในขั้นตอนที่ 2 ว่าสามารถถ่ายทอดได้อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม และความคิดครบถ้วนหรือไม่ โดยขั้นตอนนี้จะเกิดหลังการถ่ายทอดเป็นภาษาปลายทาง ครั้งแรก ก่อนที่จะได้บทแปลฉบับสมบูรณ์ ขั้นตอนนี้จึงถือเป็นการตีความครั้งที่สอง ซึ่งเป้าหมายที่สำคัญ ที่สุดของการตีความทั้งสองครั้งนั้นคือ ความหมาย

แผนภูมิกระบวนการแปลแบบตีความของ ฌอง เดอลีล มีดังนี้ (Jean Delisle, 1998)

Heuristics of Translation

2.3.2 การกำหนดแนวทางนำการแปลแบบตีความ (Interpretive Approach) ของ ฌอง เดอลีล (Jean Delisle) มาใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้แนวทางการแปลแบบตีความของ ฌอง เดอลีล มาใช้ในการทำความเข้าใจด้วยบทต้นฉบับก่อนที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาปลายทาง รวมถึงการทำความเข้าใจความหมายที่แท้จริงที่ผู้ส่งสารตั้งใจจะสื่อไว้ แนวทางของเดอลีล จะทำให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดบทแปลที่ยังคงรักษาความหมายที่แท้จริงนั้นไว้ นอกจากนี้ ทฤษฎีของเดอลีลยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบบทแปลในขั้นตอนสุดท้าย เพื่อให้ได้บทแปลที่มีสมมูลภาพ และมีอรรถสใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

2.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา

2.4.1 ทบทวนทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Development Theory) ของ ชอง เปียเจต์ (Jean Piaget) ในระยะการคิดอย่างไม่ใช่เหตุผลที่สมบูรณ์ (pre-operational period) ของเด็กตั้งแต่อายุ 2-7 ปี

ชอง เปียเจต์ (Jean Piaget อ้างไว้ใน นิตยา คชภักดี, 2543 : 31-39) จำแนกการพัฒนากทางสติปัญญาออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่

1. ระยะการแก้ปัญหาด้วยการกระทำ (sensori-motor) ในช่วงเด็กแรกเกิด ถึงอายุ 18-24 เดือน
2. ระยะการคิดอย่างไม่ใช่เหตุผลที่สมบูรณ์ (pre-operational period) ในช่วงอายุ 2-7 ปี
3. ระยะการคิดอย่างใช้เหตุผลเชิงรูปธรรม (concrete operation) ในช่วงอายุ 7-12 ปี
4. ระยะการคิดอย่างใช้เหตุผลที่มีแบบแผนเชิงนามธรรม (formal operation) ช่วงอายุ 12 ปีขึ้นไป

ในระยะการคิดอย่างไม่ใช่เหตุผลที่สมบูรณ์ (pre-operational period) ของเด็กอายุ 2-7 ปีนั้น เปียเจต์กล่าวไว้ว่า ในระยะนี้ เด็กจะมีการพัฒนาการทางสติปัญญาที่รวดเร็ว ทั้งในด้านการรับรู้ เรียนรู้ และการแก้ปัญหา ซึ่งเปียเจต์เรียกระยะนี้ว่า ระยะแก้ปัญหาด้วยการรับรู้และยังไม่รู้จักการใช้เหตุผลที่สมบูรณ์ (prelogical) เปียเจต์ได้แบ่งระยะการเรียนรู้ในขั้นนี้ออกเป็น 2 ระยะย่อยๆ

1. ระยะ Preconceptual sub-stage (อายุ 2-4 ปี) ในช่วงนี้ เด็กจะรับรู้ผ่านสายตาและประสาทสัมผัส ดังนั้นการตัดสินใจต่างๆ อาจจะมีการคลาดเคลื่อน แต่เมื่อมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ก็จะเข้าใจได้ดีขึ้น เด็กจะเริ่มพัฒนาความมีเหตุมีผล และสามารถแยกแยะสิ่งของต่างๆ ได้มากขึ้น เด็กจะแบ่ง

หมวดสิ่งต่างๆ ตามความรับรู้ของตน นอกจากนี้ เด็กจะสามารถเริ่มใช้ภาษาและเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ แต่ภาษานั้นจะเป็นภาษาที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง

2. ระยะ Intuitive sub-stage (อายุ 4-5 ปี) เป็นช่วงที่เด็กเริ่มมีความฝันและมีความจำที่แม่นยำขึ้น แต่ยังคงอยู่ในขอบเขตที่จำกัดอยู่ เช่น

- เด็กจะเชื่อว่าทุกอย่างมีชีวิต (animism) มีความรู้สึก แม้ว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งไม่มีชีวิต
- เด็กจะเชื่อว่าทุกอย่างในโลกมีจุดมุ่งหมาย (purposivism) ทำให้เด็กในช่วงนี้ชอบตั้งคำถามว่า “ทำไม” ซึ่งจะช่วยให้เด็กพัฒนาแนวคิดเกิดเป็นความคิดรวบยอด (concept)
- เด็กจะเชื่อมโยงเหตุการณ์สองอย่างที่เกิดขึ้นพร้อมกันมาเป็นเหตุผลซึ่งกันและกัน (phenomenalistic causality)

ในช่วงนี้ เด็กยังไม่สามารถใช้เหตุผลในการตัดสินใจได้ แต่เด็กจะเริ่มมีปฏิริยาโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อมและจะเริ่มเลียนแบบพฤติกรรมผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัว จะเริ่มใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิด

2.4.2 การกำหนดแนวทางนำทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Development Theory) ของ ชอง เพียเจต์ (Jean Piaget) ในขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational Stage) ของเด็กตั้งแต่ อายุ 2-7 ปี มาใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยเลือกทฤษฎีนี้มาใช้ในการศึกษาตัวละครหลักที่เป็นเด็กอายุ 5 ขวบ เพื่อวิเคราะห์ตัวละครและปัจจัยที่ทำให้ตัวละครผิดปกติไปจากเด็กในวัยนั้นๆ ทั้งนี้ หากวิเคราะห์ลักษณะตัวละครได้โดยละเอียด ก็จะสามารถทำให้ผู้วิจัยถ่ายทอดลักษณะของตัวละครในฉบับแปลออกมาได้ดียิ่งขึ้น

2.5 ทฤษฎีวัจนลีลา

2.5.1 ทบทวนทฤษฎีวัจนลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2541: 148-164) อธิบายไว้ว่า วัจนลีลา (Style) คือ รูปแบบการใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากการใช้แบบอื่นโดยบริบทหรือสถานการณ์การใช้ภาษา อมรากล่าวว่า ส่วนใหญ่แล้ว วัจนลีลาจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ วัจนลีลาเป็นทางการ (ระดับสูง) และวัจนลีลาแบบไม่เป็นทางการ (ระดับต่ำ) วัจนลีลาแบบเป็นทางการนั้น รูปแบบภาษาจะครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกด้าน

ไม่มีการละคำ ไม่มีการใช้คำแสดง คำย่อ รูปประโยคเต็ม มักจะใช้ในพิธีการต่างๆ ใช้ในการพูดเรื่องจริงจัง และใช้กับผู้ที่สูงกว่าผู้พูด ในขณะที่วัจนลีลาแบบไม่เป็นทางการนั้น จะใช้ในสถานการณ์ทั่วไป ไม่ใช่พิธีการ และใช้กับคนที่ต่ำกว่าผู้พูดหรือผู้ที่มีความสนิทสนมกัน

อนึ่ง วัจนลีลาของผู้พูดมักมีความสัมพันธ์กับการใช้วัจนลีลาที่แตกต่างกันไป ดังเช่นที่ มาร์ติน โจส (Martin Joos, 1961: 11 อ้างถึงใน อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2541: 153) โดย มาร์ติน โจส แบ่งวัจนลีลาตามการใช้ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

อายุ (age)	วัจนลีลา (style)	ความกว้างของประสบการณ์ทางภาษา (breath)	ความรับผิดชอบ (responsibility)
1. วัยชรา (senile)	ตายตัว (frozen)	ดี (genteel)	ดีที่สุด (best)
2. วัยผู้ใหญ่ (mature)	เป็นทางการ (formal)	พิถีพิถัน (puristic)	ดีมาก (better)
3. วัยรุ่น (teenage)	หารือ (consultative)	มาตรฐาน (standard)	ดี (good)
4. วัยเด็ก (child)	เป็นกันเอง (causal)	ภูมิภาค (provincial)	พอใช้ (fair)
5. วัยทารก (baby)	สนิทสนม (intimate)	ชาวบ้าน (popular)	เลว (bad)

การแบ่งวัจนลีลาประเภทต่างๆ แบบสากลของ โจส และการนำไปประยุกต์ใช้ในภาษาไทยของ อมรา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. วัจนลีลาตายตัว เป็นระดับที่สูงที่สุด ต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้มากที่สุด เป็นระดับที่ใช้ในพิธีการสำคัญต่างๆ หรือในวรรณกรรมชั้นสูง ใช้ในการพูดกับบุคคลที่มีฐานะสูงศักดิ์ ลักษณะภาษาที่ใช้จะใช้ถ้อยคำที่หรูหราอลังการ ถ้อยคำที่ไพเราะ รูปประโยคมีความซับซ้อน มีรูปแบบตายตัว จะไม่พบระดับภาษานี้ในชีวิตประจำวัน ในภาษาไทย จะใช้วัจนลีลานี้กับผู้เป็นที่เคารพสูงสุด เช่น คำราชาศัพท์ หรือภาษาที่ใช้ในการว่าความในศาลซึ่งต้องใช้คำที่มีลักษณะตายตัว หากใช้เกณฑ์การแบ่งวัจนลีลาแบบอมรา วัจนลีลานี้จัดเป็นวัจนลีลาเป็นทางการ

2. วัจนลีลาเป็นทางการ เป็นระดับภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ที่สำคัญ ใช้ถ้อยคำหรูหราและสุภาพ รูปประโยคค่อนข้างสมบูรณ์ ไม่ใช้การลดรูปหรือใช้คำย่อ อาจมีภาษาวิชาการปะปน มักพบในบทความวิชาการ ในภาษาไทย มักใช้ในการพูดกับบุคคลที่สูงกว่า แต่สามารถยืดหยุ่นได้ ใช้ในบทความวิชาการเช่นกัน และยังใช้ในการเขียนเอกสารราชการ หรือการประชุมด้วย หากใช้เกณฑ์การแบ่งวัจนลีลาแบบอมรา วัจนลีลาจัดเป็นวัจนลีลาเป็นทางการ

3. วัจนลีลาหารือ เป็นระดับภาษาที่ใช้ในการโต้ตอบกัน โดยผู้ฟังจะเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เช่น การติดต่อธุรกิจสามารถนำไปใช้ในการทำงานและติดต่อกับบุคคลภายนอก ภาษาที่ใช้จะไม่สมบูรณ์เท่าระดับเป็นทางการ มีการใช้คำย่อ ไวยากรณ์ไม่เคร่งครัดเท่าระดับเป็นทางการ รูปประโยคไม่ซับซ้อน ใช้คำศัพท์ทั่วไป และไม่ต้องใช้ความระมัดระวังในการเลือกคำเท่าไรนัก จัดเป็นระดับภาษาที่ไม่สูงหรือต่ำเกินไป ในภาษาไทย มีลักษณะคล้ายแบบสากล ใช้การทำงานและชีวิตประจำวัน หากใช้เกณฑ์การแบ่งวัจนลีลาแบบอมรา วัจนลีลาจัดเป็นวัจนลีลาแบบไม่เป็นทางการ

4. วัจนลีลาเป็นกันเอง เป็นระดับภาษาที่ใช้กับคนที่มีความสนิทสนมกันหรือคนที่อยู่ในวงการเดียวกัน มักใช้ในการพบปะสังสรรค์ พูดคุยกับเพื่อน การออกเสียงอาจมีความไม่สมบูรณ์ คำบางคำอาจพูดไม่ชัด มีการละคำ ประโยคอาจผิดหลักไวยากรณ์ รูปประโยคเรียบง่าย อาจมีการใช้คำแสดงเฉพาะกลุ่ม ในภาษาไทย เป็นลักษณะการพูดแบบตามสบาย ใช้พูดกับเพื่อนหรือคนที่รู้จักกันพอสมควร มีการออกเสียงไม่ชัดเจน มีการรวมคำ กร่อนคำ ซ้ำคำ และละประธานมาก มีการใช้คำแสดงและคำลงท้าย (final particle) หากใช้เกณฑ์การแบ่งวัจนลีลาแบบอมรา วัจนลีลาจัดเป็นวัจนลีลาแบบไม่เป็นทางการ

5. วัจนลีลาสนิทสนม เป็นระดับภาษาที่ใช้ภายในครอบครัวและบุคคลที่สนิทสนมมาก มีความเป็นธรรมชาติมาก ไม่ต้องเตรียมตัวก่อนพูด มีลักษณะคล้ายคลึงกับระดับเป็นกันเอง แต่มีการละคำพูดในฐานที่เข้าใจมากกว่า มีการใช้วัจนภาษาในการสื่อสารมากกว่าวัจนลีลาในระดับอื่นๆ นอกจากนี้ ยังมีการใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (jargon) เช่น ศัพท์ในกลุ่มใจ ในภาษาไทย มีลักษณะคล้ายคลึงกับระดับเป็นกันเอง เพราะมีการละคำและกร่อนคำ มีการใช้คำแสดงเช่นกัน ทั้งนี้ ในระดับสนิทสนม จะมีการละคำและกร่อนคำมากกว่า และมีการใช้คำย่อเฉพาะกลุ่มด้วยหากใช้เกณฑ์การแบ่งวัจนลีลาแบบอมรา วัจนลีลาจัดเป็นวัจนลีลาแบบไม่เป็นทางการ

การใช้วจนลีลาในแต่ละระดับนั้น ต้องพิจารณาการใช้จากสถานการณ์ บริบท และผู้ฟัง ผู้ส่งสาร จะต้องเลือกใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะนั้นๆ ทั้งนี้ ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมากในการเลือกใช้ โดยหมั่นสังเกตวิธีการใช้วจนลีลาประเภทต่างๆ เพื่อที่จะใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.5.2 การกำหนดแนวทางนำทฤษฎีวจนลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ มาใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีวจนลีลามาใช้ในการศึกษาวจนลีลาของตัวละครหลักของนวนิยายเรื่อง *Room* ซึ่งมีตั้งแต่ตัวละครที่มีวจนลีลาผิดปกติไปจากเด็กธรรมดาไปจนถึงตัวละครปกติ การศึกษาลักษณะ วจนลีลาโดยละเอียดจะช่วยให้ผู้วิจัยถ่ายทอดความผิดปกติของวจนลีลานั้นๆ ออกมาเป็นภาษาปลายทาง ในวจนลีลาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้อ่านบทแปลได้รับอรรถรสเทียบเคียงกับต้นฉบับ

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับเป็นขั้นตอนหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจตัวบทต้นฉบับได้ถูกต้องและชัดเจน ระหว่างการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ ผู้วิจัยเห็นปัญหาในการแปลและสามารถวิเคราะห์ปัญหานั้นๆ ได้อย่างละเอียด ซึ่งนำไปสู่การวางแผนการแปลเพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

3.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท ของ คริสตินาเน นอร์ด ในการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ ไม่ว่าจะ เป็นองค์ประกอบภายนอกตัวบท ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจความเป็นมาของหนังสือ และทราบเจตนาในการส่งสารของ ผู้เขียน และองค์ประกอบภายในตัวบท ซึ่งผู้วิจัยใช้ร่วมไปกับแนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยาย ของ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ ทำให้สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท ต้นฉบับได้ละเอียดมากยิ่งขึ้น ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดบทแปลไปสู่ภาษาในสังคมปลายทางได้อย่างเหมาะสมและมีสมมูลภาพ

3.1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท

3.1.1.1 ผู้ส่งสาร (Sender)

เว็บไซต์ <http://emmadonoghue.com/> กล่าวถึงประวัติของเอ็มมา โดโนฮิว (Emma Donoghue) ผู้เขียนนวนิยายเรื่อง *Room* ไว้ว่า เอ็มมาเกิดใน ค.ศ. 1969 ณ กรุงดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ ก่อนหน้านี้เอ็มมา มีผลงานการเขียนมากมาย เช่น *The Sealed Letter*, *Landing*, *Touchy Subjects*, *The Woman Who Gave Birth to Rabbits* และ *Kissing the Witch* เป็นต้น เอ็มมากล่าวไว้ว่า แรงบันดาลใจของเรื่อง *Room* นั้น มาจากหลายแหล่ง แรงบันดาลใจแรกมาจากการที่เธอมีลูก แรงบันดาลใจที่สองมาจากนิทานพื้นบ้านเก่าแก่ ที่กล่าวถึงผู้หญิงบริสุทธิ์ที่ถูกกักขังและให้กำเนิดบุตรที่จะได้เป็นวีรบุรุษ และแรงบันดาลใจที่สามมาจาก คดีครอบครัวฟริตซ์ (The Fritzl case) ซึ่งเป็นคดีที่โจเซฟ ฟริตซ์ กักขังลูกสาวของเขาไว้ในห้องใต้ดินไม่ให้ ออกไปเห็นโลกภายนอกเป็นเวลา 24 ปี และข่มขืนจนตั้งครรภ์และให้กำเนิดลูก 7 คน นอกจากนี้ แรงบันดาลใจ ของตัวละครหลักอย่างแจ๊คมาจากลูกชายวัย 5 ขวบของเธอเอง

3.1.1.2 เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's intention)

จากการที่ผู้เขียนให้สัมภาษณ์ในเว็บไซต์ <http://www.graziadaily.co.uk/> (Grazia Book Club, 2010) เอ็มมากล่าวว่า หลังจากที่เธอได้ฟังข่าวเกี่ยวกับคดีฟริตส์ทางวิทยุ ผู้เขียนนี้คิดว่า หากลองเล่าเรื่องดังกล่าวผ่านมุมมองของเด็กที่อยู่ในเหตุการณ์จริง เรื่องที่ออกมาคงจะแตกต่างไปจากที่คนเป็นผู้ใหญ่เล่า นอกจากนี้ เอ็มมายังกล่าวอีกว่า เธอตั้งใจเขียนเรื่องนี้เพื่อสื่อถึงความรักและความผูกพันระหว่างแม่และลูก สิ่งที่ยืนยันดีทำเพื่อปกป้องลูก ดูแลลูก แม่จะอยู่ในสถานการณ์ที่บีบบังคับ และเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจชีวิตที่อยู่ภายใต้การกักขัง สภาพจิตใจของคนที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ และทัศนคติของเด็กที่ไร้เดียงสาต่อโลก

3.1.1.3 ผู้รับสาร (Audience)

Room เป็นนวนิยายทั่วไปสำหรับผู้ใหญ่ (adult novel) ซึ่งเล่าเรื่องผ่านมุมมองของเด็ก แต่มีแก่นเรื่องที่ลึกซึ้งและจริงจัง จึงไม่เหมาะสำหรับเด็กที่อายุน้อย แต่การที่ผู้เขียนใช้มุมมองของเด็ก 5 ขวบ ในการเล่าเรื่อง ทำให้ภาษาสามารถอ่านเข้าใจง่าย ผู้รับสารซึ่งเป็นเป้าหมายจึงมีความหลากหลายตั้งแต่กลุ่มวัยรุ่นไปจนถึงกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.1.4 สื่อ (Medium)

หนังสือนวนิยายเรื่อง *Room* ของ เอ็มมา โดโนฮิว (Emma Donoghue) ฉบับปกแข็ง ตีพิมพ์ครั้งแรกใน ค.ศ. 2010 ซึ่งต่อมาได้จัดพิมพ์ฉบับปกอ่อน ใน ค.ศ. 2011

3.1.1.5 สถานที่ในการสื่อสาร (Place of communication)

หนังสือนวนิยายเรื่อง *Room* ของ เอ็มมา โดโนฮิว (Emma Donoghue) ฉบับสหราชอาณาจักร (UK Edition) ตีพิมพ์ที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร โดยสำนักพิมพ์พิกาดอร์ (Picador) ในเครือของแพนแมคมิลแลน (Pan Macmillan)

3.1.1.6 เวลาในการสื่อสาร (Time of communication)

หนังสือนวนิยายเรื่อง *Room* ของ เอ็มมา โดโนฮิว (Emma Donoghue) ตีพิมพ์เดือนธันวาคม ค.ศ. 2010

3.1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท

3.1.2.1 เนื้อหา (Content)

ผู้เขียนแบ่ง *Room* ออกเป็น 5 บทย่อย ดังนี้

PRESENTS

วันนี้เป็นวันเกิดครบรอบ 5 ปีของแจ๊ค แม่จ๋าให้ของขวัญแจ๊คเป็นภาพวาดเหมือนของแจ๊คตอนที่กำลังหลับอยู่ หลังจากแจ๊คนำภาพวาดไปติดไว้ในตู้เสื้อผ้าซึ่งเป็นที่นอนของแจ๊คเวลาที่ตาเผ่ามานึกมาหาแม่จ๋า เพราะแม่จ๋าไม่ยอมทำให้ตาเผ่ามานึกเห็นแจ๊ค แจ๊คและแม่จ๋าทำกิจกรรมประจำวันต่างๆ เช่น ตื่นนอน รับประทานอาหาร เข้า ล้างจาน เล่นเกม ทานยา และดูโทรทัศน์ เป็นต้น แจ๊คคิดว่าภาพต่างๆ ที่เห็นในโทรทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง แต่สิ่งที่เขาเห็นและสัมผัสภายใน “เจ้าห้อง” เท่านั้นที่มีอยู่จริง แม้แต่ตาเผ่ามานึกเอง แจ๊คคิดว่าเขาไม่ใช่คนเหมือนเขาและแม่จ๋า เพราะเขาเผลอมาเฉพาะตอนกลางคืน เขาของกินของใช้มาให้และเขาขยะไปทิ้ง หลังวันเกิดหนึ่งวัน ตาเผ่ามานึกเข้ามาใน “เจ้าห้อง” เห็นเค้กวันเกิดแจ๊คที่วางอยู่ เขาลืมวันเกิดแจ๊คไปสนิทจึงถามว่าแจ๊คอายุเท่าไรแล้ว แต่แม่จ๋าไม่ตอบแจ๊คจึงหลุดปากพูดกับตาเผ่ามานึกเป็นครั้งแรกทำให้แม่จ๋าโกรธมาก วันถัดมาตาเผ่ามานึกทิ้งของขวัญเป็นรถบังคับสีแดงให้แก่แจ๊ค พอตกลงกลางคืน ตาเผ่ามานึกแวะมาอีกครั้ง อยู่ๆ แจ๊คระแวงว่าตาเผ่ามานึกกำลังแย่งนมแม่จ๋ากินแจ๊คจึงโมโหมาก เขาเปิดรีโมทบังคับรถและบังคับให้รถวิ่งลงจากหลังเจ้าชั้นหนังสือ ตาเผ่ามานึกตกใจและโมโหมาก คิดว่าแม่จ๋าพยายามจะทำร้ายเขา แต่แม่จ๋าขอโทษเขา เขาจึงยอมออกจาก “เจ้าห้อง” ไป

UNLYING

แม่จ๋าบอกว่าเธอโกรธเพราะแจ๊คทำให้ตาเผ่ามานึกคิดว่าแม่จ๋าพยายามทำร้ายเขา แจ๊คสังเกตเห็นรอยข้ำที่คอของแม่จ๋าและคิดว่านั่นเป็นรอยนิ้วมือตาเผ่ามานึก หลังเล่นเกมกันมาทั้งวัน ตกเย็น แจ๊คและแม่จ๋านั่งดูทีวีกันตามปกติ แจ๊คสังเกตเห็นขวดยาแก้ปวดยี่ห้อเดียวกับที่แม่จ๋ากิน เขาตกใจมากและบอกแม่จ๋าว่าผู้ชายในทีวีกินยาจากขวดของแจ๊คและแม่จ๋า แต่แม่จ๋าบอกว่ายากแก้ปวดนั้นมีหลายขวด แจ๊คคิดว่าตาเผ่ามานึกต้องเข้าไปในทีวีตอนกลางวันเพื่อไปเอายาพวกนี้มา แม่จ๋าไม่ตอบอะไรแจ๊คและบอกให้เขาไปนอน แจ๊คยังคงรบเร้าให้แม่จ๋าอธิบาย แม่จ๋าบอกว่า ตาเผ่ามานึกซื้อขวดยานั้นมาจากร้าน แม่จ๋าอธิบายว่าภาพที่เราเห็นในทีวีนั้นเป็นภาพของ

สิ่งที่มีอยู่จริงที่อยู่ข้างนอก “เจ้าห้อง” แต่แจ๊คไม่เข้าใจ วันรุ่งขึ้นแม่จำอยู่ในภาวะซึมเศร้า เธอนอนอยู่บนเตียง นิ่งๆ โดยไม่ทำอะไร แจ๊คยังคงคิดถึงเรื่อง “โลกภายนอก” แต่เขายังคงไม่เข้าใจว่าเป็นไปได้อย่างไร คินนัันตา เฒ่านิกยังคงไม่มาที่ “เจ้าห้อง” เป็นคินที่สองติดต่อกัน พอแม่จำกลับมาเป็นปกติ แจ๊คจะถามว่า สิ่งที่อยู่ในทีวีมี อยู่จริงหรือไม่ และแม่จำจะตอบเขา คินนัันตาเฒ่านิกแวะเข้ามา แม่จำถามว่าจะขอติดพัดลมระบายอากาศได้ ไหม เพราะกลิ่นอาหารไม่ถ่ายเท ตาเฒ่านิกเริ่มโมโห เขาบอกว่า “เจ้าห้อง” ที่อยู่ตอนนี้ก็ดีมากแล้ว แสง ธรรมชาติส่องถึง มีระบบเซ็นทรัลแอร์ มีผลไม้สดๆ ของใช้ทั้งหลายแหล่ตามที่อยากได้ ยังไม่พอใจอีกหรือ แม่จำ ขอโทษ ตาเฒ่านิกจึงหยุดบ่นและขึ้นเตียงไป แจ๊คยังคงคิดถึงเรื่องโลกภายนอกอยู่ตลอดเวลา เขาคิดว่าถ้าโลก ภายนอกมีอยู่จริง แล้วแม่จำกับเขามีอยู่จริงหรือเปล่า เพราะไม่ได้อยู่ข้างนอกนั้น

คินนัันตาเฒ่านิกมีปากเสียงกับแม่จำเรื่องวิตามิน ตาเฒ่านิกคิดว่าเป็นสิ่งไร้สาระและแพงเกินเหตุ เขา บอกว่าเขาถูกไล่ออกจากงานมา 6 เดือนแล้ว จะให้เอาเงินจากไหนมาซื้อของไร้สาระพวกนี้ แจ๊คทนไม่ไหว ตะโกนออกมาจากในตู้เสื้อผ้าให้ตาเฒ่านิกหุบปาก ตาเฒ่านิกจึงเดินเข้าไปใกล้และพยายามคุยกับแจ๊ค พยายามบอกให้แจ๊คออกมาด้วยการเอาลูกอมมาล่อ แจ๊คไม่ตอบและแม่จำตัดบทด้วยการเรียกให้ตาเฒ่า นิกขึ้นเตียง พอแจ๊คตื่น เขาไม่รู้ว่าตาเฒ่านิกออกไปหรือยังแต่เขาอยากไปดูลูกอมที่ตาเฒ่านิกพูดถึง เขาเปิด ประตูตู้และเดินออกไป เขาเห็นตาเฒ่านิกนอนอยู่บนเตียง แจ๊คเดินไปใกล้จับเกือบจะแตะหน้าตาเฒ่านิก ตา เฒ่านิกเปิดตาทันทีแล้วยิ้มทักว่า “ว่าไงไอ้ลูกชาย” แม่จำตกใจมาก เธอกรีตร้องให้แจ๊คถอยห่างจากตาเฒ่านิก แจ๊ครีบวิ่งกลับเข้าไปในตู้แต่เธอยังไม่หยุดกรีดจันตาเฒ่านิกต้องปิดปากเธอถึงยอมหยุดและเขาออกจากห้องไป พร้อมบอกว่าอย่าลืมว่าเธอได้แจ๊คมาเพราะใคร วันรุ่งขึ้น “เจ้าห้อง” ถูกตัดไฟ เป็นการลงโทษจากตาเฒ่านิกที่ แม่จำกรีดไล่เขาเมื่อวาน

แม่จำเล่าเรื่องตัวเองก่อนมาอยู่ที่ “เจ้าห้อง” ให้แจ๊คฟัง แม่จำบอกว่าเธอมีพ่อแม่ของเธอเอง แม่จำเป็น ลูกบุญธรรม เธอมีพี่ชายชื่อ พอล แต่แจ๊คฟังอยู่ได้ไม่นานก็หมดความสนใจเพราะคิดว่าแม่จำแต่งเรื่องขึ้น แต่ แม่จำยังคงพยายามเล่าถึงบ้านที่เธอเคยอยู่ เธอวาดรูปให้แจ๊คดู แต่แจ๊คยังคงไม่เชื่อจนแม่จำถอดใจ แต่แม่จำ ยืนยันว่าไม่ได้โกหก ก่อนหน้านี้ที่โกหกเพราะเธอคิดว่าแจ๊คยังเด็กเกินไป แต่ตอนนี้แจ๊ค 5 ขวบแล้ว น่าจะเข้าใจ ได้ แม่จำบอกแจ๊คว่าตาเฒ่านิกเป็นคนเดียวที่รู้รหัสเปิดลิ้นชัก แม่จำเล่าเรื่องให้แจ๊คฟังอีกเรื่อง แม่จำเล่าว่า ตา เฒ่านิกลักพาตัวแม่จำมาตอนเธออายุ 19 ปี ขณะนั้นแม่จำยังเป็นนักศึกษา ตอนนั้นเป็นตอนเช้าตรู่ แม่จำกำลัง

ข้ามถนนเพื่อไปห้องสมุดของมหาวิทยาลัย อยู่ๆ มีผู้ชายวิ่งมาขอความช่วยเหลือ เขาแกล้งบอกว่าสุนัขเขาชก และกำลังจะตาย แม่จำหลงกลตามเขาขึ้นรถไป เขาปิดตาแม่จำและบังคับให้กินยาสลบ พอตื่นมาก็อยู่ใน “เจ้าห้อง” แล้ว ครั้งแรกที่เขาเปิดประตูเข้ามาแม่จำกรี๊ดจนสุดเสียง เขาต่อยจนแม่จำสลบและแม่จำไม่กล้าทำแบบนั้นอีก แม่จำพยายามทุกอย่างเพื่อจะออกไปให้ได้ ยืนบนโต๊ะเพื่อพยายามออกทางหน้าต่างบนหลังคาบ้าง พยายามปาของใส่มันบ้าง แต่มันก็ไม่แตก แม่จำพยายามขุดหลุม แต่พอขุดได้ลึกก็เจอรั้วเหล็กด้านล่าง ซึ่งตาเด๋มานิควางแนวรั้วไว้ทั้งบนพื้น ในกำแพง และบนหลังคา เพื่อกันไม่ให้แม่จำหนีไปได้ พออยู่มาได้ปีครึ่ง แม่จำพยายามทำร้ายร่างกายตาเด๋มานิคด้วยการไปยื่นแอบข้างประตู พร้อมฝาซั๊กโครกและมีด พอเขาเข้ามาแม่จำฟาดฝ่าลงไปบนหัวเขาแต่ยังไม่แรงพอ ตาเด๋มานิคยังมีแรงปิดประตูได้ แม่จำเอามีดจ่อคอหอยเขาเพื่อให้เขาบอกรหัสเปิดประตู เขาบอกรหัสปลอมและขวยโอกาสตอนที่แม่จำครหัสเข้าไปปิดข้อมือแม่จำแล้วแย่งมีดไป พอเขากลับเข้ามาในวันถัดมา เขาบอกว่าเขาจะไม่มีวันบอกรหัสแม่จำเด็ดขาด และถ้าแม่จำทำแบบนั้นอีก เขาจะไม่กลับมาและแม่จำจะหิวมากขึ้นเรื่อยๆ จนตายไปเอง พอเล้าจบแสงไฟในห้องก็สว่างขึ้น

DYING

วันนี้เป็นวันที่ 1 เมษายน แม่จำวางแผนหนีอีกครั้งกับแจ๊คด้วยการแกล้งให้แจ๊คทำเป็นป่วยหนักจากโรคที่ติดมาจากตาเด๋มานิค โรคที่จะทำให้เกิดไข้อย่างรุนแรงจนพูดไม่ได้ หมดสติ เพื่อแกล้งป่วยได้ง่ายขึ้น จากนั้นแม่จำจะบอกให้เขาพาแจ๊คไปโรงพยาบาล แล้วพอแจ๊คพบหมอหรือพยาบาลก็ให้ตะโกนขอความช่วยเหลือ แต่แม่จำจะไม่ไปด้วยเพราะถ้าแกล้งป่วยพร้อมกันตาเด๋มานิคจะไม่เชื่อ แจ๊คจึงไม่ยอมทำตามแผน หากแม่จำไม่ยอมไปพร้อมเขา แม่จำพยายามเกลี้ยกล่อมแจ๊คอีกครั้งว่าเมื่อไปถึงโรงพยาบาลแล้วแจ๊คจะได้กลับมาที่นี้พร้อมตำรวจ แม่จำเกลี้ยกล่อมแจ๊คจนเขาตอบตกลง คือนั่นแม่จำบอกตาเด๋มานิคว่าแจ๊คเริ่มป่วยเพื่อเตรียมตัวทำตามแผนในคืนถัดไป เมื่อใกล้ถึงเวลา แม่จำเขียนข้อความใส่กระดาษเตรียมไว้ให้แจ๊คยื่นให้เจ้าหน้าที่ที่โรงพยาบาลอ่าน จากนั้นเธอเทน้ำร้อนใส่ถุงเอามาวางบนศีรษะแจ๊คเพื่อให้ดูเหมือนตัวร้อน พอตาเด๋มานิคเข้ามา เธอทำเป็นตื่นกลัวเพราะแจ๊คป่วยหนัก ตาเด๋มานิคบอกว่าจะไปซื้อยาที่แรงกว่ามาให้ แม่จำตะโกนบอกว่าแจ๊คอาจเสียชีวิตได้ให้พาไปห้องฉุกเฉินดีกว่า แต่ตาเด๋มานิคปฏิเสธและเดินออกจาก “เจ้าห้อง” ไป แม่จำไม่ว่าอะไรหันมายิ้มกับแจ๊คแล้วบอกว่าตาเด๋มานิคกลัวมากอย่างที่เธอคิดไว้ แต่เธอมีแผนสำรองอยู่ แผนสำรองคือให้แจ๊คแกล้งทำเป็นเสียชีวิตด้วยการให้แจ๊คไปนอนบนพรม จากนั้นเธอจะม้วนพรมห่อร่างกาย

เขาไว้ จากนั้นแม่จ๋าจะบอกให้ตาเผ่ามนิคเอาแจ๊คไปฝังที่อื่นไกลๆ พอตาเผ่ามนิคชนร่างแจ๊คขึ้นทำยรถกระบะ ให้
สังเกตตอนที่รถชะลอ แจ๊คต้องพยายามดิ้นออกจากพรม กระโดดลงไปบนถนน แล้ววิ่งหนีไปขอความช่วยเหลือ
จากใครก็ได้ เพื่อเรียกตำรวจมาช่วยแม่จ๋า

คืนนั้นพอตาเผ่ามนิคกลับมาพร้อมกับขวดยาฆ่าเชื้อ แม่จ๋าบอกว่าแจ๊คตายแล้วตั้งแต่เช้า แม่จ๋าสั่งว่า
ห้ามฝังไว้ในสวนหลังบ้านเด็ดขาด ให้ขับเอาไปฝังที่อื่นที่ไกลๆ พอตาเผ่ามนิคเอาแจ๊ควางไว้หลังรถแล้วขับ
ออกไป แจ๊คค่อยๆ แกะพรมที่รัดตัวออก เตรียมตัวจะหาจังหวะกระโดดลงจากรถ แต่พอเย็นขึ้นก็ตื่นแล้วหัวชน
กับอะไรสักอย่างอย่างแรงจนลิ้มตัวส่งเสียงร้องออกมา ตาเผ่ามนิคหยุดรถแล้วลงมาดู เขาโกรธมาก แจ๊ครีบ
กระโดดลงจากรถ และวิ่งไปพบกับครอบครัวที่กำลังเดินผ่านมาพอดี ตาเผ่ามนิคตามมาทันและคว้าตัวแจ๊คไว้
พยายามอุ้มเขากลับไปที่รถ แต่ครอบครัวนั้นเรียกตาเผ่ามนิคไว้ ถามว่าแจ๊คเป็นอะไรหรือเปล่า แต่ตาเผ่ามนิคดู
โกรธมากจนครอบครัวนั้นรู้สึกไม่ไว้ใจ และโทรศัพท์เรียกตำรวจทันที ตาเผ่ามนิครีบอุ้มแจ๊คและวิ่งไปที่รถ แต่
ผู้ชายคนนั้นตะโกนมาว่าเขาจำเลขทะเบียนรถได้ ตาเผ่ามนิคจึงปล่อยแจ๊คลงกับพื้นถนนทันทีและขับรถหนีไป
พอเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึง เจ้าหน้าที่โอก็เข้ามาสอบถามเรื่องราวจากแจ๊คและพยายามสืบว่าเกิดอะไรขึ้น จน
เขาได้ว่าเกิดอะไรขึ้นและสืบจนรู้ว่า “เจ้าห้อง” ที่แจ๊คพุดถึงอยู่ที่ไหน และรีบไปช่วยแม่จ๋าทันที ในที่สุดทั้งคู่เป็น
อิสระ

AFTER

หลังแจ๊คและแม่จ๋าออกมาจาก “เจ้าห้อง” ก็มาที่สถานีตำรวจเพื่อให้การ หลังจากที่เขาให้การเสร็จ
สิ้น ทั้งสองพักรักษาตัวที่คลินิก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554 หน้า 238) คัมเบอร์แลนด์ซึ่งเป็นคลินิกรักษาคนไข้
จิตเวชเพื่อฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้พร้อมกลับไปอยู่ในโลกภายนอก คุณหมอเคลย์เป็นหมอผู้รับผิดชอบ
แม่จ๋าและแจ๊ค แจ๊คเองนั้นต้องปรับตัวในหลายๆ เรื่อง ทั้งเวลาการทานอาหาร การนอน การเข้าห้องน้ำ
มารยาทการเข้าสังคม วันรุ่งขึ้น ตำรวจเข้ามาแจ้งข่าวกับแม่จ๋าว่าตาเผ่ามนิคถูกจับเข้าคุกแล้ว พอตกบ่าย
คุณยายของแจ๊คมาเยี่ยมแม่จ๋าพร้อมกับลีโอคูชีวิตคนใหม่ ขณะที่คุณตาของแจ๊คย้ายไปอยู่แคนเบอร์รา
ประเทศออสเตรเลีย หลังจากที่เขาคิดว่าแม่จ๋าเสียชีวิตไปแล้ว ผ่านมาได้สองสามวัน แม่จ๋าพยายามชักจูงให้
แจ๊คออกไปทำงานนอกคลินิกโดยมีคุณหมอเคลย์และพยาบาลนอรินไปคอยสังเกตการณ์ด้วย พอแจ๊คก้าวออกไป
แจ๊ครู้สึกตกใจเพราะเขาไม่เคยสัมผัสแสงแดดตรงๆ หรือลมแรงๆ แบบนี้ จนนอรินต้องให้แจ๊คลองหายใจด้วยถุง

กระตาดาชจนเขาใจเย็นลงและกลับเข้าไปในคลินิกใหม่อีกครั้ง วันนั้นเองที่ทนายความที่ชื่อมอริสเข้ามาพบแม่จำเพื่อจัดการเอกสารต่างๆ ระหว่างที่ปรึกษากับทนายความแม่จำถามว่าจะเอาผิดข้อหาฆาตกรรมได้หรือไม่ ลูกสาวคนแรกที่เกิดจากแม่จำกับตาเผ่ามานิคเสียชีวิตตอนคลอดเพราะสายรกพันคอ และตาเผ่ามานิคเอาแต่ยื่นมองเฉยๆ โดยไม่ทำอะไร แต่ทนายความกล่าวว่าน่าจะฟ้องได้เพียงแค่อุบัติเหตุเท่านั้น ไม่นานลูกพอลกับครอบครัวมาเยี่ยมแม่จำ และบอกว่าวันหลังจะพาหลานมาเยี่ยมด้วย คินัดมาคุณตามาหาแม่จำ คุณตาไม่ยอมพบแจ๊คเพราะแจ๊คเกิดจากคนที่ลักพาตัวลูกสาวของเขาไป แต่แม่จำยื่นกรานให้คุณตาทำความเข้าใจกับแจ๊คก่อนจะกลับไป

แม่จำตัดสินใจให้สัมภาษณ์กับรายการโทรทัศน์ เพื่อเอาเงินที่ได้จากการออกรายการมาเป็นทุนการศึกษาให้แจ๊คในอนาคต พิธีกรสัมภาษณ์เหตุการณ์ลักพาตัวที่เกิดขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นในห้อง ลูกสาวคนที่เสียชีวิตไปตอนคลอด และการเลี้ยงดูแจ๊ค ซึ่งมากเกินไปกว่าแม่จำจะรับได้ สุดท้ายเธอร้องให้อย่างหนักจนการสัมภาษณ์ต้องยุติ วันรุ่งขึ้นแม่จำตกอยู่ในภาวะซึมเศร้าอีกครั้ง แจ๊คต้องไปพิพิธภัณฑสถานธรรมชาติวิทยากับลูกพอล ป่าดีอาน่า และบราวเนียนย์ โดยไม่มีแม่จำไปด้วย แต่ก่อนจะไปถึงต้องแวะซื้อของที่ห้างก่อน ทั้งแจ๊คและบราวเนียนย์ต่างก็ก่อเรื่องวุ่นขึ้นทำให้หอดไปพิพิธภัณฑสถานธรรมชาติวิทยา พอแจ๊คกลับมาถึงห้องหมายเลข 7 เขาป็นขึ้นเตียงไปนอนข้างๆ แม่จำ แต่ได้กลิ่นอาเจียนจึงพยายามปลุกแม่จำ แต่แม่จำไม่ตื่น ไม่ขยับ ไม่ส่งเสียงใดๆ แจ๊ควิ่งไปตะโกนเรียกนอร์รินให้วิ่งมาดู แจ๊คเห็นว่าขวิดยาแก้ปวดบนโต๊ะว่างเปล่า แจ๊คยังกรี๊ดร้องเรียกแม่จำ แต่ยังคงไม่พอที่จะปลุกเธอ

LIVING

แจ๊คกลับมาอยู่บ้านที่มีเปลคือบ้านของคุณยาย คุณยายบอกแจ๊คว่าแม่จำยังมีชีวิตแต่อาการยังทรงอยู่ ระหว่างที่แจ๊คอาศัยอยู่ที่นั่น คุณยายดูแลและพยายามพาแจ๊คออกไปเล่นข้างนอกบ่อยๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคมโลกภายนอก แจ๊คไปที่สนามเด็กเล่น แกว่งเปลเล่นที่สนามหลังบ้าน ได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างสิ่งของต่างๆ เมื่อแม่จำอาการดีขึ้น แม่จำได้คุยโทรศัพท์กับแจ๊ค แม่จำบอกขอโทษ แม่จำเหนื่อยเลยทำพลาดไป หลังอยู่มาได้ราวสัปดาห์หนึ่ง แจ๊คได้เรียนรู้และทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น เช่น อาบน้ำเอง ได้เล่นชิงช้า ได้เห็นทะเล และได้รู้จักเงินประเภทต่างๆ เป็นต้น

วันหนึ่งระหว่างที่แจ๊คระบายสี พ่อเขาเงยหน้าขึ้นเขาเห็นแม่จำเียนอยู่ แม่จำมารับเขาไปอยู่ในห้องชุดด้วยกันยังสถานที่พักอาศัยแบบเดี่ยว ซึ่งเป็นสถานที่ซึ่งมีเจ้าหน้าที่พร้อมให้คำปรึกษาและช่วยเหลือตลอด 24 ชั่วโมง สำหรับผู้ป่วยแบบแม่จำ แจ็คและแม่จำได้เรียนรู้อะไรมากๆ ทุกวัน ทั้งคู่ตกลงกันว่าจะลองทำทุกอย่างครั้งหนึ่งเพื่อให้รู้ว่าชอบหรือไม่ชอบ คืนก่อนวันแรงงาน แจ็คถามแม่จำว่า ใน “เจ้าห้อง” มีวันแรงงานหรือเปล่า แม่จำบอกว่าคงมีแต่ไม่มีคนเฉลิมฉลองในนั้น แจ็คบอกว่าเขาอยากกลับไปดู “เจ้าห้อง” อีกครั้ง พร้อมแม่จำ แม่จำไม่อยากไปแต่แจ๊คยังคงยืนยันกราน แม่จำจึงโทรเรียนเจ้าหน้าที่ตำรวจโอเพื่อให้ไปเป็นเพื่อนด้วย พ่อแจ๊คและแม่จำเข้าไปใน “เจ้าห้อง” แจ็ครู้สึกทุกอย่างผิดเพี้ยนไป ดูเล็กกว่า ว่างเปล่ากว่า และกลิ่นแปลกไปจากเดิม แจ็คบอกว่า นี่ไม่ใช่ “เจ้าห้อง” เดิมอีกต่อไป ก่อนจะออกจากห้องไป แจ็คบอกเล่าของทุกอย่างที่อยู่ใน “เจ้าห้อง” ที่เคยเป็นเพื่อนเล่นของเขา ที่นี้เป็นเพียงสถานที่แห่งความทรงจำของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น และแม่จำกับแจ๊คเดินออกจากประตู “เจ้าห้อง” ไป

3.1.2.2 โครงเรื่อง (Plot)

- การลำดับเหตุการณ์ (Time Sequence)

นวนิยายเรื่อง *Room* ใช้การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ตามเวลาที่เกิดขึ้น (Chronological order) โดยมีการแทรกเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตผ่านการเล่าเรื่องของตัวละคร เพื่อถ่ายทอดให้ตัวละครในปัจจุบันและผู้อ่านได้รู้จักเรื่องราวไปพร้อมๆ กัน ทำให้ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมกับตัวละครมากขึ้น

- ความขัดแย้ง

คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ กล่าวไว้ว่า โครงเรื่องที่ดีต้องมีปมขัดแย้งแฝงเพื่อสร้างความตื่นเต้น น่าติดตาม โดยสามารถแบ่งสาเหตุของความขัดแย้งได้ 4 สาเหตุ ดังนี้

1. ความขัดแย้งภายในจิตใจตัวละครเอง (person-against-self) เป็นความขัดแย้งในใจของตัวละครตัวเดียว ได้แก่ ความขัดแย้งในจิตใจของแจ๊ค แจ๊คต้องต่อสู้กับความสับสนในสมองเขาและการไม่ยอมรับ ความจริง เนื่องจากเขาเป็นเด็กที่ถูกเลี้ยงมาในโลกแคบๆ เมื่อเขาพบสิ่งที่แปลกไปจากสิ่งที่เขาเคยพบ เขาจะปฏิเสธว่าไม่มีอยู่จริง เป็นเรื่องของคนอื่นโกหกเขา จนแจ๊คออกมาสู่โลกภายนอก เขาเริ่มเรียนรู้ที่จะปรับตัวและปมในจิตใจของเขาเริ่มคลี่คลายในตอบจบของหนังสือ

2. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับธรรมชาติ (person-against-nature) ในเรื่องนี้เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครและสภาพแวดล้อมที่เขาอยู่ เช่น ตัวละครอาศัยอยู่ในห้องซึ่งมีพื้นที่จำกัดโดยไม่สามารถไปที่ไหนหรือขอให้ใครช่วยได้ หรือการต้องไปอยู่ในคลินิกโดยที่มีแพทย์และพยาบาลกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ไว้ ทำให้ตัวละครไม่สามารถทำทุกอย่างได้ตามที่ตนเองต้องการ และถูกไล่ออกจาก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554 หน้า 1060) อีสรภาพไป

3. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับตัวละคร (person-against-person) ในเรื่อง *Room* มีความขัดแย้งระหว่างตัวละครเกิดขึ้นตลอดเวลา เนื่องจากสภาพแวดล้อมและสภาพสังคมที่ต่างกัน แต่ความขัดแย้งระหว่างตัวละครที่ชัดเจนที่สุดคือ ความขัดแย้งระหว่างแม่จ๋า แจ็ค และตาเผ่ามนิค แม่จ๋าเป็นเด็กสาวที่ถูก ตาเผ่ามนิคลักพาตัวมาและถูกข่มขืนจนมีลูกด้วยกันหนึ่งคน แต่แม่จ๋าต้องยอมอดทนอยู่ในสภาพจำยอมต่อ ตาเผ่ามนิค เพื่อปกป้องและดูแลลูกของเธอ

4. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม (person-against-society) ในเรื่องนี้เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครและสังคมชัดเจนมาก เนื่องจากตัวละครเอกอย่างแจ็คมีความคิดและลักษณะนิสัยที่ต่างจากกลุ่มคนส่วนใหญ่ในสังคม ทำให้สังคมมองว่าเขาแปลกและไม่ปกติ รวมถึงแม่จ๋าเองที่ถูกลักพาตัวไปซึ่งเป็นเวลาหลายปีก็ประสบปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคมจนพยายามฆ่าตัวตาย เนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจสิ่งที่เธอทำเพื่อพยายามปกป้องและดูแลแจ็ค

โครงสร้างของโครงเรื่องของวรรณกรรมเรื่อง *Room* มีดังนี้

(1) บทเปิดเรื่อง (Exposition)

ผู้เขียนเปิดเรื่องด้วยการพูดถึงตอนที่แจ็คตื่นขึ้นมาในเช้าวันเกิดครบรอบห้าขวบของเขา ในตอนเปิดเรื่องนี้ อธิบายสภาพความเป็นอยู่ของแจ็คและแม่จ๋าจากสิ่งของเครื่องใช้และกิจกรรมที่พวกเขาทำ ทำให้ผู้อ่านทราบว่า พวกเขาอาศัยอยู่ในห้องซึ่ง มีสิ่งของเครื่องใช้ที่จำกัด บทเปิดเรื่องช่วยให้ผู้อ่านเห็นความผูกพันระหว่างแจ็คกับแม่จ๋าด้วย

(2) การผูกปม (Complication) และการขมวดปม (Rising Action)

การผูกปมเริ่มขึ้นเมื่อแม่จ๋าและแจ๊ควางแผนที่จะหนีจากห้องซังของตาเผ่าอนิค และจุดวิกฤต (crisis) เกิดขึ้นเมื่อแจ๊คต้องพยายามพาตัวจ๋าไปช่วยแม่จ๋าที่ห้องซัง ซึ่งเขาสามารถช่วยแม่จ๋าได้สำเร็จ หลังจากนั้น เหตุการณ์จะคลี่คลายมากขึ้นหลังตาเผ่าอนิคถูกตำรวจจับ และแจ๊คกับแม่จ๋าต้องบำบัดและฟื้นฟูสภาพจิตใจ เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ

(3) จุดสุดยอดของเรื่อง (Climax)

เกิดขึ้นตอนที่แจ๊คพยายามกลับไปช่วยแม่จ๋าที่ห้อง เขาต้องพยายามอธิบายให้ตำรวจเข้าใจ ทั้งๆ ที่เขาไม่รู้จะอธิบายอย่างไร เมื่อแม่จ๋าออกมาจากห้องได้ แจ๊คร้องไห้ไม่หยุด

(4) การแก้ปม (Falling Action)

เจ้าหน้าที่ตำรวจพยายามอย่างหนักที่จะเข้าใจแจ๊ค โดยใช้การวิเคราะห์จากทุกสิ่งที่แจ๊คพูดถึงแม่จ๋า ดูไม่สำคัญและไม่เกี่ยวข้อง ทำให้เขาสามารถหาห้องที่แม่จ๋าถูกขังไว้จนพบและช่วยแม่จ๋าได้สำเร็จในที่สุด

(5) การคลี่คลายเรื่อง (Resolution หรือ Dénouement)

เกิดขึ้นหลังแจ๊คและแม่จ๋าหนีออกมาจากห้องซังได้สำเร็จ และถึงแม้แม่จ๋าจะมีสุขภาพจิตที่อ่อนแอและไม่เป็นปกตินัก จนแจ๊คต้องกลับไปอยู่กับยายและลิโอ สามีใหม่ของคุณยาย ระหว่างที่แม่จ๋าพักผ่อนและรักษาตัว ระหว่างนั้นแจ๊คต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมปกติ ซึ่งเป็นสังคมใหม่สำหรับแจ๊คโดยไม่มีแม่จ๋าเป็นที่พึ่ง ดังนั้นเขาจึงต้องพยายามทำความเข้าใจสิ่งใหม่ๆ หลายอย่าง และปรับตัวให้เข้ากับคุณยายและลิโอ ในตอนสุดท้าย เมื่อแม่จ๋าหายดีและพาแจ๊คไปอยู่ด้วยกันสองคน แจ๊คต้องการกลับไปดูห้องซังที่เขาเคยอยู่ เมื่อกลับไปทีนั้น แจ๊คยอมรับความจริงได้ว่า ห้องซังเป็นเพียงอดีตสำหรับเขา และเริ่มบอกเล่าสิ่งของทุกอย่างที่เคยเป็นเพื่อนเล่นของเขาในห้องและออกจากห้องซังไป

3.1.2.3 ตัวละคร (Characters)

ในเรื่องนี้แบ่งตัวละครออกเป็น 2 ประเภท ตัวละครที่เป็นคน และตัวละครที่เป็นสิ่งของ

ตัวละครที่เป็นคน โดยตัวละครที่เป็นคนจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวละครหลัก (major characters) ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นศูนย์กลางของเรื่อง ตัวละครหลักมักมีการเปลี่ยนแปลงและมีพัฒนาการ และตัวละครรอง (minor characters) ซึ่งมีบทบาทสำคัญน้อยกว่าตัวละครหลัก

1) ตัวละครหลัก

- แจ็ค

แจ็คเป็นตัวละครเอกของเรื่อง เขาอายุ 5 ปี เป็นเด็กที่เกิดจากตาเม่านิคและแม่จ๋าใน “ห้อง” เขาใช้ชีวิตอยู่ใน “ห้อง” มาตลอดชีวิต ทำให้พัฒนาการไม่เท่ากับเด็กทั่วไป แจ็คเป็นผู้บรรยายเรื่องทั้งหมด ทำให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องราว ความรู้สึก และมุมมองในแต่ละเหตุการณ์ผ่านมุมมองและความคิดแบบเด็กๆ ที่ไร้เดียงสาของแจ็ค ในช่วงแรกของเรื่อง แจ็คเป็นเด็กช่างซักช่างถามเหมือนเด็กปกติในวัยของเขา แต่เขาเป็นเด็กที่มีความคิดเป็นของตนเองไม่ยอมเชื่อสิ่งที่แม่จ๋าอธิบายง่ายๆ และยังมีคำถามอยู่ในใจเสมอ แจ็คมักจะพูดสิ่งที่เขาคิด แม้ว่าเขาเติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัด ทำให้การพัฒนาทางการเรียนรู้ของเขาอาจจะไม่เท่าเทียมกับเด็กในวัยเดียวกัน แต่เขายังหมั่นเรียนรู้อยู่เสมอผ่านเกมที่แม่จ๋าคิด หนังสือ และรายการทางโทรทัศน์ และการที่แจ็คโตมาโดยมีแม่อยู่กับเขาตลอดเวลา ทำให้เขารู้สึกกลัวที่จะต้องแยกกับแม่จ๋า เมื่อแจ็คและแม่จ๋าหนีออกจากห้อง ช่างมาได้ แจ็คจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอก การพูดคุยกับคนแปลกหน้า การต้องไปอยู่กับลิโอและยายโดยไม่มีแม่จ๋าอยู่ด้วย ทำให้เขาได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ และเขาก็ค่อยๆ เติบโตขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ ผู้อ่านสามารถสังเกตการเติบโตของแจ็คได้ผ่านการแสดงออกของเขาและภาษาที่เขาใช้ จนมาถึงตอนสุดท้ายของเรื่อง เขาสามารถเข้าใจว่าทำไมเขากับแม่จ๋าจะไม่กลับไปห้องข้างอีกต่อไปและเลิกยึดติดกับเจ้าห้อง

- แม่จำ

แม่จำถูกตาเต๋านิคลักพาตัวมาตั้งแต่อายุ 19 ปี ถูกกักขังใน “ห้อง” มา 7 ปี คุณตาและคุณยายรับแม่จำมาเลี้ยงเป็นลูกบุญธรรมตั้งแต่เธอมีอายุเพียง 6 สัปดาห์ ตอนหนีออกจากห้องขังเธออายุ 26 ปี เธอเคยตั้งครรภกับตาเต๋านิคมาก่อนหน้าแจ๊คแต่แท้ แม่จำต้องเลี้ยงแจ๊คด้วยตัวของเธอเองโดยใช้สิ่งของต่างๆ ที่อยู่ในห้องขังในการเลี้ยงดูและสอนแจ๊ค ไม่ว่าจะเป็นการสอนให้เขาพูด ฝึกให้เขาได้ขยับร่างกาย ออกกำลังกาย และฝึกทำกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วยการพัฒนาการของแจ๊คให้มากที่สุด ระหว่างที่ถูกลักพาตัวมานั้น แม่จำเริ่มมีอาการซึมเศร้าซึ่งเธอจะนอนนิ่งๆ ตลอดวันและไม่ทำอะไร เมื่อสามารถออกมาจากห้องขังได้ แม่จำก็เข้ารับการบำบัดทั้งร่างกายและจิตใจในสถานบำบัด เธอต้องพบจิตแพทย์เพื่อเยียวยาอาการซึมเศร้า อาการหนักมากจนแม่จำพยายามฆ่าตัวตายด้วยการกินยาแก้ปวดเกินขนาดแต่แจ๊คเข้ามาพบเสียก่อน หลังได้รับการรักษา แม่จำออกจากคลินิกและมาอยู่กับแจ๊คในอะพาร์ตเมนต์ (ธนิดา กิตติอติสร, 2551) สำหรับผู้ป่วยทางจิตเวช แต่แม่จำยังคงเกลียดทุกสิ่งจากช่วงเวลาที่ถูกเธอลักพาตัว และเลือกที่จะลืมทุกอย่างและเริ่มชีวิตใหม่ ผู้อ่านสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมต่างๆ ของแม่จำที่เปลี่ยนไปจากตอนที่อยู่ในห้องขัง

2) ตัวละครรอง

- ตาเต๋านิค

เขาเป็นผู้ลักพาตัวแม่จำและจับมาขังไว้ใน “ห้อง” ซึ่งเป็นห้องขังที่เขาสร้างขึ้นในสวนหลังบ้านของเขาเอง เขากักขังหน่วงเหนี่ยวและข่มขืนแม่จำจนตั้งครรภสองครั้ง แต่เมื่อแจ๊คและแม่จำหนีออกมาได้ เขาถูกตำรวจจับและรอขึ้นศาลต่อไป แต่ตัวละครนี้ไม่มีบทบาทเมื่อแม่จำและแจ๊คหนีออกมาได้โดยที่ไม่มีบทสรุปว่าเขาจะถูกดำเนินคดีอย่างไร

- คุณยาย

คุณยายเป็นแม่บุญธรรมของแม่จำ เธอไม่เคยคิดว่าแม่จำหนีออกจากบ้านและยังคงเฝ้ารอให้แม่จำกลับบ้านทุกวัน คุณยายเป็นผู้ดูแลแจ๊คระหว่างที่แม่จำพักรักษาตัวที่คลินิก โดยพยายามสอนให้แจ๊คได้รู้จักกับอะไรใหม่ๆ และอยู่ในสังคมปกติ เช่น การพาแจ๊คไปชายหาด ไปสวนสาธารณะ เล่นเลโก้ ปลูกต้นไม้ เป็นต้น

- **คุณตา**

คุณตาเป็นพ่อบุญธรรมของแม่จ๋า หลังแม่จ๋าหายตัวไป เขาคิดว่าแม่จ๋าเสียชีวิตแล้วจึงจัดงานศพให้ หลังจากนั้นเขาหย่ากับคุณยายเนื่องจากทำใจเรื่องแม่จ๋าไม่ได้และย้ายกลับไปอยู่แคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย

- **ลิโอ**

ลิโอเป็นสามีใหม่ของคุณยาย มีศักดิ์เป็นพ่อเลี้ยงของแม่จ๋า ช่วยคุณยายดูแลแฉีระหว่างที่แม่จ๋าพักฟื้น

- **พอล ดีอาน่า และบราวเนียน**

พอลเป็นพี่ชายของแม่จ๋า เขาแต่งงานกับดีอาน่า และมีลูกสาวชื่อ บราวเนียน ด้วยกัน

- **อาจิต**

อาจิตคือคนที่ช่วยแฉีไว้ตอนที่แฉีกระโดดลงจากรถของตาเผ่ามินิก เขาเห็นท่าที่ไม่ชอบมาพากลของตาเผ่ามินิก เขาจึงตัดสินใจโทรเรียกดตำรวจ

- **เจ้าหน้าที่ตำรวจโอ**

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ช่วยแฉีในการตามหาและช่วยเหลือแม่จ๋าจาก “ห้อง”

- **คุณหมอเคลย์ และนางพยาบาลนอริน**

แพทย์ประจำตัวของแม่จ๋าและแฉี เขาช่วยรักษาและปรับสภาพจิตใจและร่างกายของแฉีและแม่จ๋าให้แข็งแรงขึ้น เพื่อให้ปรับตัวและอยู่ร่วมกับสังคมภายนอกได้ และนอรินเป็นนางพยาบาลประจำตัวของแม่จ๋าและแฉี

ตัวละครที่เป็นสิ่งของ

ตัวละครที่เป็นสิ่งของนั้น เป็นตัวละครที่อยู่ใน “ห้อง” กับแจ๊ค และแจ๊คเป็นคนสมมติให้พวกเขามีชีวิต มีความคิด มีความรู้สึก และมีการกระทำเหมือนสิ่งมีชีวิต ซึ่งจะสังเกตได้จากการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่กับสิ่งของที่อยู่ใน “ห้อง” และการใช้สรรพนาม “he” และ “she” ขณะที่สิ่งของที่อยู่ในโลกภายนอกที่เป็นชนิดเดียวกับที่มีอยู่ใน “ห้อง” จะใช้อักษรตัวพิมพ์เล็ก

Wardrobe	Bed	Skylight	Lamp	T-shirt	Rug
Thermostat	Rocker	Watch	Duvet	Mirror	Kit
Shelf	Meltedy Spoon	Table	Sink	Toothpaste	
Door	Clothes Horse	God's yellow face	Plant		
Dresser	Spider	Stove	Door Wall	Bad Tooth	Bunny
Blanket	TV	Pen	Bath	Bouncy Ball	Toothbrush
Floor	Trash	Toilet	Lamp	Ruler	Room
Roof	Bed Wall	Eggsnake	Under Bed	Watch	The Bugs
Penis	Beach Ball	Cabinet	Wordy Ball	Refrigerator	Box
Brush Pan	Balloon	Fort	Vacuum	Jeep	Remote

3.1.2.4 ฉาก (Setting)

ฉากในการเขียนนวนิยายเรื่อง *Room* นั้นมีความสำคัญมากต่อความเข้าใจลักษณะและอุปนิสัยของตัวละคร และมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดงออกของตัวละคร ในเรื่องนี้ ผู้เขียนใช้วิธีอธิบายฉากผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละคร และผ่านมุมมองของตัวละครซึ่งเป็นผู้บรรยายเรื่อง ในเรื่องนี้ มีฉากสำคัญ 4 ฉากด้วยกัน ได้แก่

- **เจ้าห้อง (Room)** ซึ่งเป็นห้องเก็บของในสวนที่ตาเดอานิคัดแปลงมาจากเพิงเก็บของในสวนที่อยู่หลังบ้านเขา เจ้าห้องเป็นห้องขนาด 12 คูณ 12 ฟุต โดยใช้เหล็กเคลือบพลาสติกในการสร้างผนังห้องเพื่อกันเสียงภายในห้อง ไม่มีหน้าต่างบนกำแพงแต่ติดตั้งหน้าต่างบนหลังคาไว้เพื่อให้แสงเข้าแทน ในชั้นผนังห้องมีฉนวนโฟมอีกชั้น ประตูเป็นประตูนิรภัยที่ต้องใส่รหัสเพื่อเปิดปิด พื้นชั้นบนเป็นแผ่นไม้ก๊อก ด้านล่างเป็นแผ่นตะกั่ว โฟม และมีการติดตั้งรั้วตาข่ายถักไว้ใต้พื้น บนหลังคา และในกำแพงอีกชั้นด้วยในห้องเป็นห้องเดียว ห้องครัว ห้องน้ำ และห้องนอนอยู่ในห้องเดียวกันแต่แบ่งเป็นสัดส่วน
- **คลินิกคัมเบอร์แลนด์และห้อง 707** คลินิกคัมเบอร์แลนด์เป็นสถานบำบัดจิตเวชที่แม่จ๋าและแจ๊คเข้าไปอยู่หลังออกจากห้องซัง แจ๊คกับแม่จ๋าอยู่ในห้องหมายเลข 707 ในห้องมีเตียงสองเตียง ผ้าห่มสีฟ้า พื้นห้องเป็นพรมสีเทาไม่มีลาย ผนังห้องเป็นสีเขียว มีหน้าต่างพร้อมมู่ลี่ไม้ ห้องน้ำในห้องมีผนังและพื้นกระเบื้องสีขาว และมีฝักบัวอาบน้ำแต่ไม่มีอ่างอาบน้ำ
- **บ้านคุณยาย** เป็นบ้านเดี่ยวสองชั้นที่มีสวนหน้าบ้านและมีเปลในสวนหลังบ้าน มีสนามเด็กเล่นอยู่ใกล้ๆ บ้าน ในตัวบ้านมีห้องนั่งเล่น ห้องครัว ห้องน้ำ ห้องนอน ห้องออกกำลังกาย ห้องว่าง ห้องใต้ดิน บ้านหลังนี้เป็นบ้านหลังเดียวกับที่แม่จ๋าเติบโตขึ้นมา
- **อะพาร์ตเมนต์** ที่แม่จ๋าและแจ๊คอาศัยอยู่ด้วยกันหลังจากที่แม่จ๋าออกจากคลินิก ซึ่งเป็น Independent Living Residential Facility หรืออาคารที่พักอาศัยสำหรับผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตเวช โดยมีผู้ให้คำปรึกษาและดูแลตลอด 24 ชั่วโมง ห้องของแม่จ๋าและแจ๊คในห้อง 6บี บนชั้น 6 ในอะพาร์ตเมนต์แบ่งออกเป็น 5 ห้อง ห้องน้ำ ห้องครัว ห้องนั่งเล่น และห้องนอน 2 ห้อง

3.1.2.5 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องของเรื่อง *Room* คือ ความรักและความผูกพันระหว่างแม่กับลูก ซึ่งผู้อ่านจะรู้ได้จากการรับมื่อด้วยวิธีการต่างๆ กับอุปสรรคและปัญหามากมายที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลักซึ่งได้แก่ลูกชายและผู้เป็นแม่

3.1.2.6 วัจนลีลาและกลวิธีการเขียน

ในเรื่อง *Room* ผู้เขียนใช้วัจนลีลาแบบไม่เป็นทางการ เนื่องจากการเล่าเรื่องจากมุมมองของเด็กวัย 5 ขวบ และฉากในเรื่องเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทั่วไป จากตารางการแบ่งวัจนลีลาของ มาร์ติน โจนส์ ที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 วัจนลีลาหลัก ของเรื่อง *Room* อยู่ในช่วงอายุวัยเด็ก ใช้วัจนลีลาที่เป็นกันเอง ความกว้างของประสบการณ์ภาษาอยู่ในระดับภูมิภาค และความรับผิดชอบมีเพียงพอใช้

หากใช้เกณฑ์การแบ่งที่ประยุกต์ใช้ในภาษาไทยของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ภาษาที่ใช้ในเรื่องนี้มีระดับภาษาที่หลากหลาย แตกต่างกันไปตามบริบท สถานการณ์และบุคคล วัจนลีลาสนทนาในเรื่องนี้ใช้ในสถานการณ์ที่บุคคลในครอบครัวเดียวกันสนทนากัน เช่น แจ็คพูดกับแม่จ๋า แม่จ๋าพูดกับคุณยาย และคุณยายพูดกับลิโอ เป็นต้น วัจนลีลาเป็นกันเองถูกใช้ในสถานการณ์ที่ผู้สนทนารู้จักกัน หรือการสนทนาระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กที่ไม่ได้สนิทสนมกัน เช่น ตาเดเมานิคพูดกับแม่จ๋าหรือแจ๊ค เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหมอพูดกับแจ๊ค ส่วนวัจนลีลาหรือที่มีลักษณะภาษาที่กึ่งเป็นทางการกึ่งไม่เป็นทางการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันใช้ในการสนทนาระหว่างแม่จ๋ากับตัวละครผู้ใหญ่อื่นๆ ที่ไม่ใช่คนในครอบครัว อาทิ แม่จ๋าพูดกับหมอหรือนางพยาบาล

ส่วนกลวิธีการเขียนที่ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ กล่าวไว้ นั้น สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับเรื่อง *Room* ซึ่งได้แก่

- **รูปคำ** ผู้เขียนเลือกใช้คำสั้นๆ ง่ายๆ ความหมายเข้าใจง่าย ให้เหมาะกับน้ำเสียงของตัวละครเด็กที่เป็นผู้บรรยายเรื่อง นอกจากนี้ยังมีการใช้คำสร้างใหม่ เช่น scave การใช้คำภาษาต่างประเทศ เช่น hola หรือ no hay problema การใช้คำในลักษณะนี้ ทำให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนเป็นเด็กกำลังเล่าเรื่องผ่านมุมมองของเขาจริงๆ ดังนั้นคำศัพท์ที่ใช้ไม่ซับซ้อน ไม่มีการใช้คำศัพท์ที่ยากเกินอายุของเขา นอกจากนี้ จำนวนคำที่ตัวละครหลักรู้จักกันนั้นมีไม่มากนัก เมื่อ

เปรียบเทียบกับเด็กวัยเดียวกันแต่อยู่ในสถานการณ์แวดล้อมที่แตกต่างกันซึ่งสามารถสังเกตได้จากคำศัพท์ที่เขาเลือกใช้

- **รูปประโยค** ผู้เขียนเลือกใช้รูปประโยคความเดียวและประโยคความรวมในการเล่าเรื่องเป็นหลัก เป็นประโยคที่สามารถเข้าใจง่าย แต่เนื่องจากตัวละครหลักเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ไม่ปกติ ทำให้ไวยากรณ์ที่เขาใช้มีลักษณะผิดปกติไปจากเด็กในสังคมภายนอก ดังนั้น บางประโยคที่เขาพูดอาจจะเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ ขาดประธาน ขาดกริยา หรือขาดคำสันธาน ขณะที่ตัวละครอื่นๆ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ใช้รูปประโยคที่ต่างไป การใช้กลวิธีแบบนี้ทำให้ผู้อ่านสังเกตได้ว่าตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร มีความผิดปกติอย่างไร
- **การจัดองค์ประกอบ** หนังสือเรื่อง *Room* มีความยาว 401 หน้า ประกอบด้วย 5 บท ชื่อของแต่ละบทคือ Presents, Unlying, Dying, After และ Living แต่ละบทประกอบด้วยย่อหน้าและบทสนทนา แต่ละย่อหน้ามีความยาวไม่มากนัก
- **มุมมองการเล่าเรื่อง** ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครเป็นผู้เล่าเรื่อง โดยใช้บุรุษที่ 1 ผ่านมุมมองของแจ๊ค ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจมุมมองของตัวละครหลักในเรื่องได้ง่ายมากขึ้น นอกจากนี้การใช้เด็กในการเล่าเรื่องทำให้กลุ่มผู้อ่านของหนังสือที่เนื้อหาค่อนข้างหนักและเครียดไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่เท่านั้น

ภาพพจน์ (figure of speech) เป็นกลวิธีการเขียนที่ใช้คำหรือสำนวนโวหารที่ทำให้ผู้อ่านเกิด

จินตนาการและได้อรรถรสมากยิ่งขึ้น ในตอนที่ผู้วิจัยตัดตอนมานั้น มีภาพพจน์เด่นๆ ดังนี้

- **บุคลาธิษฐาน (personification)** คือการนำสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตแต่ไม่ใช่มนุษย์อย่างสัตว์และสิ่งของมาพูดเสมือนกับว่าเป็นมนุษย์ ซึ่งมีความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เหมือนมนุษย์ ผู้เขียนใช้วิธีนี้กับสิ่งของในห้องขังทั้งหมด เช่น

- I flat the chairs and put them beside Door against Clothes Horse. He always grumbles and says there's no room but there's plenty if **he stands up** really straight. (หน้า 9)
- One day when I was four **TV died** and I cried. (หน้า 12)

- **การอ้างถึง (allusion)** คือการอ้างถึงบุคคล เหตุการณ์ นิทาน ประวัติศาสตร์ หรือวรรณกรรมอื่นๆ ที่เป็นที่รู้จักกันดีโดยไม่ได้อธิบายความถึงสิ่งที่อ้างถึง เช่น

- I find Dora the Explorer, yippee. (หน้า 12)
- Alice in Wonderland. For crying out loud," says the man police. (หน้า 189)

- **ศัพท์พจน์ (Onomatopoeia)** คือการเลียนเสียงธรรมชาติ เป็นกลวิธีที่จะช่วยเพิ่มอรรถรสในการอ่านงานวรรณกรรม และช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้น การนำกลวิธีนี้มาใช้ในวรรณกรรมที่มีเด็กเป็นผู้ดำเนินเรื่องช่วยให้งานชิ้นนั้นๆ สมจริงมากขึ้น เช่น

- I move my chair to Sink to wash up, with bowls I have to do gently but spoons I can cling clang clong. (หน้า 8)
- There was a thing in the night nnnnng nnnnng nnnnng biting me. (หน้า 10)

3.1.2.7 ปริภาษา (Paralinguistic)

การใช้ปริภาษาเป็นองค์ประกอบที่ช่วยแสดงลักษณะน้ำเสียงและความคิดของตัวละคร การใช้ปริภาษาจะกล่าวรวมถึงลักษณะตัวอักษรที่ใช้และเครื่องหมายวรรคตอนประเภทต่างๆ ด้วย ในเรื่อง *Room* มีการใช้ปริภาษาดังนี้

1. การใช้ตัวเอนเมื่อกล่าวถึงสิ่งที่ตัวละครคิดย้อนกลับไปถึงบทสนทนาในอดีต เช่น

Try, Ma's saying in my head.

หรือใช้เมื่อผู้เขียนต้องการเลียนเสียงของสิ่งของต่างๆ เช่น

I move my chair to Sink to wash up, with bowls I have to do gently but spoons I can
cling clang clong.

หรือใช้เมื่อกล่าวถึงชื่อเรื่องการ์ตูน เช่น

I find *Dora the Explorer*, yippee.

หรือใช้เมื่อกล่าวถึงภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ เช่น

Dora says bits that aren't in real language, they're Spanish, like *lo hicimos*.

หรือใช้เพื่อเน้นว่าคำนั้นๆ มีความสำคัญในประโยคมากกว่าคำอื่น เช่น

"Well, you did it, really."

2. การใช้ยัติภังค์ (—) เพื่อเป็นแสดงลักษณะการพูดที่ยังไม่จบความ แต่ถูกขัดจังหวะก่อน เช่น

Paul comes and unzips it and takes out Dylan. "Ja— Buddy!"

หรือ he's the maddest ever and—

หรือ "No, no, it'll just get bigger. Same brown hair—"

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์ต้นฉบับโดยใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตินาเน นอร์ด และ
แนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายของ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ เป็น
แนวทางช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจประเด็นสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอด
บทแปลได้อย่างเหมาะสม ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ ชอง เพียเจต์ ยังช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจลักษณะที่
สำคัญของตัวละครหลักของเรื่อง นอกจากนี้ แนวทางการแปลแบบตีความของ ฌอง เดอลีล และทฤษฎี
วัจนลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดความเข้าใจนั้นๆ มาเป็นบทแปลที่มี
ความหมายเทียบเคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

บทที่ 4

การวางแผนการแปล ปัญหาในการแปล และแนวทางการแก้ปัญหา

ขณะที่บทที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ ทั้งองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายในเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับ และความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ส่วนขั้นตอนต่อไปคือการผละออกจากรูปแบบภาษา ผู้วิจัยต้องใช้ความเข้าใจที่ได้จากตัวบทต้นฉบับมาเรียบเรียงใหม่โดยใช้ภาษาปลายทาง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญมากอันเป็นขั้นตอนที่กำหนดคุณภาพของงานแปล

4.1 การวางแผนการแปล

การวางแผนการแปลเป็นกรอบซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยสามารถแปลตามวัตถุประสงค์และรูปแบบการแปลตามที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อหลักๆ ที่ใช้ในการวางแผนการแปล ดังนี้

4.1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการแปลและการเลือกรูปแบบการแปล

วัตถุประสงค์ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้คือ เพื่อให้ได้งานแปลในภาษาปลายทางที่มีใจความ สาระ ความหมายครบถ้วนตามที่ผู้เขียนตั้งใจ และเพื่อให้ผู้อ่านในสังคมปลายทางได้รับอรรถรสที่ใกล้เคียงกับผู้อ่านที่อ่านตัวบทต้นฉบับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการแปลข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวทางการแปลแบบตีความของ ฌอง เดอลีล ในการแปลตัวบทต้นฉบับนี้ เพราะเป็นการแปลโดยให้ความสำคัญกับวาทกรรมซึ่งเน้นบริบทภาษา มากกว่าตัวภาษาที่เน้นความหมาย และเนื่องจากตัวบทต้นฉบับเป็นนวนิยายผู้ใหญ่ที่มีเนื้อหาค่อนข้างจริงจัง แต่ใช้ผู้เล่าเรื่องเป็นเด็ก 5 ขวบ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดน้ำเสียงและอารมณ์ของเรื่อง ดังนั้นตัวบทต้นฉบับมักจะใช้คำศัพท์และรูปประโยคแบบเด็กๆ เป็นส่วนใหญ่ การใช้แนวทางการแปลแบบตีความช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจความหมายของตัวบทต้นฉบับได้ดีมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องพิจารณาว่าจะเลือกรักษารูปแบบทางภาษาหรือรักษาความหมายตามความเหมาะสมในแต่ละบริบท เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางได้อรรถรสเท่าเทียมกับผู้อ่านตัวบทต้นฉบับมากที่สุด

4.1.2 การเลือกใช้ระดับภาษาหรือวัจนลีลา

นวนิยายเรื่อง *Room* เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก 5 ขวบและแม่ที่ต้องอาศัยอยู่ในห้องขังแคบๆ แต่อยู่มาวันหนึ่งพวกเขาสามารถหนีออกมาอยู่ในสังคมปกติเหมือนคนทั่วไป เรื่องราวดำเนินไปโดยใช้ตัวละครเด็กในการเล่าเรื่องซึ่งใช้ระดับภาษาแบบไม่เป็นทางการในการเขียนและเน้นภาษาพูดเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากเป็นนวนิยาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้ระดับภาษาแบบไม่เป็นทางการในการถ่ายทอดเป็นภาษาปลายทาง ทั้งนี้เมื่ออยู่ในบริบทที่แตกต่างไป อาทิ ในบริบทที่ตัวละครเอกไม่ใช่ผู้สนทนา ระดับภาษาเปลี่ยนไปตามปัจจัยนั้นๆ ผู้วิจัยแบ่งระดับการใช้ภาษาในเรื่อง *Room* ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

4.1.2.1 วัจนลีลาสนิทสนม ซึ่งใช้กับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน คือ

- การสนทนาระหว่างแจ๊คผู้เป็นลูกกับแม่จ๋า

Ma: "That's normal." แม่จ๋า: "เป็นเรื่องปกติแล้วจ๊ะ"

Jack : "What's normal?" แจ๊ค: "ปกติคืออะไรจ๊ะ"

หรือ Ma nods. แม่จ๋าพยักหน้า

การใช้คำลงท้ายว่า "จ๊ะ" หรือ "จ๊ะ" แสดงความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การที่ผู้เขียนใช้คำว่า "ma" แทนคำว่า "mother" เพื่อแสดงวัยของแจ๊คในขณะนั้น เด็กในวัยเดียวกับแจ๊คทั่วไปส่วนใหญ่ไม่ได้เรียกแม่โดยใช้คำว่า "mother" หรือ "คุณแม่" ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกรักษาความหมายนัยที่แสดงความเป็นเด็กที่ไร้เดียงสาโดยใช้คำว่า "แม่จ๋า" แทน ในภาษาอังกฤษ "ma" สั้นกว่า "mother" ความเป็นทางการย่อมน้อยกว่า แต่ในภาษาไทยนั้น หากแปลโดยเรียก "แม่" คำเดียวสั้นๆ จะฟังดูห้วน แต่หากเติมคำข้างหน้า "คุณแม่" ก็ฟังทางการเกินไปทำให้ไม่สนิทสนม แต่คำลงท้ายจ๊ะจ๋าในภาษาไทยแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ติระหว่างคู่สนทนา จึงมีส่วนทำให้การแปลแบบนี้ "แม่จ๋า" แสดงได้ทั้งความสนิทสนมตลอดจนความไร้เดียงสาของเด็กเล็กๆ นอกจากนี้ยังมีการละประธานหรือส่วนอื่นๆ ของประโยคในบางบริบทด้วย ดังที่ปรากฏในบทสนทนาต่อไปนี้

- การสนทนาระหว่างบรอนวินกับพอลและดีอาน่า

Bronwyn: "Momma more pretzl pees." บรอนวิน: "มะม่่าเอาเพรทซ์ลึ๊กอีกโหน่ยค่า"

จากตัวอย่างนี้ หากใช้ประโยคทางการที่ไม่การละคำกริยาในประโยคจะพูดเต็มๆ ว่า "May I have some more pretzel please?" ซึ่งการใช้คำศัพท์เฉพาะของเด็กสามารถบ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาได้ เนื่องจากคู่สนทนาต้องมีความรู้ภูมิหลังของกันและกัน เพื่อจะรับรู้ว่าคำนั้นๆ หมายถึงอะไร นอกจากนี้ บทสนทนาระหว่างสามีกับภรรยาจัดอยู่ในวัจนลีลาประเภทนี้ด้วยเช่นกัน

4.1.2.2 **วัจนลีลาเป็นกันเอง** ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้สนทนารู้จักกันแต่อาจจะไม่ได้สนิทสนมกันมากนัก คือ

- การสนทนาระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับแจ๊ค

Police: "Where's your ma tonight?" เจ้าหน้าที่ตำรวจ: "คืนนี้แม่จำหนูลูกอยู่ที่ไหน"

Jack: "In Room." แจ๊ค: "ในเจ้าห้อง"

การใช้วัจนลีลาเป็นกันเองนั้น เหมาะกับการใช้ในบทสนทนาระหว่างเด็กที่เล็กมากๆ กับผู้ใหญ่ คำสรรพนามที่เลือกใช้ในบทแปลส่งผลต่อความสิ้นไหวของบทสนทนา อาทิ การที่ตำรวจใช้สรรพนามแทนเด็กว่าหนู อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครสองตัวนี้ ไม่ได้มีความสนิทสนมกัน แจ๊คไม่คุ้นเคยกับตำรวจทำให้ประโยคที่เขาเลือกใช้นั้นมีความห้วนสั้น แต่กระชับ และตำรวจพูดตามเด็ก เด็กเรียกแม่ว่า "ma" ตำรวจก็เรียกตามว่า "your ma" หากไม่พูดภาษาเดียวกันกับเด็กก็จะเกิดระยะห่าง จึงพยายามทำให้เกิดความกันเองด้วยวิธีนี้

4.1.2.3 **วัจนลีลาหารือ** เป็นวัจนลีลาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งหมายถึงบทสนทนาระหว่างผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัว คือ

- การสนทนาระหว่างแจ๊คกับตำรวจ

Jack: "Do you know the bit where her crying makes a pond?"

แจ๊ค: "คุณรู้เรื่องตอนที่เธอร้องไห้จนกลายเป็นบึงไหม"

วจนลีลาในการสนทนาระหว่างแจ๊คกับตำรวจเป็นวจนลีลาที่เป็นทางการมากกว่าวจนลีลาที่เป็นกันเอง เนื่องจากการสนทนาระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ทำให้ภาษาที่ใช้มีความสุภาพกว่า เห็นได้จากการใช้สรรพนาม “คุณ” จากตัวอย่างต่อไป

- การสนทนาระหว่างพนักงานขายของกับพอลและดีอาน่า

Salesperson: "Excuse me, I wonder are these your older daughter's?"

พนักงานขาย: “ขอโทษนะคะ แต่นี้เป็นของลูกสาวคนโตของคุณหรือเปล่าคะ”

การสนทนาระหว่างผู้ใหญ่ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกครอบครัวเดียวกันมีลักษณะกึ่งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เน้นความสุภาพเป็นหลัก สังเกตได้จากการใช้คำลงท้าย “คะ” หรือใช้ประโยคขออนุญาตก่อนพูด ประโยคที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ไม่นิยมใช้วิธีการละคำหรือใช้คำศัพท์ที่รู้จักกันในกลุ่มคนส่วนน้อยเท่าไรนัก ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงระบบสรรพนามที่ใช้ในบทแปลโดยละเอียดในหัวข้อต่อไป

4.2 การวิเคราะห์ปัญหาในการแปลและการแก้ไข

4.2.1 ปัญหาด้านการใช้วจนลีลาของตัวละครเอก (แจ๊ค)

ลักษณะวจนลีลาของแจ๊คซึ่งเป็นเด็กวัย 5 ปีนั้น มีความแตกต่างจากเด็กในวัยเดียวกัน ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของชอง เพียเจต์ กล่าวไว้ว่า เด็กผู้อยู่ในช่วงวัยที่ระยะการคิดยังไม่สามารถใช้เหตุผลสมบูรณ์ ซึ่งเป็นเด็กในวัย 2-7 ปีนั้น ถือเป็นช่วงที่เด็กเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและเริ่มรู้จักการแก้ไขปัญหาลแล้ว เขากล่าวเพิ่มเติมอีกว่า เด็กในวัย 4-5 ปี เริ่มมีความฝัน มีจินตนาการและเชื่อว่าสิ่งของทุกอย่างมีชีวิต ชอบตั้งคำถาม แจ๊คเองก็พูดถึงสิ่งของในห้องราวกับของเหล่านั้นมีชีวิตเช่นกัน อย่างไรก็ตามเนื่องจากความจำกัดทางภาวะแวดล้อมของแจ๊คที่ต้องอยู่ในห้องขังมาตั้งแต่เกิดทำให้เขารู้จักคำศัพท์และสิ่งของต่างๆ เฉพาะเพียงสิ่งที่เขาเคยได้เห็น ได้สัมผัส หรือเป็นสิ่งที่แม่เขาสอนเท่านั้น และเชื่อว่าสิ่งที่เขาเห็นในที่นี้เป็นสิ่งที่ไม่มียุจริง เห็นได้ชัดเจนมากขึ้นเมื่อแจ๊คออกมาอยู่ในสังคมปกติ เด็กปกติในวัย 5 ปีนั้นจะเริ่มพูดได้ชัดเจน มีการพัฒนาทางคำศัพท์ที่มากขึ้น รู้จักสร้างประโยคโดยใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องมากขึ้น และมีแบบแผนมากขึ้น สามารถพูดข้อความยาวๆ แบบผู้ใหญ่ สามารถบอกชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของตนเองได้ หรืออาจจะชอบเล่าเรื่อง ชอบร้อง

เพลง ชอบอ่านนิทาน แจ็คเองชอบเล่าเรื่อง ชอบร้องเพลง และสามารถพูดจาได้ชัดเจน แต่ไวยากรณ์ในบางประโยคมีลักษณะที่ผิด ขณะเดียวกันประโยคส่วนใหญ่มีลักษณะสั้น กระชับ ห้วน เป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ พูดข้อความยาวๆ โดยไม่มีการใช้คำเชื่อมประโยค ทำให้ประโยคไม่ต่อเนื่องกัน คำที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ง่ายๆ และบางคำเป็นคำศัพท์ที่แจ็คคิดขึ้นเอง

- การแปลคำให้เหมาะสมกับวัจนลีลาของแจ็ค

จากการกล่าวถึงลักษณะวัจนลีลาของแจ็คข้างต้น ผู้วิจัยต้องใช้วิธีการคัดสรรคำเพื่อค้นหาคำที่เหมาะสม เพื่อถ่ายทอดตัวตน ลักษณะนิสัย และวัจนลีลาของแจ็คซึ่งเป็นตัวละครหลักและเป็นผู้เล่าเรื่องอันเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งใจนำมาศึกษา ตัวอย่างคำที่ผู้วิจัยต้องใช้วิธีการคัดสรรคำเพื่อให้เหมาะกับบริบทและได้ อรรถรสเท่าเทียมกับต้นฉบับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

<u>ต้นฉบับ</u>	<u>บทแปล</u>
ma (n.)	แม่จ๋า
waterfall (v.)	เทพรวด
Meltdy Spoon (n.)	เจ้าช้อนละลาย
numbskull (n.)	คนโง่
make a face (v.)	ทำหน้าอ
Noisy Star (n.)	เจ้าดาวโหวกเหวก
Switchy Star (n.)	เจ้าดาวแปลงโฉม
easy-peasy (adj.)	สบายปรือ

4.2.2 ปัญหาด้านการแปลเนื้อความ

4.2.2.1 การแปลชื่อเฉพาะ

แจ๊คมักจะกล่าวถึงเพลง ชื่อตัวละครในหนังสือนิทานและในการ์ตูนอยู่เสมอ เนื่องจากเขามองว่าพวกเขาเป็นเพื่อนของเขา หลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการแปลคำประเภทนี้ คือผู้วิจัยเน้นการแปลที่เน้นการสื่อความให้สอดคล้องกับต้นฉบับ โดยการใส่ชื่อเฉพาะและตามด้วยคำอธิบาย เพื่อให้ผู้อ่านบทแปล

ได้รับบรรณรศที่ตัดเทียบกับผู้อ่านตัวบทต้นฉบับและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงด้วย แต่ข้อเฉพาะบางคำที่เป็นที่รู้จักดีในสังคมวัฒนธรรมปลายทางหรือมีความชัดเจนเมื่ออยู่ในบริบทนั้นๆ แล้ว ผู้วิจัยไม่ได้ขยายความเพิ่มเติม

การขยายความช่วยให้ผู้อ่านทราบว่าข้อเฉพาะที่ผู้เขียนเขียนถึงนั้นหมายความว่าอย่างไร ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อหาคำอธิบายที่ถูกต้อง เหมาะสม และสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามความหมายของคำศัพท์ในตัวบทต้นฉบับ ตัวอย่างการแปลข้อเฉพาะที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงแบบขยายความ เช่น

ต้นฉบับ: "Same with the witness. Suspect's white male, maybe five ten, forties, fifties, fled the scene in a maroon or dark brown pickup, possibly an F one-fifty or a Ram, starts K nine three, could be a B or a P, no state . . ."

บทแปล: “พยานก็เหมือนกัน ผู้ต้องสงสัยเป็นชายผิวขาว สูงประมาณ 5 ฟุต 10 นิ้ว อายุประมาณ 40-50 ปี หนีจากที่เกิดเหตุไปพร้อมรถบรรทุกสีแดงเข้มไม่กั้นน้ำตาลเข้ม อาจจะเป็นรุ่นเอฟ 150 หรือแรม ทะเบียนขึ้นต้นด้วย เค แก้ว สาม ต่อด้วย บี หรือ พี ไม่ระบุรัฐ...”

ตัวอย่างข้างต้นที่ผู้วิจัยเลือกแก้ไขปัญหาโดยใส่คำอธิบาย เช่น สูง และ รุ่น เป็นต้น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าคำเฉพาะและข้อเฉพาะเหล่านั้นหมายถึงอะไรด้วยการเติมหน่วยวัด หรือค่านามอธิบายเพิ่มลงไป เนื่องจากคำบางคำในตัวบทต้นฉบับไม่ปรากฏในสังคมปลายทาง

ขณะเดียวกันมีข้อเฉพาะบางข้อที่มีอยู่ในสังคมปลายทาง ผู้วิจัยเลือกใช้คำที่ใช้ในสังคมปลายทางแทน อาทิ

ต้นฉบับ: I find Dora the Explorer, yippee.

บทแปล: หนูเจอสาวน้อยนักสำรวจ ดอว่า ไชโย

ต้นฉบับ: "Should I get on to Child Protection?"

บทแปล: “ให้ฉันติดต่อมูลนิธิคุ้มครองเด็กไหม”

4.2.2.2 การแปลเนื้อความที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

คำบางคำในตัวบทต้นฉบับเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่ในสังคมปลายทาง อาทิ การละเล่นประเภทต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ: I join in all the songs especially with somersaults or high-fives or the Silly Chicken Dance.

บทแปล: หนูร้องเพลงกับพวกเขาทุกเพลง โดยเฉพาะตอนที่ตีลังกา หรือตอมแปะมือ หรือตอมเต้น ไก่อย่างป๊องๆ นั้น

ในตัวอย่างนี้ Chicken Dance เป็นการเต้นประกอบจังหวะในสังคมของตัวบทต้นฉบับ แต่ในสังคมปลายทาง ไม่มีการเต้นในเพลงเดียวกัน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีเทียบกับเพลงในสังคมปลายทางที่มีการเต้นประกอบจังหวะ และมีชื่อที่สอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับ จึงเลือกแปลว่า เต้นเพลงไก่อย่าง ซึ่งเป็นเพลงที่นิยมร้องกันในสังคมปลายทางแทน นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอยกอีกตัวอย่างเพื่อความชัดเจน

ต้นฉบับ: It's like playing Parrot, I know the words but I don't know what they mean. He comes closer to Officer Oh.

บทแปล: เหมือนเล่นเกมพูดตาม หนูรู้จักคำแต่หนูไม่รู้ว่พวกเขาหมายความว่าอะไร

ตัวอย่างนี้กล่าวถึงเกมที่เล่นโดยการพูดตามผู้พูดก่อนหน้า ในกรณีของแจ็คเป็นการพูดตามสิ่งที่คนในโทรทัศน์พูด ในสังคมปลายทางไม่มีการละเล่นแบบนี้ ทั้งนี้ หากผู้วิจัยเลือกแปลว่า “เกมนกแก้ว” ตามตัวบทต้นฉบับ ผู้อ่านบทแปลไม่เข้าใจว่าหมายถึงการละเล่นอะไร ผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า เกมพูดตาม เพื่อสื่อถึงวิธีการในการเล่นเกมนี้

4.2.2.3 การแปลคำสร้างใหม่

คำสร้างใหม่ที่แจ๊คสร้างชิ้นส่วนใหญ่เป็นคำที่เกิดจากการซ้อนคำ ผู้วิจัยเลือกใช้วลีซึ่งเป็นที่นิยมใช้ในสังคมปลายทางในบทแปล วลีนี้มีความหมายที่เทียบเท่ากับความหมายของคำในต้นบทต้นฉบับด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ: "...but I wasn't scave enough."

บทแปล: "...แต่หนูยัง กลัวๆ กล้าๆ ไม่พอ"

คำว่า scave เป็นการผสมคำระหว่างคำว่า scare ที่แปลว่า "กลัว" และ brave ที่แปลว่า "กล้า" เข้าด้วยกันเป็น 1 คำ ผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า "กลัวๆ กล้าๆ" ซึ่งเป็นการประสมคำแบบมีการซ้ำคำอันเป็นลักษณะปกติในภาษาของสังคมปลายทาง และในอีกตัวอย่างหนึ่ง

ต้นฉบับ: "Hugeormous." That's word sandwich when we squish two together.

บทแปล: "ใหญ่โตมหัพสาร" นั่นเป็นคำที่เราเอาคำสองคำมาประกบกัน

Hugeormous เป็นคำซ้อนระหว่าง huge กับ enormous ความหมายของทั้งสองคำหมายถึงความถึงคำว่า "ใหญ่" เหมือนกัน ผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า "ใหญ่โตมหัพสาร" เพื่อเก็บความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อว่ามีขนาดใหญ่มากเป็นพิเศษ

4.2.3 การกำหนดระบบสรรพนาม

การกำหนดระบบสรรพนามในบทแปลนั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากสรรพนามเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะนิสัย เพศ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร เนื่องจากภาษาในสังคมปลายทางอย่างสังคมไทยเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับระดับอาวุโส ระดับความสนิทสนม เพศ และความเป็นทางการ ดังนั้นสรรพนามที่ใช้ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่จึงมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา ความอาวุโสและชนชั้นทางสังคมของบุคคลนั้นๆ การเลือกใช้สรรพนามให้ถูกต้องและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการแปล บุรุษสรรพนามที่ใช้ในภาษาอังกฤษนั้นแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- สรรพนามบุรุษที่ 1 ได้แก่ I และ We แปลว่า ฉัน เรา พวกเขา ข้า หนู ดิฉัน ผม ข้าพเจ้า เป็นต้น
- สรรพนามบุรุษที่ 2 ได้แก่ You แปลว่า คุณ เธอ นาย เจ้า แก เป็นต้น
- สรรพนามบุรุษที่ 3 ได้แก่ He, She, It และ They แปลว่า เขา เธอ หล่อน มัน พวกเขา พวกมัน เป็นต้น

เห็นได้ว่าคำสรรพนามในภาษาไทยมีให้เลือกใช้หลากหลายกว่าคำสรรพนามในภาษาอังกฤษซึ่งช่วยบ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครได้ละเอียดและชัดเจนกว่า ในหนังสือคลังคำ (อ้างไว้ใน นววรรณ พันธุเมธา, 2554 หน้า 30-22) ยกตัวอย่างวิธีการใช้คำสรรพนามที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในบทแปล ดังต่อไปนี้

สรรพนามบุรุษที่ 1 คำที่ใช้แทนชื่อผู้พูดผู้ชายและผู้หญิง

ฉัน	ใช้เมื่อผู้ฟังเป็นผู้ที่สนิทและฐานะเสมอกัน
เรา	ใช้เมื่อผู้ฟังเป็นผู้ที่สนิทและฐานะเสมอกัน หรือใช้แทนชื่อคนหลายคนรวมทั้งผู้พูดด้วย
หนู	ผู้พูดหญิงหรือเด็กผู้ชายใช้เมื่อผู้ฟังเป็นผู้อาวุโสกว่าที่สนิทสนม
ผม	ใช้แทนชื่อผู้พูดชายทั่วไป

สรรพนามบุรุษที่ 2 คำที่ใช้แทนชื่อผู้ฟังผู้ชายและผู้หญิง

คุณ	ใช้เมื่อผู้ฟังเป็นที่นับถือ ไม่สนิทสนม หรือแสดงความเป็นทางการ
เธอ	ใช้เมื่อเอ่ยถึงผู้อื่นอย่างสนิทสนมและยกย่อง
หนู	ใช้เมื่อพูดอย่างเอ็นดูกับเด็ก

สรรพนามบุรุษที่ 3 คำที่ใช้แทนชื่อผู้ที่กล่าวถึง

เขา/พวกเขา	ใช้เมื่อเอ่ยถึงผู้อื่นโดยทั่วไป
เธอ	ใช้เมื่อเอ่ยถึงผู้อื่นอย่างสนิทสนมและยกย่อง
มัน	ใช้เมื่อเอ่ยถึงผู้อื่นอย่างไม่ยกย่อง

หากพิจารณาตัวอย่างการใช้สรรพนามข้างต้น ผู้วิจัยเลือกใช้จากลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพศ วัย อาชีพ ซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่ละบริบทที่ปรากฏบทสนทนา ผู้วิจัยแบ่งคำสรรพนามที่ใช้ในบทแปลนวนิยายเรื่อง *Room* ดังนี้

ตัวละคร (ผู้พูด – ผู้ฟัง)	สรรพนามบุรุษที่ 1	สรรพนามบุรุษที่ 2	สรรพนามบุรุษที่ 3
แจ๊ค – แม่จ๋า	หนู	แม่จ๋า	แม่จ๋า
แจ๊ค – เจ้าหน้าที่ตำรวจ	หนู	-	เธอ/เขา
แจ๊ค – พอล	หนู	-	เขา
แจ๊ค – ดิอาน่า	หนู	-	เธอ
แจ๊ค – คนขายของ	หนู	คุณ	เธอ
แจ๊ค – สิ่งของในเจ้าห้อง	หนู	-	เธอ/เขา
แม่จ๋า – แจ๊ค	แม่	ลูก	เขา
เจ้าหน้าที่ตำรวจ – แจ๊ค	ฉัน	หนู	เขา
พอล – แจ๊ค	ลุง	หนู	เขา
ดิอาน่า – แจ๊ค	ป้า	หนู	เขา
ดิอาน่า – บรอนวิน	แม่	ลูก	เธอ
บรอนวิน – ดิอาน่า	หนู/บรอนวิน	มะม่า	-
พอล – ดิอาน่า	ผม	คุณ	-
ดิอาน่า – พอล	ฉัน	คุณ	-
พอล – คนขายของ	ผม	คุณ	-
ดิอาน่า – คนขายของ	ฉัน	คุณ	-
คนขายของ – พอล/ดิอาน่า	ผม	คุณ	-

จากตารางพบว่า นอกเหนือจากคำสรรพนามที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป ยังมีการใช้คำสรรพนามเฉพาะของเด็กแต่ละคนด้วย เช่น แม่จ๋า หรือ มะม่า เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำเสริมท้ายคำเรียก และคำแสดงสถานภาพ และสัมพันธภาพ (อ้างไว้ใน นววรรณ พันธุเมธา, 2554 หน้า 79-83) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางภาษาประเภทหนึ่งของภาษาปลายทางในบทแปล อาทิ “ครี๊บ” “คะ” “คะ” ที่ใช้แสดงความสุภาพและแสดงเพศของผู้พูด ส่วน “จ๊ะ” ที่ใช้แสดงความสนิทสนมหรือเอ็นดู สำหรับ “จ๋า” คำเสริมท้ายคำเรียกแสดงความสนิทสนมหรือเอ็นดู ขณะที่

“จะ” ใช้เป็นคำรับหรือใช้ท้ายประโยคที่ไม่ใช่คำถามแสดงความสนิทสนม ดังนั้นการเลือกใช้คำสรรพนามที่เหมาะสมและการใช้ คำลงท้ายช่วยให้ผู้อ่านบทแปลเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครได้ชัดเจน ทำให้บทแปลในภาษาปลายทางมีความเป็นธรรมชาติและได้อรรถรสใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด

4.2.4 การแปลการเล่นคำ/เล่นเสียง

การเล่นคำและการเล่นเสียงเป็นวรรณศิลป์อีกประเภทที่ผู้เขียนเลือกใช้ในเรื่อง *Room* การเล่นคำคือการใช้คำเดียวกันแต่ใช้ในความหมายที่ต่างกันตามบริบทนั้นๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเลือกสรรคำที่เหมาะสมกับบริบทที่สุดในการแปล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ: She makes a face. "Then I'd be hooked."

"What's--?"

"Like stuck on a hook, because I'd need them all the time. Actually I might need more and more."

บทแปล: แม่จำทำหน้าอ “งั้นแม่ก็ติดสิ”

“อะไรนะ...”

“เหมือนติดอยู่กับตะขอนะ เพราะแม่จะต้องกินมันตลอดเวลา หรือที่จริงแม่อาจจะต้องการกินมากขึ้นก็ได้”

ตัวอย่างนี้เป็นการเล่นคำว่า hook ระหว่างความหมายแรกที่แปลว่า ตะขอ และอีกความหมายซึ่งเป็นคำแสลงที่แปลว่า การติดอะไรสักอย่าง (addicted to something)

ส่วนการเล่นเสียงในเรื่อง *Room* นั้น เป็นการเน้นไปที่การออกเสียงของคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ: Then about a dress. She says it twice.

I talk as loud as I can but not looking. "I don't have a dress."

บทแปล: เจ้าหน้าที่โอดอะไรสักอย่างหนูไม่ได้ยิน แล้วก็พูดเรื่องที่อยู่ เธอพูดตั้งสองครั้ง

หนูพูดให้ดังที่สุดเท่าที่ทำได้แต่ไม่หันมอง

“หนูไม่มีที่อยู่”

ในตัวอย่างนี้ ผู้เขียนเลือกเล่นคำว่า “a dress” ซึ่งแปลว่า “ชุดกระโปรง” และคำว่า “address” ซึ่งแปลว่า “ที่อยู่” เพื่อสื่อความหมายว่า แจ็คไม่รู้จักคำว่า “ที่อยู่” แต่ทั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บการเล่นเสียงไว้ได้ เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่าที่อยู่ซึ่งสามารถนำมาเล่นในบริบทนี้ได้ ผู้วิจัยจึงตัดสินใจแปลเพื่อเก็บความหมายไว้เท่านั้น

4.2.5 ปัญหาการถ่ายเสียงชื่อหรือคำที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

ในเรื่องนี้มีการใช้คำศัพท์ภาษาสเปนในตัวบทต้นฉบับซึ่งเป็นเหตุการณ์ตอนที่ผู้เขียนพูดถึงการ์ตูนยอดนิยมเรื่อง Dora the Explorer ซึ่งเป็นการ์ตูนฝั่งอเมริกาของค่าย Nickelodeon cable television network ดอราผู้เป็นตัวละครเอกของเรื่องมีเชื้อสายละตินอเมริกา เธอจึงมักสอดแทรกคำภาษาสเปนง่ายๆ ในเรื่องราวเป็นประจำ ผู้เขียนยกคำพูดที่ดอราพูดในการ์ตูนบ่อยๆ มาใช้ในเรื่องด้วย ผู้วิจัยจึงเลือกใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาสเปนของราชบัณฑิตยสถาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับ: Dora says bits that aren't in real language, they're Spanish, like lo hicimos.

บทแปล: ดอราพูดอะไรบางอย่างที่ไม่ใช่ภาษาจริงๆ พวกมันเป็นภาษาสเปน เช่น โล อิชิมอส ที่แปลว่า เราทำได้แล้ว

ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาสเปนกล่าวไว้ว่า h เป็นพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง ดังนั้นคำว่า “hi” จึงถอดเสียงได้ว่า “อี” เนื่องจากไม่มีตัวสะกดตามท้ายจึงต้องถอดเสียงเป็นสระเสียงยาว นอกจากนี้เว็บไซต์ <http://www.spanishdict.com/> ยังให้ความหมายของ lo hicimos ว่า We did it. ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกการถ่ายเสียงภาษาสเปนพร้อมกับอธิบายคำแปลลงไปฉบับแปลเพื่อให้ผู้อ่านในสังคมปลายทางเข้าใจ เช่นเดียวกับในอีกตัวอย่าง

ต้นฉบับ: "It's--" Ma chews her mouth. "It means it's OK. No hay problema."

บทแปล: “คือ...” แม่จ้กกัดปาก “มันหมายถึงว่าโอเค โน ไอย์ โพรเบลมา ไม่เป็นปัญหา”

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาสเปนกล่าวไว้ว่า h เป็นพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง และสระ “ay” ถอดเสียงได้ว่า “ไอย์” ส่วนสระ “a” ที่ไม่มีตัวสะกดตามหลังจะต้องถอดเสียงเป็นสระเสียงยาว ผู้วิจัยจึงถอดเสียงว่า โน ไอย์ โพรเบลมา และต่อด้วยคำแปลในภาษาปลายทาง รวมถึงตัวอย่างต่อไป

ต้นฉบับ: I think she whispers, Hola, Jack.

บทแปล: หนูว่าเธอกระซิบ โฮลา สวัสดีแจ๊ค

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาสเปนกล่าวไว้ว่า h เป็นพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง ดังนั้นคำว่า “ho” จึงถอดเสียงได้ว่า “โฮ” ส่วนสระ “a” ที่ไม่มีตัวสะกดตามหลังจะต้องถอดเสียงเป็นสระเสียงยาว จึงถอดเสียงว่า “โฮลา” และต่อด้วยคำแปลในภาษาปลายทาง

4.3 สรุปผล

เมื่อวิเคราะห์ด้วยบทต้นฉบับตามแนวทางในบทที่ 3 เสร็จสิ้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์ปัญหาการแปลและวางแผนการแปล เพื่อสร้างกรอบให้ผู้วิจัยสามารถแปลได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ วรรณกรรมเรื่อง Room นี้มีปัญหาการแปลหลักๆ ที่ผู้วิจัยตั้งใจนำมาศึกษา ได้แก่ ปัญหาการใช้วจนลีลาของแจ๊คซึ่งเป็นตัวละครหลัก การวิเคราะห์ปัญหาในการแปลและการเลือกกลวิธีในการแก้ไขปัญห ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยให้ความสำคัญกับผู้อ่านฉบับแปล เพื่อถ่ายทอดบทแปลที่มีความหมายเทียบเคียงกับต้นฉบับมากที่สุดและได้วรรณรสที่เท่าเทียม ผู้วิจัยแสดงต้นฉบับเทียบกับฉบับแปลและคำอธิบายการแปลในบทถัดไป

บทที่ 5

บทแปล

ตัดตอนจากบทที่ 1 Presents หน้า 7-17

บริบท: แจ็คเพิ่งตื่นขึ้นมาในวันเกิดครบรอบห้าขวบของเขา หลังจากได้รับของขวัญจากแม่ ทั้งสองเริ่มปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ทั้งการรับประทานอาหารเช้า การชำระล้างร่างกาย การดูโทรทัศน์ และการออกกำลังกายของทั้งสองคน

บทที่คัดมานี้ เป็นบทนำของหนังสือและเป็นการเกริ่นนำตัวละครหลัก ๆ ในเรื่อง ทั้งแจ็ค แม่จ๋า และตาเผ่ามานิค ผ่านทัศนคติและมุมมองของแจ็ค โดยจะสังเกตเห็นลักษณะประโยค คำศัพท์ที่ตัวละครเอกเช่นแจ็คใช้ว่ามีความแตกต่างจากตัวละครเด็กทั่วไปอย่างไร

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบายการแปล
I count one hundred cereal and waterfall the milk that's nearly the same white as the bowls, no splashing, we thank Baby Jesus. I choose Meltedy Spoon with the white all blobby on his handle when he leaned on the pan of boiling pasta by accident. Ma doesn't like Meltedy Spoon but he's my favorite because he's not the same.	หนูนับซีเรียลหนึ่งร้อยเม็ดแล้วเทนมสีขาวที่เกือบเหมือนสีของซามพรวดลงไป ไม่กระเด็นสักนิด เราขอบคุณพระกুমารเยซู หนูเลือกเจ้าช้อนละลายสีขาวที่ตรงด้ามจับเขาเป็นดวงๆ ตอนไปฟิงกระทะ ต้มเส้นพาสต้าโดยบังเอิญ แม่จ๋าไม่ชอบเจ้าช้อนละลายแต่เขาเป็นอันโปรดของหนู เพราะเขาไม่เหมือนอันอื่น	- คำว่า ma เป็นคำแทนของคำว่า mother ที่เด็กเล็กๆ ใช้ในการเรียกแม่ และในบริบทนี้ แจ็คเรียกแม่เขาว่า ma ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกใช้คำว่า “แม่จ๋า” เพื่อให้ต่างจากคำว่า “แม่” ธรรมดา และยังเปรียบเป็นชื่อเฉพาะที่แจ็คใช้คนเดียวด้วย - พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ฉบับ สอ เสถบุตร ให้ความหมายของ cereal ไว้ว่า ข้าว ธัญญาหาร พืชชนิดเมล็ด แต่ในบริบทของสังคมปลายทงนิยมใช้คำว่า “อาหารเช้าธัญพืชกรอบ” หรือทับศัพท์โดยใช้คำว่า “ซีเรียล” มากกว่า และเนื่องจากตัวละครที่พูดคือ แจ็ค

		<p>ซึ่งเป็นเด็กห้าขวบ ผู้แปลจึงเลือกใช้ “ซีเรียล” ซึ่งเป็นคำที่เหมาะสมกับเด็กมากกว่าเนื่องจากพยางค์ที่สั้นและง่าย</p> <p>- Merriam-Webster Online: Dictionary and Thesaurus ให้ความหมายของ waterfall ไว้ว่า wa·ter·fall noun</p> <p>1. a : a perpendicular or very steep descent of the water of a stream</p> <p>b : an artificial waterfall (as in a hotel lobby or a nightclub)</p> <p>2. something resembling a waterfall</p> <p>แต่บริบทนี้ แจ็คใช้ waterfall เป็นกริยา ดังนั้น ผู้แปลจึงใช้วิธีการแปลโดยเทียบเคียงลักษณะของน้ำตกที่ไหลเร็วและตกจากที่สูงว่า “เทพรวด” เนื่องจากกริยา “เท” คือการเทสสารจากที่สูง “พรวด” จะแสดงถึงระดับความเร็วของกริยานั้นๆ</p> <p>- คำว่า Meltedy ไม่ปรากฏในฐานข้อมูลพจนานุกรมทั่วไป แต่ในเว็บไซต์ http://www.urbandictionary.com/ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลคำแสลงได้ให้ความหมายไว้ว่า At the point just beyond melted. ซึ่งยังเก็บความหมายของ</p>
--	--	--

		<p>รากศัพท์ melt ที่แปลว่า “ละลาย” ให้อยู่ ดังนั้นผู้แปลจึงแปล Meltedy Spoon” ว่า “เจ้าช้อนละลาย” เพื่อเก็บความหมายของ melt ไว้</p> <p>- Oxford Dictionaries Online ให้ความหมาย blobby ไว้ว่าเป็น adjective ของ blob (n.) ซึ่งแปลว่า a drop of a thick liquid or viscous substance แต่ในบริบทนี้ไม่สามารถนำความหมายมาใช้โดยตรงได้ ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยเก็บลักษณะเวลาที่ของเหลวหยุดไว้ จึงแปลว่า “เป็นดวงๆ”</p> <p>- แจ็คใช้อักษรตัวใหญ่ (Capital Letter) ในการแทนสิ่งของในท้องที่เขาคิดว่ามีชีวิตจิตใจ ด้วยการใช้คำว่า “เจ้า” นำหน้า เพื่อให้คำที่ตัวละครต้องการเน้นแตกต่างไปจากค่านามคำอื่น ๆ เช่น คำวิสามานยนามที่ตัวละครใช้กับสิ่งของประเภทใดประเภทหนึ่งนั้น เป็นสิ่งของที่ตัวละครใช้กริยาเปรียบราวกับสิ่งของมีชีวิตและจิตใจ ดังนั้นการเติม “เจ้า” ด้านหน้า ทำให้สิ่งของนั้นเปรียบเท่าเทียมคน เพื่อรักษาวัจนลีลาของผู้แต่งเอาไว้ นอกจากนี้ ผู้แปลเลือกแปลคำสรรพนามของสิ่งของข้างต้น ดังนี้ แปล he และ him ว่า “เขา” แปล her และ she ว่า “เธอ” เพื่อ</p>
--	--	--

		รักษาการใช้คำสรรพนามเดิมของตัวละคร และเพื่อให้เข้ากับคำวิสามานยนามข้างต้น
<p>I stroke Table's scratches to make them better, she's a circle all white except gray in the scratches from chopping foods. While we're eating we play Hum because that doesn't need mouths. I guess "Macarena" and "She'll Be Coming 'Round the Mountain" and "Swing Low, Sweet Chariot" but that's actually "Stormy Weather." So my score is two, I get two kisses. I hum "Row, Row, Row Your Boat," Ma guesses that right away. Then I do "Tubthumping," she makes a face and says, "Argh, I know it, it's the one about getting knocked down and getting up again, what's it called?" In the very end she remembers right. For my third turn I do "Can't Get You out of My Head," Ma has no idea. "You've chosen such a tricky one. . . .</p>	<p>หนูถูบรอยบนโต๊ะเพื่อให้รอยดีขึ้น เธอเป็นโต๊ะกลมสีขาวล้วน ยกเว้นรอยสีเทาจากการหั่นอาหาร ระหว่างที่กินเราเล่นเกมฮัมเพลงเพราะไม่ต้องใช้ปาก หนูทายว่าเป็นเพลงมากาเรนา และซี้ล บี คัมมิง ราวน์ เดอะ เม้าท์เทน และสวิง โลว์ สวิท ซาโรอท แต่ที่จริงมันเป็นเพลง สตอร์มมี เวทเธอร์ หนูเลยได้สองคะแนน ได้สองจูบ หนูฮัมเพลงโรว์ โรว์ โรว์ ยัวร์ โบท แม่จำท่ายถูกในทันที หนูเลยฮัมเพลง ทับทัมป์ปิง แม่จำทำหน้าย่นแล้วก็บอกว่า “อ้อ แม่ รู้จักเพลงนี้ เพลงที่เกี่ยวกับคนที่ล้มแล้วก็ลุกขึ้นใหม่ อีกครั้งใช่ไหม ชื่ออะไรนะ” ท้ายที่สุด เธอก็จำได้ พอรอบที่สามหนูก็ฮัม แคนท์ เกท ยู เอ๊าท์ ออฟ มาย เฮด แม่จำนึกไม่ออก “ทำไมหนูเลือกเพลงยากจัง ได้ยินมาจากทีวีหรือ” “เปล่าจ๊ะ จากแม่จำไง” หนูร้องท่อนคอรัสออกมา แล้วแม่จำก็บอกว่าตัวเองนี่ไงจ๊ะ</p>	<p>- ผู้แปลเลือกแปลเพลง "Macarena", "She'll Be Coming 'Round the Mountain", "Swing Low, Sweet Chariot", "Stormy Weather", "Row, Row, Row Your Boat" และ "Tubthumping" โดยการทับศัพท์แทนที่จะใช้วิธีการแปลเทียบเคียงกับเพลงในวัฒนธรรมปลายทาง เพื่อมิให้เสียอรรถรส หรือการแปลแบบเก็บความหมาย เนื่องจากเด็กในวัฒนธรรมต้นทางรู้จักเพลงเหล่านี้ดี และการแปลแบบเก็บความหมายยังไม่สามารถเก็บความหมายของเพลงให้ผู้อ่านในสังคมปลายทางเข้าใจได้เช่นเดียวกับสังคมต้นทาง</p>

<p>Did you hear it on TV?" "No, on you." I burst out singing the chorus, Ma says she's a dumbo.</p>		
<p>"Numbskull." I give her her two kisses. I move my chair to Sink to wash up, with bowls I have to do gently but spoons I can <i>cling clang clong</i>. I stick out my tongue in Mirror. Ma's behind me, I can see my face stuck over hers like a mask we made when Halloween happened. "I wish the drawing was better," she says, "but at least it shows what you're like." "What am I like?" She taps Mirror where's my forehead, her finger leaves a circle. "The dead spit of me." "Why I'm your dead spit?" The circle's disappearing. "It just means you look like me. I guess because you're made of me, like my spit is. Same brown eyes, same big mouth, same pointy chin . . ."</p>	<p>“คนโง่” หนูจูบแม่จำไปสองที หนูเลื่อนเก้าอี้ไปที่ เจ้าอ่างล้างหน้าเพื่อล้างจาน กับถ้วยหนูต้องล้างเบาๆ แต่กับช้อนหนูล้างให้มันกระทบจนเกิดเสียงก๊ลิ่ง แกลิ่ง ก๊ล้อง หนูแลบลิ้นใส่กระจก แม่จำยื่นอยู่หลังหนู หนูเห็นหน้าหนูบนใบหน้าของแม่จำเหมือนแม่จำใส่หน้ากากที่เราทำตอนที่วันฮาโลวีน “แม่อยากวาดให้สวยกว่านั้นจัง” แม่พูด “แต่อย่างน้อยมันก็ทำให้รู้ว่าลูกหน้าตาเป็นยังไง” “เป็นยังไงล่ะจ๊ะ” แม่จำเคาะเจ้ากระจกตรงที่หน้าผากหนูเผลออยู่ ทั้งรอยนิ้วมือกลมๆ ไว้ “เหมือนราวกับไขกั๊กออกมา” “ทำไมต้องไขกั๊กมาจ๊ะ” รอยนิ้วหายไปแล้ว “มันหมายความว่าลูกเหมือนแม่มากต่างหาก สงสัยเป็นเพราะลูกเกิดมาจากแม่มั้ง น้ำลายก็เหมือนกัน ตาสีน้ำตาลเหมือนกัน ปากใหญ่ๆ คางแหลมๆ</p>	<p>- Oxford Dictionaries Online ให้คำอธิบาย numbskull (n.) (informal) ไว้ว่า a stupid or foolish person ดังนั้น ผู้แปลจึงแปลว่า “คนโง่” เนื่องจากเป็นคำที่ไม่รุนแรงนัก</p> <p>- I give her her two kisses เป็นลักษณะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผิด แต่ก็เป็นภาษาพูดของเด็กที่สังคมต้นทางพูดเป็นเรื่องปกติ ดังนั้น ผู้แปลจึงตัดสินใจไม่เก็บความผิดปกติของไวยากรณ์ดังกล่าว และเลือกใช้วิธีการพูดแบบเด็กๆ ในการแปลแทนเพื่อให้แตกต่างไปจากประโยคปกติ ดังนั้น จึงแปล kiss ว่า จูบ แทน จูบ</p> <p>- cling clang clong เป็นโวหารภาพพจน์เชิงศัพท์พจน์ (onomatopoeia) ซึ่งก็คือ คำเลียนเสียงธรรมชาติ ซึ่งในบริบทนี้เป็นเสียงช้อนกระทบกับถ้วยขณะที่ล้างจาน ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกถอดเสียงตามบริบทของสังคมปลายทางว่า “ก๊ลิ่ง แกลิ่ง ก๊ล้อง”</p>

		<p>- เว็บไซต์ thefreedictionary.com ให้ความหมายของ be the dead spit of somebody (idiom) ใ้ว่า to look very much like someone else ซึ่งหมายถึง ดูเหมือนใครสักคนมากๆ แต่ในที่นี้ ผู้ประพันธ์เล่นคำโดยใช้ความหมาย spit ที่แปลว่าน้ำลาย และเล่นคำว่า spit ในสำนวน ทั้งนี้ ในภาษาปลายทาง ไม่มีสำนวนที่สามารถเล่นคำตามต้นฉบับได้ ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยใช้สำนวนเทียบเคียงในภาษาไทยเพื่อแปลสำนวน The dead spit of me ว่า เหมือนราวกับโขกกันออกมา และเลือกแปลคำศัพท์ spit ตามความหมายของศัพท์คำนี้ว่า น้ำลาย</p>
<p>"Argh." Ma covers her eyes. "Your teeth are so clean, they're dazzling me." Her ones are pretty rotted because she forgotted to brush them, she's sorry and she doesn't forget anymore but they're still rotted. I flat the chairs and put them beside Door against Clothes Horse. He always grumbles and says there's no room but there's plenty if he stands up really straight.</p>	<p>“อ้าก” แม่จ๋ารีบปิดตา “ฟันลูกสะอาดจ้าจนแม่ตาพร่าหมดแล้ว” ฟันของแม่จ๋าผุมากเพราะแม่จ๋าเคยได้ลืมแปรง แม่จ๋าเสียใจมากและว่าจะไม่ลืมอีกแล้ว แต่มันก็ยังผุอยู่ดี หนูพับเก้าอี้และเอามันไปวางไว้ข้างเจ้าประตูตรงข้ามเจ้าราวตากผ้า เขามักบ่นและบอกว่าที่ไม่พอ แต่จะมีที่เยอะถ้าเขายืนตรงๆ หนูก็พับตัวได้เหมือนกัน แต่ไม่แบนมากเพราะกล้ามเนื้อที่หนูมีจากการมีชีวิต เจ้าประตูทำจากเหล็กมหัสจรรย์แวววับ มันจะส่ง</p>	<p>- ผู้ประพันธ์ใช้คำว่า forgotted ในการแทนกริยารูปอดีตของ forget ซึ่งภาษาอังกฤษทั่วไปจะใช้คำว่า forgot การที่ผู้ประพันธ์เลือกใช้คำนี้เพื่อแสดงความบกพร่องทางภาษาของแจ๊ค แต่เนื่องจากคำกริยาในภาษาปลายทาง ไม่มีการผันรูปเพื่อแสดงกาลของคำกริยา และสามารถรับรู้ช่วงเวลาที่เกิดขึ้นได้จากบริบทในประโยค ในบริบทนี้สามารถรับรู้ได้จาก anymore ว่าเป็นคำกริยาในอดีต ทั้งนี้ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กล่าวไว้ในบทความเรื่อง ความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษาไทยกับ</p>

<p>I can fold up flat too but not quite as flat because of my muscles, from being alive.</p> <p>Door's made of shiny magic metal, he goes <i>beep beep</i> after nine when I'm meant to be switched off in Wardrobe.</p>	<p>เสียง บีบ บีบ หลังสามทุ่มตอนที่หนูควรจะ ปิดสวิตช์ ตัวเอง อยู่ในเจ้าตู้เสื้อผ้า</p>	<p>ภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการแปล ซึ่งตีพิมพ์ในวารสาร รามคำแหง ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2545 ว่า กาล (tense) ใ้ว่า คำกริยาในภาษาอังกฤษต้องระบุเสมอว่าเป็นอดีต หรือไม่เป็นอดีต แต่ภาษาไทยไม่ถือว่ากาลเป็นเรื่อง สำคัญ เพราะสามารถตีความได้เองจากบริบท เช่น คำว่า “ลืม” ในบทแปล ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกใส่คำว่า “เคยได้” ไว้ข้างหน้า ซึ่งปกติสังคมปลายทางไม่นิยมใช้เพราะไม่ จำเป็น เพื่อรักษาความผิดปกติของภาษาต้นฉบับไว้</p> <p>- beep beep เป็นโวหารภาพพจน์เชิงสัทพจน์ ผู้แปล เลือกถอดเสียงว่า “บีบ บีบ” แทนที่จะเป็น “บีบ บีบ” ตาม ความนิยมใช้ในวัฒนธรรมปลายทาง</p> <p>- ผู้ประพันธ์ใช้คำว่า switched off ในการอธิบายการ นอนหลับของแจ๊ค ผู้แปลจึงเลือกแปลตามความหมาย ของคำว่า “ปิดสวิตช์” แต่เสริมคำว่า “ตัวเอง” เข้าไปด้วย เพื่อสื่อว่าเป็นการปิดสวิตช์เพื่อพักผ่อนของแจ๊ค</p>
<p>God's yellow face isn't coming in today, Ma says he's having trouble squeezing through the snow.</p>	<p>หน้าอันเจิดจ้าสีเหลืองของพระเจ้าไม่ไหล่มานวันนี้ แม่จำบอกว่าเขาเบียดหิมะออกมาไม่ได้ “หิมะอะไรจ๊ะ”</p>	<p>- แปล God's yellow face ว่า “หน้าอันเจิดจ้าสีเหลือง ของพระเจ้า” เพื่อสื่อถึงพระอาทิตย์ที่ส่องแสง เนื่องจาก แจ๊คไม่เคยใช้คำว่า Sun ทั้งนี้ ผู้แปลจึงเลือกแปลตรงตัว</p>

<p>"What snow?"</p> <p>"See," she says, pointing up. There's a little bit of light at Skylight's top, the rest of her is all dark. TV snow's white but the real isn't, that's weird. "Why it doesn't fall on us?"</p> <p>"Because it's on the outside."</p> <p>"In Outer Space? I wish it was inside so I can play with it."</p> <p>"Ah, but then it would melt, because it's nice and warm in here." She starts humming, I guess right away it's "Let It Snow." I sing the second verse. Then I do "Winter Wonderland" and Ma joins in higher.</p>	<p>“เห็นนั่นไหม” แม่จำพูดพร้อมชี้ไปด้านบน บนเจ้าหน้าตาบนหลังคามีสแสงอยู่นิดๆ แต่ที่เหลือมืดหมดหิมะในทีวีเป็นสีขาว แต่ของจริงไม่ใช่ แปลกจัง</p> <p>“ทำไมมันถึงไม่ตกใส่เราล่ะจ๊ะ”</p> <p>“เพราะมันอยู่ด้านบนไง”</p> <p>“นอกเจ้าอวกาศเหวอ หนูอยากให้มันอยู่ข้างใน หนูจะได้เล่นกับมันได้”</p> <p>“แต่มันก็จะละลายนะลูก เพราะในนี้อากาศอุ่นสบาย” แม่จำเริ่มฮัมเพลง หนูเดาถูกทันทีเลย “เลทส์ อิท สโนว์” หนูร้องท่อนที่สอง แล้วก็ร้องเพลง “วินเตอร์ วันเดอร์แลนด์” ต่อ แม่จำก็ร้องกับหนูด้วยเสียงที่ดังขึ้นอีก</p>	<p>โดยการรักษาคำนามหลักอย่าง God ไว้ เพื่อรักษาลักษณะคำเฉพาะที่แจ๊คใช้เรียกของบางอย่าง</p> <p>- แปล “Let It Snow” และ "Winter Wonderland" โดยการทับศัพท์ เพื่อรักษาอรรถรสของวัฒนธรรมปลายทางการทับศัพท์ เพื่อรักษาอรรถรสของวัฒนธรรมปลายทางการ</p>
<p>We have thousands of things to do every morning, like give Plant a cup of water in Sink for no spilling, then put her back on her saucer on Dresser. Plant used to live on Table but God's face burned a leaf of her off. She has nine left, they're the wide of my</p>	<p>เรามีอะไรเป็นพันอย่างให้ทำทุก ๆ เช้า อย่างเอาน้ำให้เจ้าต้นไม้แก้วนั่งในเจ้าอ่างจะได้ไม่หกร แล้วก็เอากลับไปวางบนจานรองที่อยู่บนเจ้าตู้เสื้อผ้า เจ้าต้นไม้เคยอาศัยอยู่บนเจ้าโต๊ะแต่หน้าของพระเจ้าก็เผาใบเธอ เธอเหลืออีกแค่เก้าใบ ใบเธอใหญ่เท่ามือหนูแล้วยังมีขนเต็มไปหมดเหมือนที่แม่จำบอกว่าหมากก็มี แต่</p>	<p>- แปล “God's face” ว่า “หน้าของพระเจ้า” เพื่อสื่อถึงพระอาทิตย์ โดยสามารถรู้ได้จากบริบทก่อนหน้าที่แจ๊คพูดว่า “God's yellow face”</p>

<p>hand with furriness all over, like Ma says dogs are. But dogs are only TV. I don't like nine. I find a tiny leaf coming, that counts as ten.</p>	<p>หมาก็เป็นแค่ทีวี หนูไม่ชอบเลขเก้าเลย หนูเห็นใบไม้จิ๋วกำลังงอก เท่ากับว่ามันมีสิบใบ</p>	
<p>Spider's real. I've seen her two times. I look for her now but there's only a web between Table's leg and her flat. Table balances good, that's pretty tricky, when I go on one leg I can do it for ages but then I always fall over. I don't tell Ma about Spider. She brushes webs away, she says they're dirty but they look like extra-thin silver to me. Ma likes the animals that run around eating each other on the wildlife planet, but not real ones. When I was four I was watching ants walking up Stove and she ran and splatted them all so they wouldn't eat our food. One minute they were alive and the next minute they were dirt. I cried so my eyes nearly melted off.</p>	<p>แมงมุมมีอยู่จริง หนูเคยเห็นเธอสองครั้ง ตอนนี้อนุก็มองหาเธออยู่แต่เห็นแคใยที่อยู่ระหว่างขากับหน้าของเจ้าโต๊ะ เจ้าโต๊ะทรงตัวได้ดีมากซึ่งค่อนข้างยาก เพราะเวลาที่หนูยืนขาเดียว หนูก็ทรงตัวได้นานมาก แต่แล้วก็ล้มทุกที หนูไม่ได้บอกแม่เจ้าเรื่องแมงมุม แม่เจ้าชอบปิดบังยิ่ง แม่เจ้าบอกว่ามันสกปรกแต่สำหรับหนูมันเหมือนเส้นสีเงินบางๆ มากกว่า แม่เจ้าชอบสัตว์ที่วิ่งไปมาแล้วกินกันเองในโลกสัตว์ป่า แต่ไม่ใช่สัตว์จริง ๆ ตอนที่หนูสี่ขวบ หนูมองมดเดินขึ้นไปบนเจ้าเตา แม่เจ้าวิ่งไปฟาดพวกมันจนหมดเพื่อที่มันจะได้ไม่มากินอาหารของเรา นาทีหนึ่งพวกมันยังมีชีวิตนาที่ถัดมาพวกมันก็กลายเป็นแคดิน หนูร้องไห้จนตาแทบหลุดจากเบ้า</p>	<p>- แปล "wildlife planet" ว่า "โลกสัตว์ป่า" เนื่องจากเจ็ดพูดคำว่า "planet" เพื่อเป็นการแสดงสิ่งที่เขาคิดว่า โลกและสิ่งของในทีวีนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง และแต่ละโลกต่างกัน อาทิ "red couch planet" สื่อถึงฉากในทีวีที่มีโซฟาสีแดงวางอยู่ และในบริบทนี้ "wildlife planet" แสดงรายการในทีวีที่สัตว์ป่าอยู่</p>

<p>Also another time there was a thing in the night <i>nnnnng nnnng nnnng</i> biting me and Ma banged him against Door Wall below Shelf, he was a mosquito. The mark is still there on the cork even though she scrubbed, it was my blood the mosquito was stealing, like a teeny vampire. That's the only time my blood ever came out of me. Ma takes her pill from the silver pack that has twenty-eight little spaceships and I take a vitamin from the bottle with the boy doing a handstand and she takes one from the big bottle with a picture of a woman doing Tennis. Vitamins are medicine for not getting sick and going back to Heaven yet. I never want to go, I don't like dying but Ma says it might be OK when we're a hundred and tired of playing. Also she takes a killer. Sometimes she takes two, never more than two, because some things are good for us</p>	<p>มีอีกครั้งที่ตอนกลางคืนตัวอะไรไม่รู้ส่งเสียง หึ่ง หึ่ง หึ่ง มากัดหนู และแม่จ๋าก็ฟาดมันเข้ากับเจ้าประตู กำแพงใต้เจ้าชั้นหนังสือ มันคือยุง รอยยังอยู่บนไม่ถึงแม่จ๋าคะกัดแล้วก็ตาม เป็นรอยเลือดของหนูที่ยุงขโมยไปอย่างกับผีดูดเลือดตัวกะจิ๋ว นั่นเป็นครั้งเดียวที่เลือดไหลออกจากตัวหนู แม่จ๋ากะยาจากห่อสีเงินที่มีรูปยานอวกาศจิ๋ว 28 ลำ ส่วนหนูกินวิตามินจากขวดที่มีเด็กผู้ชายหกสูงอยู่ข้างหน้า และแม่จ๋าก็กินจากขวดที่มีรูปผู้หญิงตีเทนนิส วิตามินคือยากันไม่ให้ป่วยแล้วกลับไปสวรรค์ หนูไม่อยากจะไปเลย หนูไม่ชอบความตาย แต่แม่จ๋าบอกว่ามันอาจจะโอเคก็ได้ถ้าเราอายุร้อยปีและเบื่อก็คงจะเล่นแล้ว แม่จ๋ากิน ยาแก้ปวด ด้วย บางครั้งแม่จ๋าก็กินสองเม็ด ไม่เคยมากกว่าสองเม็ด เพราะบางอย่างก็ดีสำหรับเราแต่ถ้ามากไปก็จะเป็นอันตราย</p>	<p>- “nnnnng nnnng nnnng” เป็นโวหารภาพพจน์เชิงสัมผัสพจน์ ผู้แปลถอดเสียงว่า “หึ่ง หึ่ง หึ่ง” เพื่อถ่ายทอดเสียงของยุงที่เข้าใจกันดีตามวัฒนธรรมของผู้อ่านปลายทาง</p> <p>- killer ในบริบทนี้หมายถึง painkiller ซึ่งแปลว่า “ยาแก้ปวด” ซึ่งสามารถเดาได้จากบริบทแวดล้อมว่า แม่จ๋าทานยาแก้ปวดเพื่อบรรเทาอาการปวดฟันที่เกิดจากเจ้าฟันผุ</p>
--	--	--

<p>but too much is suddenly bad.</p>		
<p>"Is it Bad Tooth?" I ask. He's on the top near the back of her mouth, he's the worst.</p> <p>Ma nods.</p> <p>"Why you don't take two killers all the bits of every day?"</p> <p>She makes a face. "Then I'd be hooked."</p> <p>"What's—?"</p> <p>"Like stuck on a hook, because I'd need them all the time. Actually I might need more and more."</p> <p>"What's wrong with needing?"</p> <p>"It's hard to explain."</p> <p>Ma knows everything except the things she doesn't remember right, or sometimes she says I'm too young for her to explain a thing.</p> <p>"My teeth feel a bit better if I stop thinking about them," she tells me.</p> <p>"How come?"</p>	<p>“เพราะเจ้าฟันผุหรือจ๊ะ” หนูถาม เขาอยู่ด้านบนใกล้ด้านหลังปากแม่จ๋า เขาร้ายสุดๆ</p> <p>แม่จ๋าพยักหน้า</p> <p>“ทำไมแม่จ๋าไม่กินยาแก้ปวดสองเม็ดตลอดเวลาทุกวันล่ะจ๊ะ”</p> <p>แม่จ๋าทำหน้าอ “จั้นแม็กก็ติดลิ”</p> <p>“อะไรนะ...”</p> <p>“เหมือนติดอยู่กับตะขอนะ เพราะแม่จะต้องกินมันตลอดเวลา หรือที่จริงแม่อาจจะต้องการกินมากขึ้นก็ได้”</p> <p>“ต้องการมากขึ้นแล้วไม่ดีตรงไหนจ๊ะ”</p> <p>“มันอธิบายยากนะ”</p> <p>แม่จ๋ารู้ทุกเรื่องยกเว้นเรื่องที่แม่จ๋าจำไม่ค่อยได้ หรือบางครั้งแม่จ๋าก็บอกว่าหนูเด็กเกินไปที่แม่จ๋าจะอธิบายให้ฟังได้</p> <p>“ฟันแม่จะรู้สึกดีขึ้นถ้าแม่เลิกคิดถึงมัน” แม่จ๋าทอกหนู</p> <p>“ทำไมล่ะจ๊ะ”</p> <p>“เขาเรียกกันว่าพลังใจยิ่งใหญ่กว่าทุกสิ่ง ถ้าเราไม่</p>	<p>- Merriam-Webster Online: Dictionary and Thesaurus ให้ความหมายของ make a face หรือ make faces ว่า to distort one's features makes a face ส่วน Oxford Dictionaries Online ให้ความหมายว่า produce a facial expression that shows dislike or some other negative emotion, or that is intended to be amusing ในบริบทนี้ ผู้แปลเลือกแปลว่า ทำหน้าอ เพื่อแสดงสีหน้าและอารมณ์ที่ไม่ดีนั้กของแม่จ๋า</p> <p>- ผู้ประพันธ์ใช้วิธีการเล่นคำว่า hook โดยนำมาใช้ทั้งสองความหมายในบริบทที่ต่างกัน</p> <p>1. hook (v.) เป็นคำแสลงตามที่เว็บไซต์ http://www.englishdaily626.com/ ให้ความหมายไว้ว่า Addicted; to like something so much that you need it every day. ในที่นี้หมายถึงการติดยาแก้ปวด</p> <p>2. hook (n.) ที่แปลว่าตะขอ ในที่นี้แม่จ๋าทอธิบายว่า การติดกับตะขอทำให้ทำอย่างอื่นไม่ได้อีก</p>

<p>"It's called mind over matter. If we don't mind, it doesn't matter."</p>	<p>สนใจมัน มันก็ทำอะไรเราไม่ได้"</p>	
<p>At 08:30 I press the button on TV and try between the three. I find <i>Dora the Explorer</i>, yippee. Ma moves Bunny around real slow to better the picture with his ears and head. One day when I was four TV died and I cried, but in the night Old Nick brung a magic converter box to make TV back to life. The other channels after the three are totally fuzzy so we don't watch them because of hurting our eyes, only if there's music we put Blanket over and just listen through the gray of her and shake our booties. Today I put my fingers on Dora's head for a hug and tell her about my superpowers now I'm five, she smiles. She has the most huge hair that's like a really brown helmet with pointy bits cutted out, it's as big as the rest of her. I sit back on</p>	<p>ตอนแปดโมงครึ่ง หนูกดปุ่มบนเจ้าทีวีและพยายามก่ระหว่างสามช่อง หนูเจอสาวน้อยนักสำรวจ ดอรา ไชโย แม่จ๋าขยับเจ้าหูกระต่ายไปมาช้าๆ เพื่อให้ภาพดีขึ้นด้วยหูและหัวเขา วันหนึ่งตอนหนูอายุสี่ขวบ เจ้าทีวีตาย หนูร้องไห้ แต่ตอนกลางคืนตาเฒ่า นิคก็เอากล่องแปลงวิเศษมาทำให้ทีวีมีชีวิตอีกครั้ง ช่องอื่นหลังช่องสามไม่ชัดเลย เราเลยไม่ดูมันเพราะทำให้ตาเราเจ็บ เว้นแต่ว่าจะมีเพลง เราก็จะเอาเจ้าผ้าห่มไปคลุมและฟังเสียงผ่านผ้าสีเทาของเธอและส่ายกันไปมา วันนี้หนูเอานิ้วจิ้มบนหัวดอราเพื่อกอดเธอและเล่าให้เธอฟังเกี่ยวกับพลังวิเศษที่หนูมี เพราะตอนนี้หนูห้าขวบแล้ว เธอยิ้ม เธอมีผมที่ใหญ่ที่สุดที่เหมือนหมวกกันน็อกสีน้ำตาลที่โดนตัดตรงแหลมๆ ทิ้งไป มันใหญ่พอๆ กับตัวเธอเลย หนูนั่งกลับไปบนเจ้าเตียงในตักของแม่จ๋าเพื่อดู หนูดั้นไปมาจนหนูไม่ได้นั่งอยู่บนกระดุกแหลมๆ ของแม่จ๋า แม่จ๋าไม่มีส่วนนี้มาๆ มากนักแต่ตรงที่นี้มันมันก็นิ่มมากๆ</p>	<p>- GMM Z Pay TV เจ้าของลิขสิทธิ์การเผยแพร่การ์ตูน Dora the Explorer แปลชื่อเรื่องการ์ตูนไว้ว่า “สาวน้อยนักสำรวจดอรา” ผู้แปลจึงเลือกแปลตามเจ้าของลิขสิทธิ์</p> <p>- Bunny ในบริบทนี้หมายถึง bunny aerals ซึ่งหมายถึงเส้าอากาศที่รูปร่างคล้ายหูกระต่าย เนื่องจากตัวละครกำลังพูดถึงโทรทัศน์ ผู้แปลจึงไม่แปลว่า “กระต่าย” แบบตรงตัว แต่แปลว่า “หูกระต่าย” เพื่อสื่อถึงหูกระต่ายแทน</p> <p>- TV died ในประโยคนี้ผู้ประพันธ์เลือกใช้ศัพท์คำว่า die กับสิ่งของ แทนที่จะใช้คำว่า broke ซึ่งเป็นการบอกความหมายโดยนัยว่าของสิ่งนั้นมีค่าสำคัญกับผู้พูดมาก ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกแปลว่า “ตาย” แทนคำว่า “เสีย” ตามที่วัฒนธรรมปลายทางนิยมใช้</p>

<p>Bed in Ma's lap to watch, I wriggle till I'm not on her pointy bones. She doesn't have many soft bits but they're super soft.</p>		
<p>Dora says bits that aren't in real language, they're Spanish, like <i>lo hicimos</i>. She always wears Backpack who's more inside than out, with everything Dora needs like ladders and space suits, for her dancing and playing soccer and flute and having adventures with Boots her best friend monkey. Dora always says she's going to need my help, like can I find a magic thing, she waits for me to say, "Yeah." I shout out, "Behind the palm tree," and the blue arrow clicks right behind the palm tree, she says, "Thank you." Every TV person else doesn't listen.</p>	<p>ดอราพูดอะไรบางอย่างที่ไม่ใช่ภาษาจริงๆ พวกมันเป็นภาษาสเปน เช่น โล อีซิโมส ที่แปลว่า เราทำได้แล้ว เธอมีกระเป๋าเจ้ากระเป๋าคู่ข้างในมากกว่าข้างนอก มันมีของทุกอย่างที่ดอราต้องการ เช่น บันได และชุดอวกาศสำหรับให้เธอเดินร่า และเตะฟุตบอล และฟลูต และการผจญภัยกับบูทส์ลิงเพื่อนซี้ของเธอ ดอรามักพูดว่าเธอต้องการความช่วยเหลือจากหนู เช่น ขอให้หนูช่วยหาของวิเศษ เธอจะรอให้หนูพูดว่า "ได้เลย" หนูตะโกนตอบไป "อยู่หลังต้นปาล์ม" แล้วลูกศรสีฟ้าก็จะไปกดตรงหลังต้นปาล์ม เธอบอก "ขอบคุณนะ" คนในที่อื่นไม่เห็นฟัง</p>	<p>- เว็บไซต์ http://www.spanishdict.com/ ให้ ความหมายของ lo hicimos ว่า We did it. ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกการถ่ายเสียงภาษาสเปนพร้อมอธิบายคำแปลลงในฉบับแปลเพื่อให้ผู้อ่านในสังคมปลายทางเข้าใจ</p>
<p>The Map shows three places every time, we have to go to the first to get to the</p>	<p>เจ้าแผนที่แสดงให้เห็นที่สามที่ทุกครั้ง เราต้องไปที่ที่แรกเพื่อไปที่ที่สองเพื่อไปที่ที่สาม หนูเดินไปกับดอรา</p>	<p>- Silly Chicken Dance คือ การเต้นเลียนแบบท่าไก่แบบตลกๆ ของสังคมต้นทาง ในสังคมปลายทางเองก็มีการ</p>

<p>second to get to the third. I walk with Dora and Boots, holding their hands, I join in all the songs especially with somersaults or high-fives or the Silly Chicken Dance. We have to watch out for that sneaky Swiper, we shout, "Swiper, no swiping," three times so he gets all mad and says, "Oh man!" and runs away. One time Swiper made a remote-controlled robot butterfly, but it went wrong, it swiped his mask and gloves instead, that was hilarious. Sometimes we catch the stars and put them in Backpack's pocket, I'd choose the Noisy Star that wakes up anything and the Switchy Star that can transform to all shapes.</p>	<p>และนูทส์ จับมือพวกเขาไว้ หนู้ร้องเพลงกับพวกเขาทุกเพลง โดยเฉพาะตอนที่ดีลังกา หรือตอนแปะมือหรือตอนเต้นไก่อ่างบ๊องๆ นั้น เราต้องคอยระวัง เจ้าสไวเปอร์จอมโกง เราตะโกน "สไวเปอร์ ห้ามโกงนะ" สามครั้ง มันเลยโกรธและบอกว่า "ให้ตายสิ" แล้ววิ่งหนีไป มีครั้งหนึ่ง สไวเปอร์สร้างหุ่นยนต์ผีเสื้อบังคับด้วยรีโมท แต่มันผิดพลาดไปบิดโดนหน้ากากและถูงมือเจ้าสไวเปอร์แทน มันตลกมากๆ เลย บางครั้งเราก็จับดวงดาวและเอามันใส่ไว้ในช่องของเจ้ากระเป๋า หนู้เลือกเจ้าดาวโหวกเหวกที่ทำให้ทุกอย่างตื่น และเจ้าดาวแปลงโฉมที่สามารถเปลี่ยนรูปร่างเป็นอะไรก็ได้</p>	<p>เต้นประกอบจังหวะที่สามารถเทียบเคียงได้ คือ การเต้นเพลงไก่อ่างถูกเผา ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกแปลว่าเต้นไก่อ่างบ๊องๆ ซึ่งทำให้สังคมปลายทางได้รอรทสมมากขึ้น</p> <p>- ผู้แปลเลือกแปล Noisy Star ว่า เจ้าดาวโหวกเหวก เพื่อสื่อถึงเสียงดังที่สามารถปลุกทุกอย่างได้</p> <p>- ผู้แปลแปล Switchy Star ว่า เจ้าดาวแปลงโฉม เนื่องจาก switchy มาจากคำว่า switch ซึ่งแปลว่า การสับเปลี่ยน และเมื่อดูจากบริบทที่ดาวนี้สามารถเปลี่ยนรูปร่างได้ ผู้แปลจึงเลือกแปลว่า เจ้าดาวแปลงโฉม</p>
<p>On the other planets it's mostly persons that hundreds can fit into the screen, except often one gets all big and near. They have clothes instead of skin, their faces are pink or yellow or brown or patchy</p>	<p>ในอีกโลกหนึ่ง มีแต่คนเป็นส่วนใหญ่ คนเป็นร้อยๆ สามารถอยู่ในจอได้ ยกเว้นเวลาส่วนใหญ่ที่คนคนหนึ่งอยู่ๆ ก็ตัวใหญ่และใกล้มาก พวกเขามีเสื้อผ้าแทนที่จะมีผิวหนัง หน้าพวกเขาเป็นสีชมพูหรือเหลืองหรือน้ำตาลหรือมีขนเป็นหย่อมๆ หรือขนดก แล้วยังมี</p>	<p>- thump thump เป็นโวหารภาพพจน์เชิงสัมผัสพจน์ ผู้แปลถอดเสียงว่า ตู่บ ตู่บ เป็นการเลียนเสียงเดินที่ใช้ในวัฒนธรรมปลายทาง</p>

<p>or hairy, with very red mouths and big eyes with black edges. They laugh and shout a lot. I'd love to watch TV all the time, but it rots our brains. Before I came down from Heaven Ma left it on all day long and got turned into a zombie that's like a ghost but walks <i>thump thump</i>. So now she always switches off after one show, then the cells multiply again in the day and we can watch another show after dinner and grow more brains in our sleep.</p>	<p>ปากแดงจัด และตาใหญ่ยักษ์ที่มีขอบเป็นสีดำ พวกเขาหัวเราะและตะโกนเยอะมาก หนูชอบดู เจ้าทีวีตลอดเวลา แต่มันทำให้สมองเราเน่า ก่อนหนูลงมาจากสวรรค์ แม่จำเปิดมันทิ้งไว้ทั้งวันและกลายเป็นผีดิบที่เหมือนกับผีแต่เวลาเดินมีเสียงดู้บดู้บ ตอนนั้นเธอเลยนอนหลังจบรายการหนึ่งทุกครั้ง แล้วเซลล์ก็จะขยายตัวมากขึ้นในแต่ละวัน แล้วเราก็ดูได้อีกรายการหลังอาหารเย็นและรอให้เซลล์สมองโตใหม่ตอนเรานอน</p>	
<p>"Just one more, because it's my birthday? Please?" Ma opens her mouth, then shuts it. Then she says, "Why not?" She mutes the commercials because they mush our brains even faster so they'd drip out our ears. I watch the toys, there's an excellent truck and a trampoline and Bionicles. Two boys</p>	<p>"อีกรายการนะจ๊ะเพราะนี่วันเกิดหนู นะจ๊ะ" แม่จำเปิดปากแล้วก็หุบ แล้วแม่จำก็พูดว่า "ทำไมจะไม่ได้ล่ะ" แม่จำปิดเสียงโฆษณาเพราะมันจะทำให้สมองเราเน่าเร็วขึ้นจนไหลออกหูเรา หนูดูของเล่น มีรถบรรทุกแจ๊จๆ แล้วก็เตียงผ้าใบแล้วก็ตัวหุ่นยนต์ไบโอนิคิลส์ เด็กผู้ชายสองคนถือหุ่นทรานส์ฟอร์มเมอร์สให้สู้กัน แต่พวกเขาเป็นมิตรไม่เหมือนคนร้าย แล้วรายการก็เริ่ม มันคือสปันจ์บ๊อบ</p>	<p>- ผู้แปลเลือกใช้วิธีการถอดเสียงคำว่า Bionicles และ Transformers ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษของราชบัณฑิตยสถาน เนื่องจากสองคำนี้ไม่ปรากฏว่ามีบริษัทไหนแปลชื่อเรื่องเป็นภาษาไทย - ผู้แปลเลือกถ่ายเสียงคำว่า Sponge Bob Square Pants ว่าสปันจ์บ๊อบ สแควร์แพนท์ ตามแผ่น DVD ลิขสิทธิ์ที่วางขายในสังคมปลายทาง เนื่องจากการ์ตูนเรื่องนี้ไม่มีการแปลชื่อเป็นภาษาไทยอย่างเป็นทางการ</p>

<p>are fighting with Transformers in their hands but they're friendly not like bad guys. Then the show comes, it's Sponge Bob Square Pants. I run over to touch him and Patrick the starfish, but not Squidward, he's creepy. It's a spooky story about a giant pencil, I watch through Ma's fingers that are all twice longer than mine.</p>	<p>สแควร์แพนท์ หนูวิ่งไปแตะเขาและแพททริค เจ้าปลาดาว แต่ไม่แตะสควิดวอร์ด เขาน่ากลัว มันเป็นเรื่องน่ากลัวเกี่ยวกับดินสอยักษ์ หนูดูผ่านนิ้วแม่ จำที่ยาวกว่าหนูเป็นสองเท่า</p>	<p>(ข้อมูลจากเว็บไซต์ http://www.mangpong.co.th/)</p>
<p>Nothing makes Ma scared. Except Old Nick maybe. Mostly she calls him just him, I didn't even know the name for him till I saw a cartoon about a guy that comes in the night called Old Nick. I call the real one that because he comes in the night, but he doesn't look like the TV guy with a beard and horns and stuff. I asked Ma once is he old, and she said he's nearly double her which is pretty old. She gets up to switch TV off as soon as it's the credits. My pee's yellow from the vitamins. I sit to poo, I tell it,</p>	<p>ไม่มีอะไรทำให้แม่จากกลัวได้ อาจจะยกเว้นตาเผ่ามนิด ส่วนใหญ่แม่จำเรียกเขาว่าเขา หนูไม่รู้จักชื่อเขาจน หนูได้ดูการ์ตูนที่มีผู้ชายย่องเข้ามาตอนกลางคืนที่ชื่อ ตาเผ่ามนิด หนูเรียกตัวจริงว่าแบบนั้นเพราะเขาเข้ามาตอนกลางคืน แต่เขาดูไม่เหมือนผู้ชายในทีวีที่มีหนวดมีเขาและอะไรอีกเยอะเยอะ หนูถามแม่จำครั้งหนึ่งว่าเขาแก่หรือเปล่า แม่จำบอกว่าเขาแก่กว่าแม่จำเกือบสองเท่า ซึ่งเท่ากับแก่มาก แม่จำลุกไปปิดทีวีทันทีที่มีเครดิตท้ายเรื่อง ฉี่หนูเหลืองเพราะวิตามิน หนูนั่งลงเพื่อฉี่ หนูบอกมันว่า “บ๊ายบาย ลอยลงทะเลไปนะ” หลังหนูกดน้ำ หนูมองดูถังน้ำเต็มน้ำเป็นฟองไหลโครกกรากโครกคราก จากนั้นหนูก็ขัดมือจน</p>	<p>- gurgle wurble เป็นโวหารภาพพจน์เชิงสัทพจน์ ผู้แปลถอดเสียงว่า โกรกกรากโครกคราก ให้มีความคล้ายคลึงกับเสียงของการกดชักโครก</p>

<p>"Bye-bye, off to the sea." After I flush I watch the tank filling up going <i>bubble gurgle wurble</i>. Then I scrub my hands till it feels like my skin's going to come off, that's how to know I've washed enough.</p>	<p>รู้สึกเหมือนผิวหนังจะหลุดออกมา หนูถึงได้รู้ว่า หนูล้างสะอาดพอแล้ว</p>	
<p>"There's a web under Table," I say, I didn't know I was going to. "It's of Spider, she's real. I've seen her two times." Ma smiles but not really. "Will you not brush it away, please? Because she isn't even there even, but she might come back."</p> <p>Ma's down on her knees looking under Table. I can't see her face till she pushes her hair behind her ear. "Tell you what, I'll leave it till we clean, OK?" That's Tuesday, that's three days. "OK."</p> <p>"You know what?" She stands up. "We've got to mark how tall you are, now you're five."</p> <p>I jump way in the air. Usually I'm not</p>	<p>“มีใยแมงมุมอยู่ใต้เจ้าโต๊ะ” หนูบอก หนูไม่รู้ตัวด้วย ซ้ำว่าหนูจะบอก “มันเป็นของเจ้าแมงมุม เธอมีอยู่จริง หนูเห็นเธอมาสองครั้งแล้ว” แม่จำยิ้มแต่ก็ไม่ชนะทีเดียว “แม่จำอย่ากวาดมันได้ไหมจ๊ะ นะจ๊ะ เพราะเธอไม่ได้อยู่ตรงนั้นด้วยซ้ำ แต่เธออาจกลับมา” แม่จำคุกเข่ามองไปได้เจ้าโต๊ะ หนูมองไม่เห็นหน้า แม่จำจนแม่จำทัดผมไปไว้หลังหู “เฮงนี่นะลูก แม่จะปล่อยไว้จนกว่าเราจะทำความสะอาด โอเคไหม” นั่นตั้งวันอังคาร อีกตั้งสามวัน “โอเคจ๊ะ”</p> <p>“รู้อะไรไหมลูก” แม่จำยื่นขึ้น</p> <p>“เราต้องขีดไว้ว่าลูกสูงเท่าไรในเมื่อตอนนี้ลูกห้าขวบแล้ว”</p> <p>หนูเฝ้านขึ้นไปในอากาศ ปกติหนูไม่ถูกอนุญาตให้ขีดเขียนอะไรในเจ้าห้องหรือบนเฟอร์นิเจอร์ ตอนหนูอายุสองขวบ หนูขีดเขียนลงบนขาของเจ้าเตียง</p>	<p>- ผู้ประพันธ์ตั้งใจเขียนประโยค I'm not allowed draw ให้ผิดไวยากรณ์ เพื่อแสดงถึงความผิดพลาดของเจ็ด ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาไทยที่มีลักษณะโครงสร้างประโยคที่เพี้ยนไปด้วยเช่นกัน เพื่อให้ผู้รับสารในสังคมปลายทางสะดุดกับลักษณะการพูดของเขา ดังนั้นผู้แปลจึงแปลความหมายว่า “หนูไม่ถูกอนุญาตขีดเขียน”</p>

<p>allowed draw on any bits of Room or furnitures. When I was two I scribbled on the leg of Bed, her one near Wardrobe, so whenever we're cleaning Ma taps the scribble and says, "Look, we have to live with that forever."</p>	<p>ขาข้างที่ใกล้กับเจ้าตู๋ ดังนั้นทุกครั้งที่เราทำความสะอาด แม่จ๋าจะเคาะรอยขีดนั้นและบอกว่า “เห็นไหม เราเลยต้องอยู่กับมันไปตลอดกาล”</p>	
<p>But my birthday tall is different, it's tiny numbers beside Door, a black 4, and a black 3 underneath, and a red 2 that was the color our old Pen was till he ran out, and at the bottom a red 1. "Stand up straight," says Ma. Pen tickles the top of my head. When I step away there's a black 5 a little bit over the 4. I love five the best of every number, I have five fingers each hand and the same of toes and so does Ma, we're our dead spits. Nine is my worst favorite number. "What's my tall?" "Your height. Well, I don't know exactly," she says. "Maybe we could ask for a</p>	<p>แต่การขีดความสูงในวันเกิดของหนูไม่เหมือนกัน มันเป็นเลขตัวเลขๆ อยู่ข้างเจ้าประตู เลข 4 สีดำ และเลข 3 สีดำอยู่ข้างใต้ และเลข 2 สีแดง นั้นเป็นสีของเจ้าปากกาแท่งเก่าจนหมึกมันหมด และตรงด้านล่างเป็นเลข 1 สีแดง “ยืนตรงๆ สิจ๊ะ” แม่จ๋าพูด ปากกาจี้จี้ด้านบนหัวหนู ตอนหนูก้าวออกมาก็มีเลข 5 สีดำอยู่เหนือเลข 4 นิดหน่อย หนูชอบเลข 5 มากที่สุดในบรรดาตัวเลขทั้งหมด หนูมีนิ้ว 5 นิ้วในแต่ละมือ และนิ้วเท้าก็มีเท่ากัน แม่จ๋าก็มีเท่าหนู เราเหมือนกันราวกับขอกันออกมา 9 เป็นเลขที่หนูชอบน้อยสุด “หนูสูงอะไร” “สูงเท่าไรหรือจ๊ะ แม่ก็ไม่รู้เหมือนกัน” แม่จ๋าพูด “บางที่เราน่าจะขอเทพวัดเป็นของขวัญวันอาทิตย์นะ”</p>	<p>- ตามที่แจ๊คพูดว่า What's my tall? แทนที่จะเป็น What's my height? ตามที่แม่จ๋าแก้ให้ในประโยคถัดไปว่า Your height. เพื่อสื่อถึงความผิดพลาดในการพูด แต่เนื่องจากในภาษาปลายทางนั้น tall และ height มีความหมายว่า สูง เหมือนกัน และไม่มีศัพท์อื่นที่จะนำมาหลากคำได้ ผู้แปลจึงใช้วิธีการแปลคำอื่นในประโยคให้ต่างกันเพื่อเน้นถึงไวยากรณ์ที่ตัวบทต้นฉบับใช้แทน</p> <p>"What's my <u>tall</u>?" แปลเป็น “หนูสูงอะไร”</p> <p>"Your <u>height</u>." แปลเป็น “สูงเท่าไรหรือจ๊ะ”</p>

<p>measuring tape sometime, for Sunday treat."</p> <p>I thought measuring tapes were just TV.</p>	<p>หนูนึกว่าเทปวัดเป็นแค่ทีวี</p>	
<p>"Nah, let's ask for chocolates." I put my finger on the 4 and stand with my face against it, my finger's on my hair. "I didn't get taller much this time."</p> <p>"That's normal."</p> <p>"What's normal?"</p> <p>"It's—" Ma chews her mouth. "It means it's OK. <i>No hay problema.</i>"</p> <p>"Look how big my muscles, though." I bounce on Bed, I'm Jack the Giant Killer in his seven-league boots.</p> <p>"Vast," says Ma.</p> <p>"Gigantic."</p> <p>"Massive."</p> <p>"Huge."</p> <p>"Enormous," says Ma.</p> <p>"Hugeormous." That's word sandwich when</p>	<p>“ไม่เอา ขอช็อกโกแลตดีกว่าจ๊ะ” หนูเอานิ้วจิ้มบนเลข 4 และยืนโดยเอาหน้าชนมัน นิ้วหนูอยู่บนผมหนู “หนูสูงขึ้นไม่เยอะเท่าไรเลยครั้งนี้”</p> <p>“เป็นเรื่องปกติแล้วจ๊ะ”</p> <p>“ปกติคืออะไรจ๊ะ”</p> <p>“คือ...” แม่จำกั๊กปาก “มันหมายถึงว่าโอเค โน โอย์ โพรเบลมา ไม่เป็นปัญหา”</p> <p>“แต่ดูสิว่ากล้ามเนื้อใหญ่ขนาดไหน” หนูกระโดดบนเจ้าเตียง หนูเป็นแจ็คผู้ฆ่ายักษ์ที่ใส่รองเท้าบูทขนาดเจ็ดลีก</p> <p>“มหึมา” แม่จำพูด</p> <p>“ยิ่งใหญ่”</p> <p>“โอฟาร์”</p> <p>“ใหญ่โต”</p> <p>“มโหฬาร” แม่จำพูด</p> <p>“ใหญ่โตมโหฬาร” นั่นเป็นคำที่เราเอาคำสองคำมาประกบกัน</p>	<p>- เว็บไซต์ http://www.spanishdict.com/ ให้ความหมายของ No hay problema ซึ่งเป็นคำภาษาสเปนไว้ว่า It's okay หรือ There is no problem ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยการถอดเสียงภาษาสเปนและใส่ความหมายของวลี เพื่อให้ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางทราบว่าตัวละครกำลังพูดอีกภาษาหนึ่ง และได้ทราบความหมายของวลีนั้นๆ ด้วย</p> <p>- Vast, Gigantic, Massive, Huge, Enormous จัดเป็นคำในกลุ่มเดียวกัน ทั้งหมดเป็นคำคุณศัพท์ที่ขยายความว่าคำนามที่ตามมานั้นมีขนาดใหญ่ ดังนั้นผู้แปลจึงใช้วิธีการหลากคำในการแปล ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Vast = มหึมา ● Gigantic = ยิ่งใหญ่ ● Massive = โอฟาร์ ● Huge = ใหญ่โต

<p>we squish two together.</p> <p>"Good one."</p> <p>"You know what?" I tell her. "When I'm ten I'll be growed up."</p> <p>"Oh yeah?"</p> <p>"I'll get bigger and bigger and bigger till I turn into a human."</p> <p>"Actually, you're human already," says Ma.</p> <p>"Human's what we both are."</p>	<p>“แก่งนี้จ๊ะ”</p> <p>“รู้อะไรใหม่จ๊ะ” หนูบอกแม่จ๋า “พอหนูสิบขวบ หนูจะโตขึ้นอีก”</p> <p>“เหวอจ๊ะ”</p> <p>“หนูจะตัวใหญ่ขึ้นและใหญ่ขึ้นและใหญ่ขึ้นจนหนูกลายเป็นมนุษย์”</p> <p>“ที่จริง หนูก็เป็นมนุษย์อยู่แล้วนี่จ๊ะ” แม่จ๋าพูด “เราเป็นมนุษย์ทั้งสองคนแหละจ๊ะ”</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Enormous = มหาศาล <p>นอกจากนี้ แจ็คยังพูดคำว่า Hugeormous ซึ่งเป็นคำประสมระหว่าง huge และ enormus ดังนั้นผู้แปลจึงนำคำแปลจากคำทั้งสองมาใช้ร่วมกันเป็น “ใหญ่โตมหึมา” ซึ่งเป็นคำที่ใช้กันอยู่แล้วในสังคมปลายทาง</p>
<p>I thought the word for us was real. The persons in TV are made just of colors.</p> <p>"Did you mean a woman, with a w?"</p> <p>"Yeah," I say, "a woman with a boy in an egg in my tummy and he'll be a real one too. Or I'm going to grow to a giant, but a nice one, up to here." I jump to touch Bed Wall way high, nearly where Roof starts slanting up. "Sounds great," says Ma.</p> <p>Her face is gone flat, that means I said a wrong thing but I don't know which.</p>	<p>หนูนึกว่าสำหรับเราคำคือสิ่งที่มีจริง คนในทีวีแค่ทำมาจากสีต่างๆ</p> <p>“ลูกหมายถึงผู้หญิง ที่เขียนด้วย “ญ” ไช้ไหม”</p> <p>“ไช้จ๊ะ” หนูพูด “ผู้หญิงที่มีเด็กผู้ชายอยู่ในไข่ในท้อง หนู และเขาก็จะเป็นมนุษย์จริงๆ เหมือนกัน หรือไม่ หนูก็จะกลายเป็นยักษ์ แต่เป็นยักษ์ชนิดดี สูงเท่านี้เลย” หนูกระโดดไปแตะฝ้าผนังตรงเตี้ยสูงๆ ใกล้ตรงที่ฝ้าหลังคาเริ่มเฉียงขึ้นไป</p> <p>“ฟังดูดีมากจ๊ะ” แม่จ๋าพูด</p> <p>หน้าแม่จ๋าหนีไป นั่นหมายถึงหนูพูดอะไรผิดแต่หนูไม่รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร</p>	<p>- Her face is gone flat. Flat ในบริบทนี้ หมายถึงสีหน้าของแม่จ๋า ซึ่ง Oxford Dictionaries Online ให้ ความหมายไว้ว่า lacking emotion; dull and lifeless. ดังนั้นผู้แปลจึงแปลว่า หน้าแม่จ๋าหนีไป เพื่อให้ผู้อ่านในสังคมปลายทางรู้ว่า แม่จ๋าไม่แสดงอารมณ์อะไรออกมาทางสีหน้า</p> <p>- boing boing เป็นโวหารภาพพจน์เชิงสัมผัสพจน์ ผู้แปลถอดเสียงว่า ตูบปองๆ ซึ่งเป็นเสียงที่วัฒนธรรมปลายทางใช้ในการเลียนเสียงอากัปกริยาการลอย</p>

<p>"I'll burst through Skylight into Outer Space and go <i>boing boing</i> between each the planets," I tell her. "I'll visit Dora and SpongeBob and all my friends, I'll have a dog called Lucky."</p> <p>Ma's put a smile on. She's tidying Pen back on Shelf. I ask her, "How old are you going to be on your birthday?"</p> <p>"Twenty-seven."</p> <p>"Wow."</p> <p>I don't think that cheered her up.</p>	<p>“หนูจะพุ่งทะลุเจ้าหน้าต่างบนหลังคาไปโผล่ในอวกาศด้านนอก แล้วก็ลอยตุบปองๆ ไปมาระหว่างดาวต่างๆ” หนูบอกแม่จ๋า</p> <p>“หนูจะไปเยี่ยมดอรั้ากับสปอนจ์บ๊อบ และเพื่อนหนูทุกคน หนูจะเลี้ยงหมาแล้วตั้งชื่อว่า ลัคกี้”</p> <p>แม่จ๋ายิ้ม เธอเอาเจ้าปากกาไปเก็บบนเจ้าชั้น หนูถามแม่จ๋า “วันเกิดนี้แม่จ๋าจะอายุเท่าไรจ๊ะ”</p> <p>“27 จ๊ะ”</p> <p>“โห”</p> <p>หนูว่านั่นไม่ได้ทำให้แม่จ๋าดีใจเท่าไร</p>	
--	--	--

บริบท: หลังแม่จำวางแผนให้แฉีกแก๊งป่วยตาย ตาแตมนิกก็อุ้มพรมที่ม้วนแฉีกไว้ขึ้นรถกระบะเพื่อนำศพไปฝังที่ไกลๆ ตามที่แม่จำขอ แต่ตาแตมนิกจับได้ว่าแฉีกแก๊งตายจึงวิ่งตามมาเพื่อจะจับตัวเขา แฉีกวิ่งไปจนพบกับอะจีท นาอิชา และราชา ซึ่งกำลังเดินเล่นกันอยู่ อะจีทรู้สึกไม่ชอบมาพากลกับตาแตมนิกจึงตัดสินใจโทรศัพท์เรียกตำรวจ ตาแตมนิกรีบขับรถหนีไป เมื่อตำรวจมาถึง พวกเขาทั้งสองปากคำแฉีกว่าเกิดอะไรขึ้น

บทที่คัดมานี้นำเสนอถึงความบกพร่องทางภาษาของแฉีก เมื่อเขาต้องสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและบุคคลภายนอกห้องซึ่งเป็นครั้งแรกในชีวิต ไม่ว่าจะมีความบกพร่องในการพูด และความบกพร่องด้านความเข้าใจ

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบายการแปล
<p>A car stops, I know what kind it is, it's a cop car from TV. Persons get out, two of them, short hair, one black hair one yellowy hair, and all moving quick.</p> <p>Ajeet talks to them. The baby Naisha is trying to get away but he keeps her in his arms, not hurting I don't think. Raja is lying down on some brownish stuff, it's grass, I thought it would be green, there's some squares of it all along the sidewalk. I wish I had the note still but</p> <p>Old Nick disappeared it. I don't know the words, they got bumped out of my</p>	<p>รถหยุดแล้ว หนูรู้ว่ามันเป็นรถอะไร มันเป็นรถตำรวจจากในทีวี มีคนออกมา สองคน ผมสั้น คนหนึ่งผมดำ อีกคนผมเป็นสีเหลืองๆ และทั้งหมดเคลื่อนไหวเร็วมาก อะจีทคุยกับพวกเขา ทารกนาอิชาพยายามเดินหนีแต่เขาถอดเธอไว้ในอ้อมแขน ไม่เจ็บหรือ หนูไม่คิดว่างั้น ราจันอนอยู่บนอะไรสักอย่างที่เป็นสีน้ำตาลๆ มันคือหญ้า หนูนึกว่ามันจะเป็นสีเขียวชะอีก มีหญ้าเป็นแผ่นเหลี่ยมๆ ตลอดทางเดิน หนูอยากให้หนูยังมีแผ่นกระดาษนั้นอยู่ แต่ตาแตมนิกทำให้มันหายไป หนูไม่รู้จักคำมันหายไปจากหัวหนูหมดแล้ว</p> <p>แม่จำยังอยู่ในเจ้าห้อง หนูอยากให้แม่จำอยู่ที่นี้</p> <p>ม๊ากม๊ากม๊าก</p>	<p>- Old Nick disappeared it เป็นการใช้กริยา disappear ที่ผิดรูปแบบ เพราะ disappear ไม่จำเป็นต้องมีกรรมมารับ ดังนั้นผู้แปลจึงแปลให้ประโยคภาษาไทยมีลักษณะที่ฟังแปร่งหูเช่นกัน เป็น “ตาแตมนิกทำให้มันหายไป”</p> <p>- “so much much much” ประโยคนี้แฉีกต้องการจะย่ำว่าตนอยากให้แม่อยู่ด้วยที่นั่นมากๆ จึงพูดว่า much สามครั้งติดกัน ผู้แปลจึงแปลว่า “ม๊ากม๊ากม๊าก” เพื่อให้มีจำนวนสามพยางค์เท่ากัน และให้คำตรงกลางมีเสียงสูงเพื่อให้ฟังเป็นภาษาตามแบบที่เด็กใช้</p>

<p>head.</p> <p>Ma's in Room still, I want her here so much much much.</p>		
<p>Old Nick ran off driving fast in his truck but where's he going, not the lake or the trees anymore because he saw me not be dead, I was allowed kill him but I didn't manage it. I have a suddenly terrible idea. Maybe he went back to Room, maybe he's there right now making Door beep beep open and he's mad, it's my fault for not being dead—</p>	<p>ตาเข่านึกหนีโดยรีบซึ่งรถบรรทุกไป แต่เขาจะไปไหน ไม่ใช่ทะเลสาบหรือที่ที่มีต้นไม้แล้ว เพราะเขาเห็นหนูไม่ได้ตาย หนูได้รับอนุญาตฆ่าเขาแต่หนูทำไม่สำเร็จ อยู่ๆ หนูก็มีความคิดที่เลวร้าย บางทีเขาอาจจะกลับไปที่บ้านห้อง บางทีเขาอาจจะอยู่ที่นั่นแล้วตอนนี้ ทำให้เจ้าประตูร็องบีบ บีบ เปิด และเขาก็โกรธมาก มันเป็นความผิดหนูที่หนูไม่ตาย</p>	<p>- “he saw me not be dead” ประโยคนี้มี verb to be “be” เกินมา ผู้แปลจึงแปลโดยเพิ่มคำว่า “ได้” เข้าไป เพื่อให้ประโยคในภาษาปลายทาง มีลักษณะความแปร่งสอดคล้องกับประโยคในภาษาต้นฉบับ</p> <p>- “I was allowed kill him” ประโยคนี้ขาด infinitive “to” ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยตัดคำว่า “ให้” ออก เพื่อให้ประโยคในภาษาปลายทาง มีลักษณะความแปร่งสอดคล้องกับประโยคในภาษาต้นฉบับ</p>
<p>"Jack?"</p> <p>I look for the mouth moving. It's the police, the one that's a she I think but it's hard to tell, the black hair not the yellow. She says, "Jack," again.</p>	<p>“แจ๊ค”</p> <p>หนูมองหาปากที่ขยับ ตำรวจนั่นเอง คนที่เป็นผู้หญิงนะหนูว่า แต่มันดูยากมาก คนผมดำไม่ใช่คนผมเหลือง เธอพูดว่า “แจ๊ค” อีกครั้ง เธอรู้ชื่อหนูได้อย่างไร “ฉันเจ้าหน้าที่โอนะจ๊ะ บอกฉัน</p>	<p>- ผู้เขียนใช้ตัวเอนและตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อเน้นความสำคัญของประโยค I have to Save Ma. ดังนั้น ผู้แปลจึงใช้วิธีแปลเกินโดยแปลว่า หนูต้องช่วยแม่จำให้ได้ ซึ่งคำว่า “ให้ได้” นั้นเป็นการเสริมความสำคัญของคำกริยา</p>

<p>How does she know? "I'm Officer Oh. Can you tell me how old you are?" I have to Save Ma, I have to talk to the police to get the Blowtorch, but my mouth isn't working. She's got a thing on her belt, it's a gun, just like a police on TV. What if they're bad police like locked up Saint Peter, I never thought of that. I look at the belt not the face, it's a cool belt with a buckle.</p>	<p>หน้อยได้เหมว่หน้อยอายุเท่าไร” หน้อยต้องช่วยแม่จ๋าให้ได้ หน้อยต้องคุยกับตำรวจเพื่อให้พวกเขาเอาเจ้าเครื่องพ่นไฟมา แต่ปากหน้อยไม่ทำงาน เธอมีอะไรสักอย่างบนเข็มขัด มันคือปืน เหมือนกับตำรวจในเจ้าทีวี ถ้าพวกเขาเป็นตำรวจไม่ดีที่ซังเซนต์ปีเตอร์ไว้ละ หน้อยไม่เคยคิดแบบนั้นมาก่อนเลย หน้อยมองไปที่เข็มขัดไม่ใช่ที่หน้า เป็นเข็มขัดเท่ๆ ที่มีหัวเข็มขัดด้วย</p>	
<p>"Do you know your age?" Easy-peasy. I hold up five fingers. "Five years old, great." Officer Oh says something I don't hear. Then about a dress. She says it twice. I talk as loud as I can but not looking. "I don't have a dress." "No? Where do you sleep at night?" "In Wardrobe."</p>	<p>“หน้อยรู้เหมว่หน้อยอายุเท่าไร” สบายปรือ หน้อยชูขึ้นมาห้านิ้ว “ห้าขวบนะจ๊ะ ยอดเลย” เจ้าหน้าที่โอพูดอะไรสักอย่างหน้อยไม่ได้ยิน แล้วก็พูดเรื่องที่อยู่ เธอพูดตั้งสองครั้ง หน้อยพูดให้ดังที่สุดเท่าที่ทำได้แต่ไม่หันมอง “หน้อยไม่มีที่อยู่” “ไม่มีหรอจ๊ะ แล้วตอนกลางคืนนอนนอนที่ไหน” “ในเจ้าตู้เสื้อผ้า”</p>	<p>- เว็บไซต์ Macmillan Dictionary ให้ความหมาย easy-peasy ว่า extremely easy. และอธิบายบริบทของการใช้คำไว้ว่า This word is used mainly by children or when speaking to children. ซึ่งแปลว่า “ง่ายมากๆ” และเมื่อใช้ในบริบทที่เด็กเป็นผู้พูด ผู้แปลจึงเลือกใช้คำว่า “สบายปรือ” ให้สื่อถึงความเป็นเด็กในภาษาไทยด้วยเช่นกัน</p>

<p>"In a wardrobe?"</p> <p><i>Try, Ma's saying in my head, but Old Nick's beside her, he's the maddest ever and—</i></p>	<p>“ในตู้เสื้อผ้าเหอ”</p> <p>พยายามสิ แม่จำพูดในหัวหนู แต่ตาแต๋มานิคอยู่ข้าง เหอ เขาโกรธที่สุดเท่าที่เคยเป็นมาและ...</p>	<p>- ผู้ประพันธ์ใช้วิธีการเล่นเสียงของคำว่า address และ a dress ซึ่งมีลักษณะการออกเสียงที่ใกล้เคียงกัน คือ \ a- ,dres\ สำหรับ address ซึ่งแปลว่าที่อยู่ และ \ a\ - \dres\ สำหรับ a dress ซึ่งแปลว่าชุดกระโปรง ในบริบทนี้ เจ้าหน้าที่ไอต้อองการถามที่อยู่ของแจ๊คโดยใช้คำว่า address แต่แจ๊คซึ่งดูเหมือนไม่รู้จักหรือเคยได้ยินคำนี้มาก่อน จึงนึกว่าเจ้าหน้าที่ไอพูดคำว่า a dress อย่างไรก็ตาม ผู้แปลเลือกแปลโดยไม่เก็บคำว่า a dress หรือ ชุดกระโปรง ไว้ เนื่องจากเป็นข้อจำกัดด้านภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งไม่มีความจำเป็นที่ต้องกล่าวถึงสำหรับผู้อ่านในภาษาปลายทาง เพราะไม่ส่งผลกระทบต่อใจความสำคัญของเนื้อหา</p>
<p>"Did you say, in a wardrobe?"</p> <p>"You've got three dresses," I say. "I mean Ma. One is pink and one is green with stripes and one is brown but you—she prefers jeans."</p> <p>"Your ma, is that what you said?" asks Officer Oh. "Is that who's got the</p>	<p>“หนูพูดว่าในตู้เสื้อผ้าเหอ”</p> <p>“คุณมีชุดกระโปรงสามชุด” หนูพูด “หนูหมายถึงแม่จำ ชุดหนึ่งเป็นสีชมพู อีกชุดเป็นสีเขียวมีลายขวาง และอีกชุดเป็นสีน้ำตาล แต่คุณ...แม่จำชอบใส่ยีนส์มากกว่า”</p> <p>“แม่จำของหนูเหอ” เจ้าหน้าที่โอถาม “เธอเป็นคนที่ มีชุดกระโปรงเหอจ๊ะ”</p>	<p>- “does a breath out” ประโยคนี้ผิดลักษณะโครงสร้างภาษาอังกฤษ ประโยคที่ถูกต้องควรเป็น “She breathes out.” หรือ “She exhales.” ผู้แปลจึงเลือกแปลว่า “เธอหายใจออก” แทนประโยคภาษาไทยที่ถูกต้องคือ “เธอถอนหายใจ” เพื่อรักษาความผิดปกติของประโยค</p>

<p>dresses?"</p> <p>Nodding's easier.</p> <p>"Where's your ma tonight?"</p> <p>"In Room."</p> <p>"In a room, OK," she says. "Which room?"</p> <p>"Room."</p> <p>"Can you tell us where it is?"</p> <p>I remember something. "Not on any map."</p> <p>She does a breath out, I don't think my answers are any good.</p>	<p>พยักหน้าง่ายกว่า</p> <p>“คืนนี้แม่จำหนูอยู่ที่ไหน”</p> <p>“ในเจ้าห้อง”</p> <p>“บอกเราได้ไหมจะว่ามันอยู่ที่ไหน”</p> <p>หนูนึกอะไรบางอย่างได้ “ไม่อยู่บนแผนที่”</p> <p>เธอหายใจออก หนูว่าคำตอบหนูคงไม่ดีเท่าไร</p>	
<p>The other police is a he maybe, I never saw hair like that for real, it's nearly see-through. He says, "We're at Navaho and Alcott, got a disturbed juvenile, possible domestic." I think he's talking to his phone. It's like playing Parrot, I know the words but I don't know what they mean. He comes</p>	<p>ตำรวจอีกคนซึ่งน่าจะเป็นผู้ชาย หนูไม่เคยเห็นผมแบบนั้นจริงๆเลย มันแทบจะโปร่งแสง เขาพูดว่า “เราอยู่ที่นาวาโฮตัดกับอัลคอตต์ มีเด็กได้รับบาดเจ็บ น่าจะเกิดจากเหตุทะเลาะวิวาทในครอบครัว” หนูคิดว่าเขาคงพูดกับโทรศัพท์ เหมือนเล่นเกมพูดตาม หนูรู้จักคำแต่หนูไม่รู้ว่าพวกมันหมายความว่าอะไร เขาเข้ามาใกล้เจ้าหน้าที่ไอ “ได้เรื่องบ้างไหม”</p>	<p>- ผู้แปลแปล Parrot ว่า เกมพูดตาม เนื่องจากในเรื่องนี้ Parrot เป็นเกมที่แม่จำและแจ๊คคิดขึ้นเอง โดยให้แจ๊คอ่านออกเสียงตามผู้ประกาศข่าวหรือคนในรายการโทรทัศน์ เช่นเดียวกับนกแก้วที่พูดตามคน ผู้แปลจึงแปลชื่อเกมนี้นว่า เกมพูดตาม ตามลักษณะการเล่นนั่นเอง</p> <p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Online: Dictionary</p>

<p>closer to Officer Oh.</p> <p>"Any joy?"</p> <p>"Slow going."</p> <p>"Same with the witness. Suspect's white male, maybe five ten, forties, fifties, fled the scene in a maroon or dark brown pickup, possibly an F one-fifty or a Ram, starts K nine three, could be a <i>B</i> or a <i>P</i>, no state . . ."</p> <p>"The man you were with, was that your dad?" Officer Oh is talking to me again.</p> <p>"I don't have one."</p> <p>"Your Mom's boyfriend?"</p> <p>"I don't have one." I said that before, am I allowed say twice?</p>	<p>“ไม่ค่อยเลย”</p> <p>“พยานก็เหมือนกัน ผู้ต้องสงสัยเป็นชายผิวขาว สูงประมาณ 5 ฟุต 10 นิ้ว อายุประมาณ 40-50 ปี หนีจากที่เกิดเหตุไปพร้อมรถบรรทุกสีแดงเข้มไม่มี น้ำตาลเข้ม อาจจะเป็น รุ่นเอฟ 150 หรือแรม ทะเบียนขึ้นต้นด้วย เค เก้า สาม ต่อด้วย บี หรือ พี ไม่ระบุรัฐ...”</p> <p>“ผู้ชายที่หนูอยู่ด้วยใช้พ่อหนูหรือเปล่าจ๊ะ”</p> <p>เจ้าหน้าที่โหวดกับหนูอีกครั้ง</p> <p>“หนูไม่มี”</p> <p>“แฟนของแม่หนูหรือ”</p> <p>“หนูไม่มี” หนูพูดไปก่อนแล้ว หนูพูดสองครั้งได้ไหมนะ</p>	<p>and Thesaurus ให้ความหมายของ joy ไว้ว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> a : the emotion evoked by well-being, success, or good fortune or by the prospect of possessing what one desires b : the expression or exhibition of such emotion a state of happiness or felicity a source or cause of delight <p>ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ทำให้ดีใจ ในบริบทนี้ เมื่อแปลร่วมกับคำว่า any จะมีความหมายว่า มีเรื่องที่ทำให้ดีใจบ้างไหม ซึ่งเป็นภาษาปลายทางที่แปร่งและไม่นิยมใช้กัน ผู้แปลจึงแปลว่า “ได้เรื่องบ้างไหม” เพื่อเก็บความหมายของประโยคไว้และอ่านรื่นหูกว่า</p> <p>- five ten ในบริบทนี้กล่าวถึง ความสูงของตาแต่มานิค ในวัฒนธรรมต้นทางจะใช้หน่วยวัดฟุตและตามด้วยนิ้ว เช่น five feet ten inches นอกจากนี้ ยังนิยมละ feet และ inch ด้วยในบางบริบท เช่น ในบทสนทนาทางการแพทย์ หรือบทสนทนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือทหาร เนื่องจากเป็นที่เข้าใจ</p>
---	--	---

		<p>กันอยู่แล้ว ในบริบทนี้ซึ่งเป็นการสนทนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงละหน่วยนับทิ้งไป แต่ผู้แปลตัดสินใจแปลโดยใส่หน่วยนับ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างถูกต้อง และไม่สับสนกับหน่วยนับซึ่งเป็นที่นิยมในบริบทปลายทางอย่างเช่นติเมตร</p> <p>- F one-fifty และ Ram จากการค้นคว้าข้อมูลในเว็บไซด์แล้ว ทั้งสองชื่อเป็นชื่อรุ่นของรถ โดย F one-fifty เป็นชื่อรุ่นรถกระบะของค่ายฟอร์ด และ Ram เป็นชื่อยี่ห้อรถกระบะยี่ห้อหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกใช้วิธีการทับศัพท์ชื่อรุ่นและยี่ห้อแทนการแปลตรงตัว</p>
<p>"Do you know his name?"</p> <p>I make me remember. "Ajeet."</p> <p>"No, the other guy, the one who went off in the truck."</p> <p>"Old Nick." I whisper it because he wouldn't like me saying.</p> <p>"What's that?"</p> <p>"Old Nick."</p>	<p>“หนูไม่รู้ชื่อเขาใหม่”</p> <p>หนูพยายามทำให้หนูจำได้ “อาจีท”</p> <p>“ไม่จ๊ะ อีกคนนึง คนที่หนีไปในรถบรรทุก”</p> <p>“ตาเผ่าเนค” หนูกระซิบเพราะเขาคงไม่ชอบที่หนูพูด</p> <p>“อะไรนะจ๊ะ”</p> <p>“ตาเผ่าเนค”</p> <p>“ไม่ครับ” เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ชายพูดกับโทรศัพท์</p> <p>“ผู้ต้องสงสัยหนีไปจากที่เกิดเหตุ ชื่อต้น นิค หรือ</p>	<p>- I make me remember. ประโยคนี้มีลักษณะที่ผิดไปจากโครงสร้างภาษาอังกฤษปกติ ประโยคที่ถูกต้องควรเป็น “I tried to remember.” ดังนั้น ผู้แปลจึงแปลว่า “หนูพยายามทำให้หนูจำได้” เพื่อให้โครงสร้างประโยคผิดลักษณะประโยคการสื่อสารในภาษาไทยเช่นเดียวกัน</p> <p>- ข้อมูลจากเว็บไซด์ https://en.wikipedia.org/</p>

<p>"That's negative," the man police says at his phone. "Suspect GOA, first name Nick, Nicholas, no second name."</p> <p>"And what's your ma called?" asks Officer Oh.</p> <p>"Ma."</p> <p>"Has she got another name?"</p> <p>I hold up two fingers.</p> <p>"Two of them? Great. Can you remember what they are?"</p> <p>They were in the note that he disappeared. I suddenly remember a bit. "He stole us."</p>	<p>นิโคลัส ไม่มีนามสกุล”</p> <p>“แล้วแม่จ๋าของหนูชื่ออะไร” เจ้าหน้าที่โอดาม</p> <p>“แม่จ๋า”</p> <p>“เธอมีชื่ออื่นอีกไหม”</p> <p>หนูชูนิ้วขึ้นมาสองนิ้ว</p> <p>“สองชื่อเธอ อีเยมเลย หนูจำได้ใหม่ว่าชื่ออะไรบ้าง”</p> <p>มันอยู่ในกระดาษที่เขาทำให้หายไป ทันใดนั้นหนูก็จำได้นิดหน่อย</p> <p>“เขาขโมยเรามา”</p>	<p>wiki/Goa_(disambiguation) อธิบายไว้ว่า GOA คือ คำย่อที่มาจาก Gone on arrival, used in voice procedure (police radio codes) ซึ่งเป็นคำย่อที่ตำรวจนิยมใช้ ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยไม่ใช่ตัวย่อว่า “หนีไปจากที่เกิดเหตุ” เนื่องจากหากแปลโดยใช้ตัวย่อในภาษาปลายทาง ผู้อ่านบทแปลไม่สามารถเข้าใจได้ว่าตัวย่อนั้นย่อมาจากอะไร</p> <p>- เว็บไซต์ Cambridge Dictionary Online ให้ความหมายของ Second name ว่า surname (= the name that you share with other members of your family) ซึ่งหมายถึงนามสกุลนั่นเอง</p>
<p>"Beg your pardon?"</p> <p>"The street, it hit me."</p> <p>"Go ahead." The man police says that, he's talking at his phone again. Then he looks at Officer Oh and says,</p> <p>"Should I get on to Child Protection?"</p> <p>"Give me another couple minutes," she</p>	<p>“อะไรนะจ๊ะ”</p> <p>“ถนน มันชนหนู”</p> <p>“ว่าไป” ตำรวจผู้ชายพูด เขาพูดกับโทรศัพท์อีกแล้ว แล้วเขาก็หันมาทางเจ้าหน้าที่โอดามและพูดว่า “ให้ฉันติดต่อมูลนิธิคุ้มครองเด็กไหม”</p> <p>“ขอเวลาฉันอีกเดี๋ยวนะ” เธอพูด “แจ๊ค ฉันพนันได้เลยว่าหนูต้องเล่าเรื่องเก่งแน่ๆ”</p>	<p>- Child Protection ในบริบทนี้เป็นคำศัพท์เฉพาะ โดยเว็บไซต์ http://en.wikipedia.org/wiki/Child_protection ให้ความหมายไว้ว่า “Child protection is a set of usually government-run services designed to protect children and young people who are underage and to encourage family stability.”</p>

<p>says. "Jack, I bet you're good at telling stories."</p> <p>How does she know? The man police looks at his watch that he's got stuck on his wrist. I remember Ma's wrist that doesn't work right. Is Old Nick there now, is he twisting her wrist or her neck, is he ripping her in pieces?</p> <p>"Do you think you could tell me what happened tonight?" Officer Oh grins at me. "And maybe you could talk real slow and clear, because my ears don't work too well." Maybe she's deaf, but she doesn't talk with her fingers like deafs on TV.</p>	<p>เธอรู้ได้ยังไงนะ ตำรวจผู้ชายดูนาฬิกาที่ติดอยู่กับข้อมือเขา หนูจำได้ว่าอันที่อยู่บนข้อมือแม่จำไม่ค่อยตรง ตาแม่มันจะอยู่ที่นั่นหรือยัง เขาบิดข้อมือหรือคอแม่จำหรือยัง เขาฉีกแม่จำเป็นชิ้นๆ หรือยัง</p> <p>“หนูว่าหนูจะเล่าให้ฉันฟังได้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นคืนนี้” เจ้าหน้าที่โอยม์ให้หนู “บางทีหนูอาจจะลองพูดช้าๆ ชัดๆ เพราะหูฉันไม่ค่อยดีนัก” บางทีเธออาจจะหูหนวก แต่เธอไม่เห็นใช้นิ้วพูดเหมือนคนหูหนวกในที่วิไล</p>	<p>ซึ่งหมายถึงองค์กรหรือหน่วยงานรัฐที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และในสังคมปลายทางก็มีมูลนิธิคุ้มครองเด็กจำนวนมากที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ที่คล้ายกัน ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกแปลว่า มูลนิธิคุ้มครองเด็ก เพื่อให้ได้ความหมายที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ</p>
<p>"Copy," says the man police.</p> <p>"You ready?" says Officer Oh.</p> <p>It's me her eyes are on. I shut mine and pretend it's Ma I'm talking to, that makes me brave. "We did a trick," I say</p>	<p>“รับทราบ” ตำรวจผู้ชายพูด</p> <p>“พร้อมไหมจ๊ะ” เจ้าหน้าที่โอยม์พูด</p> <p>ตาเธออยู่ที่หนู หนูปิดตาแล้วแกล้งว่าเป็นแม่จำที่หนูคุยด้วยอยู่ มันทำให้หนูกล้า “เราวางแผนกัน” หนูพูดช้าๆ “หนูกับแม่จำ เราแกล้งทำเป็นว่าหนูป่วย</p>	<p>- ข้อมูลจากเว็บไซต์ https://en.wikipedia.org/wiki/Voice_procedure ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีการรวบรวมคำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารทางวิทยุ โดยในเว็บไซต์อธิบายความหมายของCopy ไว้ว่า I heard what you just said หรือ ok หรือ all right</p>

<p>very slow, "me and Ma, we were pretending I was sick and then I was dead but really I'll unwrap myself and jump out of the truck, only I was meant to jump at the first slowing down but I didn't manage."</p>	<p>แล้วหนูก็ตาย แต่ที่จริงหนูจะแกะตัวหนูออกแล้ว กระโดดออกจากรถบรรทุก แต่หนูควรจะกระโดดตั้งแต่ตอนที่รถชะลอครั้งแรก แต่หนูทำไม่ได้”</p>	<p>ดังนั้นจึงสามารถแปลได้ว่า “รับทราบ”</p>
<p>"Jack," she says, "you told me you were supposed to jump out of the truck the first time it slowed down?"</p> <p>"Yeah but I was still in Rug, then I unpeeled the banana but I wasn't scave enough." I'm looking at Officer Oh and I'm talking at the same time.</p> <p>"But after the third time stopping, the truck went wooooo—"</p> <p>"It went what?"</p> <p>"Like—" I show her. "All a different way."</p> <p>"It turned."</p> <p>"Yeah, and I got banged and he, Old</p>	<p>“แจ๊ค” เธอพูด “หนูบอกฉันว่าหนูควรต้องกระโดดตั้งแต่ครั้งแรกที่รถชะลอใช่ไหม”</p> <p>“จะแต่หนูยังอยู่ในเจ้าพรมแล้วหนูก็ปอกเปลือกกล้วยออกแต่หนูยัง กลัวๆ กลัวๆ ไม่พอ” หนูมองเจ้าหน้าที่โอและพูดไปพร้อมกัน</p> <p>“แต่หลังครั้งที่สามที่หยุด รถบรรทุกก็บรีนนนน”</p> <p>“มันวิ่งยังไงนะ”</p> <p>“มัน...” หนูทำให้เธอดู “ไปอีกทางหนึ่ง”</p> <p>“มันเลี้ยว”</p> <p>“จะและหนูก็ชนกับขอบแล้วเขา...ตาเด๋มานิค เขาป็นลงจากรถ โกรธมาก ตอนนั้นแหละที่หนูกระโดด”</p> <p>“นั่นไง” เจ้าหน้าที่โอปรบมือ</p> <p>“อะไร” ตำรวจผู้ชายพูด</p> <p>“ป้ายหยุดสามป้ายแล้วก็เลี้ยว ซ้ายหรือขวาล่ะ” เธอ</p>	<p>- scave เป็นคำศัพท์ใหม่ที่ผู้ประพันธ์แต่งขึ้น เป็นคำที่ยังไม่มีการบัญญัติคำแปลมาก่อน จากบริบท ผู้แปลสามารถคาดเดาได้ว่า scave มาจากคำว่า scare ที่แปลว่า กลัว ผสมกับคำว่า brave ที่แปลว่า กล้าหาญ จนได้คำว่า scave ในภาษาปลายทางนั้น มีการใช้กริยาคำว่า กลัว และ กล้าร่วมกัน คือ “กลัวๆ กล้าๆ” ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกใช้วลีที่สังคมผู้อ่านปลายทางนิยมใช้ในการแปลแทนที่จะสร้างคำศัพท์ใหม่ขึ้นมา</p> <p>- wooooo เป็นไวยากรณ์ภาพพจน์เชิงศัพท์พจน์ ผู้แปลถอดเสียงว่า บรีนนนน เพื่อแสดงอากัปกริยาการเคลื่อนไหวของรถยนต์</p>

<p>Nick, he climbed out all mad and that's when I jumped."</p> <p>"Bingo." Officer Oh claps her hands.</p> <p>"Huh?" says the man police.</p> <p>"Three stop signs and a turn. Left or right?" She waits. "Never mind, great job, Jack." She's staring down the street and then she's got a thing in her hand like a phone, where did that come from? She's watching the little screen, she says, "Get them to cross-ref the partial plates with . . . try Carlingford Avenue, maybe Washington Drive . . ."</p>	<p>รถ “ช่างมันเถอะ เก่งมากแฉึด” เธอจ้องไปที่ถนน แล้วอยู่ๆ เธอก็มีอะไรอยู่ในมือเหมือนมือถือ มันมาจากไหนนะ เธอจ้องจอลึ้กๆ แล้วพูดว่า “ให้พวกเขา ลองเอาเลขทะเบียนรถบางส่วนไปตรวจสอบกับรถแถวคาร์ลิงฟอร์ด อเวนิว ไม่ก็วอชิงตัน ไดรฟดู...”</p>	<p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของ bingo ไว้ว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. used to announce an unexpected event or instantaneous result 2. used to announce a winning position in bingo 3. used to express endorsement of a correct assertion <p>ในบริบทนี้ ตัวละครใช้คำว่า bingo เพื่อแสดงความพอใจที่ได้รับรู้เรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนเพิ่มเติม ซึ่งเป็นคำแปลที่ 1 ผู้แปลจึงตัดสินใจเลือกแปลว่า “นั่นไง” เพื่อสื่อว่าได้เรื่องแล้ว แทนที่จะทับศัพท์ว่า “บิงโก” เพื่อไม่ให้ผู้อ่านเกิดความสับสนกับเกมบิงโกซึ่งเป็นที่รู้จักดีในวัฒนธรรมปลายทาง</p> <p>- cross-ref เป็นคำย่อที่มาจากคำว่า cross-reference โดยเว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายไว้ว่า : a notation or direction at one place (as in a book or filing system) to pertinent information at another</p>
--	--	--

		<p>place หมายถึงการเอาข้อมูลไปเปรียบเทียบกัน ในบริบทนี้คือการเอาทะเบียนรถที่มีไปตรวจสอบ กับทะเบียนรถที่ลงทะเบียนไว้ในสถานที่นั้นๆ</p> <p>- plate ในบริบทนี้หมายถึง license plate ซึ่ง แปลว่า แผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์</p>
<p>I don't see Raja and Ajeet and Naisha anymore at all. "Did the dog go to jail?"</p> <p>"No, no," says Officer Oh, "it was an honest mistake."</p> <p>"Go ahead," the man police tells his phone. He shakes his head at Officer Oh. She stands up. "Hey, maybe Jack can find the house for us. Would you like a ride in a patrol car?"</p> <p>I can't get up, she puts out her hand but I pretend I don't see. I put one foot under then another and I'm up a bit dizzy. At the car I climb in where the door's open. Officer Oh sits in the back</p>	<p>หนูไม่เห็นราชาและอาจีทและนาอิชาแล้ว “หมาไปเข้าคุกหรือจ๊ะ”</p> <p>“เปล่าจ๊ะ เปล่า” เจ้าหน้าที่โอะพูด “แค่เข้าใจผิดกันนะ”</p> <p>“ว่าไป” ตำรวจผู้ชายบอกโทรศัพท์เขา “เขาสายหัวกับเจ้าหน้าที่โอะ เธอยืนขึ้น “นี่ บางทีแจ๊คอาจจะช่วยหาบ้านให้เราได้นะ หนูอยากนั่งรถสายตรวจเล่นใหม่”</p> <p>หนูลุกไม่ขึ้น เธอยืนมือออกมาแต่หนูแก้งทำเป็นไม่เห็น หนูเอาเท้าข้างหนึ่งไปดันได้แล้วก็อีกข้างแล้วหนูก็ยืนได้แต่มีนหัว ที่รถหนูป็นเข้าไปตรงที่ประตูเปิด เจ้าหน้าที่โอะนั่งข้างหลังด้วยแล้วก็คาดเข็มขัดนิรภัยให้หนู หนูทำตัวเล็กเพื่อมือเธอจะได้ไม่โดนยกเว้นก็แต่ผ้าห่มสีน้ำเงิน</p>	<p>- The man police tells his phone. ประโยคนี้มีลักษณะการใช้กริยาที่ผิดไปจากโครงสร้างภาษาอังกฤษทั่วไป คำกริยาที่ถูกต้องควรเป็น “speaks to” ดังนั้น ผู้แปลจึงแปลว่า “บอกโทรศัพท์เขา” เพื่อให้โครงสร้างประโยคมีลักษณะประโยคการสื่อสารในภาษาไทยเช่นเดียวกัน</p>

<p>too and clicks the seat belt on me, I go small so her hand doesn't touch except the blue blanket.</p> <p>The car's moving now, not so rattly like the truck, it's soft and humming. A bit like that couch in the TV planet with the puffy-hair lady asking questions, only it's Officer Oh. "This room," she says, "is it in a bungalow, or are there stairs?"</p>	<p>รถเคลื่อนที่แล้ว ไม่ได้เร็วนักเหมือนรถบรรทุก มันช้าและสงเสียดึงหึ่งๆ เหมือนเจ้าโซฟาในโลกทีวีที่ผู้หญิงผมฟูๆ ถามคำถาม แต่นี้เป็นเจ้าหน้าที่โอ "ห้องนี้" เธอพูด "มันเป็นบ้านชั้นเดียวหรือว่ามีบันไดจ๊ะ"</p>	
<p>"It's not a house." I'm watching the shiny bit in the middle, it's like Mirror but tiny. I see the man police's face in it, he's the driver. His eyes are looking at me backwards in the little mirror so I look out the window instead.</p> <p>Everything's slipping past making me giddy. There's all light that comes out of the car onto the road, it paints over everything. Here comes another car, a white one super fast, it's going to crash</p>	<p>"มันไม่ใช่บ้าน" หนูมองไปตรงส่วนสว่างๆ ที่อยู่ตรงกลาง มันเหมือนเจ้ากระจกแต่เล็กกว่า หนูเห็นหน้าของตำรวจผู้ชายในนั้นด้วย เขาเป็นคนขับรถตาของเขามองมาที่หนูด้านหลังจากกระจกจิ๋วนั่น หนูเลยมองไปนอกหน้าต่างแทน ทุกอย่างผ่านหนูไปเร็วจนทำให้หนูเวียนหัว</p> <p>มีแสงจากรถสาดไปบนถนนเต็มไปหมด มีรถมาอีกคันแล้ว รถสีขาวพุ่งมาด้วยความเร็ว มันกำลังจะชนกับ...</p> <p>"ไม่เป็นไรนะ" เจ้าหน้าที่โอพูด พอหนูเอามือออกจากหน้า รถอีกคันก็หายไปแล้ว</p>	<p>- ในย่อหน้านี้ ผู้ประพันธ์ใช้การเล่นคำว่า "bell" ในรูปสำนวนและคำศัพท์ทั่วไป</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ring a bell เป็นสำนวนที่เว็บไซต์ thesaurus.com ให้ความหมายไว้ว่า recall, remember, keep in mind, summon into mind ซึ่งหมายถึง จำได้ นึกได้ ● Bell เป็นคำนามซึ่งหมายถึงกระดิ่ง <p>ในบริบทนี้ ผู้แปลเลือกแปลโดยคำนึงถึงสำนวนที่ใช้มากกว่าคำศัพท์เดียว เพื่อให้บทสนทนาต่อเนื่องและมีความสมเหตุสมผลกัน จึงแปลได้ว่า</p>

<p>into—</p> <p>"It's OK," says Officer Oh.</p> <p>When I take my hands off my face the other car's gone, did this one disappear it?</p> <p>"Anything ringing a bell?"</p> <p>I don't hear any bells. It's all trees and houses and cars dark. Ma, Ma, Ma. I don't hear her in my head, she's not talking. His hands are so tight around her, tighter tighter tighter, she can't talk, she can't breathe, she can't anything. Alive things bend but she's bent and bent and—</p>	<p>รถคันนี้ทำให้มันหายไปหรือ</p> <p>“นีกอะไรออกบ้างไหมจ๊ะ”</p> <p>หนูต้องนีกอะไรด้วยหรือ มีแต่ต้นไม้ บ้าน และรถ มีตู่ๆ แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋า หนูไม่ได้ยินเสียงแม่จ๋าในหัวแล้ว แม่จ๋าไม่พูดแล้ว มือเขาบีบแม่จ๋าแน่นมาก แน่นขึ้นอีก แน่นขึ้น และแน่นขึ้น แม่จ๋าพูดไม่ได้แล้ว แม่จ๋าหายใจไม่ออก แม่จ๋าทำอะไรไม่ได้แล้ว</p> <p>สิ่งมีชีวิตงอตัวได้ แต่แม่จ๋าก็งอ งอแล้วงออีก และ...</p>	<p>“Anything ringing a bell?”</p> <p>“I don't hear any bells”</p> <p>“นีกอะไรออกบ้างไหมจ๊ะ”</p> <p>“หนูต้องนีกอะไรด้วยหรือ”</p>
<p>"Does this look like it might be your street?" asks Officer Oh.</p> <p>"I haven't got a street."</p> <p>"I mean the street this Nick guy took you from tonight."</p> <p>"I never saw it."</p>	<p>“นี่ดูเหมือนถนนหนูไหม” เจ้าหน้าทีโอดาม</p> <p>“หนูไม่มีถนน”</p> <p>“ฉันหมายถึงถนนที่คนชื่อนิคพาหนูออกมาคืนนี้”</p> <p>“หนูไม่เคยเห็นมัน”</p> <p>“ว่าไงนะ”</p> <p>หนูเบื่อจะพูดแล้ว</p>	<p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Learner's Dictionary ให้ความหมาย click one's tongue ไว้ว่า made a noise with her tongue หรือการใช้ลิ้นทำให้เกิดเสียง ในวัฒนธรรมปลายทางคือ การเดาะลิ้น</p>

<p>"What's that?"</p> <p>I'm tired of saying.</p> <p>Officer Oh clicks with her tongue.</p> <p>"No sign of any pickups except that black one back there," says the man police.</p> <p>"Might as well pull over."</p> <p>The car stops, I'm sorry.</p> <p>"You figure some kind of cult?" he says.</p> <p>"The long hair, no surnames, the state of that tooth . . ."</p>	<p>เจ้าหน้าที่โตะตะลั่น</p> <p>“ไม่มีรถบรรทุกคันอื่นแล้วนอกจากคันสีดำด้านหลังนั่น” เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ชายพูด</p> <p>“จอดก่อนดีกว่า”</p> <p>รถหยุด หนูเสียใจจัง</p> <p>“เธอว่าเป็นลัทธิอะไรหรือเปล่า” เขาพูด “ผมยาว ไม่มีนามสกุล สภาพฟันแบบนี้”</p>	<p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary</p> <p>ให้ความหมายของ pull over ไว้ว่า to steer one's vehicle to the side of the road ซึ่งหมายถึงการจอดรถข้างทาง</p>
<p>Officer Oh twists her mouth. "Jack, is there daylight in this room of yours?"</p> <p>"It's night," I tell her, didn't she notice?"</p> <p>"I mean in the daytime. Where does the light come in?"</p> <p>"Skylight."</p> <p>"There's a skylight, excellent."</p> <p>"Go ahead," the man police says at his phone.</p>	<p>เจ้าหน้าที่โตะเบิกปาก “แจ๊ค ในห้องหนูมีแสงแดดไหม”</p> <p>“ตอนนี้กลางคืน” หนูบอกเธอ เธอไม่ได้สังเกตเธอ</p> <p>“ฉันหมายถึงตอนกลางวันนะ มีแสงมาจากตรงไหน”</p> <p>“เจ้าหน้าที่ต่างบนหลังคา”</p> <p>“มีหน้าต่างบนหลังคาสินะ ยอดเลย”</p> <p>“ว่าไป” ตำรวจผู้ชายพูดกับโทรศัพท์</p> <p>เจ้าหน้าที่โตะมองไปที่จอที่มีแสงอีกครั้ง “ดาวเทียม</p> <p>ฉายให้เราเห็นบ้านสองสามหลังที่มีหน้าต่างบนห้อง</p>	<p>- เว็บไซต์ http://en.wikipedia.org/wiki/SAT_(disambiguation) ให้ข้อมูลไว้ว่า Sat's เป็นคำย่อจาก satellite ผู้แปลจึงแปลว่า ดาวเทียม</p>

<p>Officer Oh is looking at her shiny screen again. "Sat's showing a couple houses with attic skylights on Carlingford . . ."</p> <p>"Room's not in a house," I say again.</p> <p>"I'm having trouble understanding, Jack. What's it in, then?"</p> <p>"Nothing. Room's inside."</p>	<p>ใต้หลังคาแถวคาร์ลิงฟอร์ด..."</p> <p>“เจ้าห้องไม่ได้อยู่ในบ้าน” หนูพูดอีกครั้ง</p> <p>“ฉันไม่เข้าใจนะแจ๊ค แล้วมันอยู่ในอะไรล่ะ”</p> <p>“ไม่อยู่ในอะไรเลย เจ้าห้องอยู่ข้างใน”</p>	
<p>Ma's there and Old Nick too, he wants somebody to be dead and it's not me.</p> <p>"So what's outside it?"</p> <p>"Outside."</p> <p>"Tell me more about what's outside."</p> <p>"Got to hand it to you," the man police says, "you don't give up."</p> <p>Am I the <i>you</i>?</p> <p>"Go on, Jack," says Officer Oh, "tell me about what's just outside this room."</p> <p>"Outside," I shout. I have to explain fast for Ma, <i>wait Ma wait for me</i>. "It's got</p>	<p>แม่จ๋าอยู่ที่นั่น ตาเผ่ามันก็อยู่ที่นั่นด้วย เขาต้องการให้ใครสักคนตายและนั่นไม่ใช่หนู</p> <p>“แล้วอะไรอยู่ข้างนอกล่ะ”</p> <p>“ด้านนอกไง”</p> <p>“บอกฉันเกี่ยวกับด้านนอกมากกว่านี้หน่อยสิจ๊ะ”</p> <p>“ฉันยอมยกนิ้วให้เธอเลยนะ” ตำรวจผู้ชายพูด</p> <p>“เธอไม่ยอมแพ้อะไรจริงๆ”</p> <p>หนูคือ “เธอ” เหรอ</p> <p>“พูดเลยจ๊ะแจ๊ค” เจ้าหน้าที่โอบูต “บอกฉันหน่อยว่าด้านนอกมีอะไร”</p> <p>“ก็ด้านนอกไง” หนูตะโกน หนูต้องรีบอธิบายเพื่อแม่จ๋า แม่จ๋า รอหนูก่อนนะ “มันมีของจริงๆ อย่าง</p>	<p>- เว็บไซต์ thefreedictionary.com อธิบายความหมายของ I/You have to hand it to somebody ไว้ว่า Something that you say which means that you admire someone's achievement or you admire a quality in someone, even if you do not admire everything about that person ซึ่งหมายถึงสิ่งที่คุณพูดเพื่อชื่นชมสิ่งๆ ที่อีกฝ่ายกระทำ ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกแปลว่า ยกนิ้วให้ เพื่อสื่อถึงการชื่นชม</p>

<p>stuff for real like ice cream and trees and stores and airplanes and farms and the hammock."</p>	<p>ไอศกรีมและต้นไม้และร้านค้าและเครื่องบินและไร่และเปลญวน”</p>	
<p>Officer Oh is nodding. I have to try harder, I don't know what. "But it's locked and we don't know the code." "You wanted to unlock the door and get outside?" "Like Alice." "Is Alice another friend of yours?" I nod. "She's in the book." "<i>Alice in Wonderland</i>. For crying out loud," says the man police. I know that bit. But how did he read our book, he wasn't ever in Room. I say to him, "Do you know the bit where her crying makes a pond?" "What's that?" He looks at me backwards in the little mirror.</p>	<p>เจ้าหน้าที่ไอพยกหน้า หนูต้องพยายามมากกว่านี้ หนูไม่รู้ว่าจะพูดอะไร “แต่มันล็อคอยู่และเราก็ไม่รู้รหัส” “หนูอยากเปิดลิคคประตูและออกไปข้างนอกเหวอ” “เหมือนอลิซ” “อลิซเป็นเพื่อนหนูอีกคนเหวอ” หนูพยกหน้า “เธออยู่ในหนังสือ” “อลิซในดินแดนพิศวง ให้ตายสิ” เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ชายพูด อันนั้นหนูรู้ แต่เขาได้อ่านหนังสือของเรา ได้อย่างไร เขาไม่ได้อยู่ในเจ้าห้องด้วยซ้ำ หนูพูดกับ เขาว่า “คุณรู้เรื่องตอนที่เธอร้องไห้จนกลายเป็นบึง ไหม” “อะไรนะ” เขามองกลับหลังมาที่หนูจากกระจก เล็กๆ “เธอร้องไห้จนทำให้เกิดบึง จำได้ไหม” “แม่หนูร้องไห้เหวอ” เจ้าหน้าที่โอดาม</p>	<p>- ผู้แปลขอแปลชื่อหนังสือ Alice in Wonderland ว่า อลิซในดินแดนพิศวง ตามชื่อหนังสือฉบับ ภาษาไทยที่คุณจิระนันท์ พิตรปรีชา แปลให้กับ สำนักพิมพ์ฟรีฟอร์ม</p>

<p>"Her crying makes a pond, remember?"</p> <p>"Your ma was crying?" asks Officer Oh.</p>		
<p>Officer Oh's voice gets all excited.</p> <p>"Three four nine Washington, shed in the rear, lit skylight . . . Got to be."</p> <p>"That's three four nine Washington," the man police is saying at his phone.</p> <p>"Go ahead." He looks back in the mirror. "Owner's name doesn't match, but Caucasian male, DOB twelve-ten-sixty-one . . ."</p> <p>"Vehicle?"</p> <p>"Go ahead," he says again. He waits.</p> <p>"Two thousand one Silverado, brown, K nine three P seven four two."</p> <p>"Bingo," says Officer Oh.</p> <p>"We're en route," he's saying, "request backup to three four nine Washington."</p>	<p>เสียงเจ้าหน้าที่โอเริ่มตื่นเต้น</p> <p>“349 วอชิงตัน มีกระท่อมอยู่ด้านหลัง หน้าต่างบนหลังคามีแสงลอดออกมา...ต้องใช่แน่”</p> <p>“เลขที่ 349 วอชิงตัน” เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ชายพูดกับโทรศัพท์เขา</p> <p>“ว่าไป” เขามองที่กระจกอีกแล้ว “ชื่อเจ้าของบ้านไม่ตรงกัน แต่เป็นชายผิวขาว เกิดวันที่ 12 เดือน 10 ปี 61...”</p> <p>“พาหนะละ”</p> <p>“ว่าไป” เขาพูดอีกครั้ง เขารอ</p> <p>“2001 ซิลเวอร์ราโด สีน้ำตาล ทะเบียน เค 93 พี 742”</p> <p>“บิงโก” เจ้าหน้าที่โอพูด</p> <p>“เรากำลังไป” เขาพูด</p> <p>“ขอกำลังเสริมไปที่ 349 วอชิงตันด้วย”</p>	<p>- เว็บไซต์ http://medical-dictionary.thefreedictionary.com/DOB อธิบายความหมายของ DOB ไว้ว่า DOB เป็นตัวย่อของ Date of Birth ซึ่งหมายถึง วันเกิด</p> <p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมาย en route ว่า on or along the way ผู้แปลจึงแปลว่า กำลังไป</p>

<p>The car's turning right around the other way. Then we're moving faster, it swirls me. We're stopped. Officer Oh's looking out the window at a house. "No lights on," she says.</p> <p>"He's in Room," I say, "he's making her be dead," but the crying is melting my words so I can't hear them.</p> <p>Behind us there's another car just like this one. More police persons getting out. "Sit tight, Jack." Officer Oh's opening the door. "We're going to go find your ma."</p> <p>I jump, but her hand is making me stay in the car. "Me too," I'm trying to say but all that comes out is tears.</p> <p>She's got a big flashlight she switches on.</p>	<p>รถเลี้ยวไปทางขวาของอีกฝั่งหนึ่ง และเราก็เคลื่อนที่ไปเร็วขึ้นอีกจนหมุนมึนหัว เราหยุด เจ้าหน้าที่โอมองนอกหน้าต่างไปที่บ้าน "ไม่มีไฟเปิด" เธอพูด "เขาอยู่ในเจ้าห้อง" หมูพูด "เขาทำให้เธออยู่ตาย" แต่การร้องไห้ทำให้คำพูดสูญหายไปหนูเลยไม่ได้ยินมัน</p> <p>ข้างหลังเรามีรถอีกคันที่หน้าตาเหมือนคันนี้ มีตำรวจอีกหลายคนลงมาเพิ่ม "นั่งนิ่งๆ ก่อนนะแจ็ค" เจ้าหน้าที่โอบเปิดประตู "เราจะไปตามหาแม่หนูให้" หนูกระโดด แต่มือเธอทำให้หนูต้องอยู่ในรถ "หนูด้วย" หนูพยายามจะพูดแต่ที่ออกมามีแต่น้ำตา เธอมีไฟฉายอันใหญ่อยู่ เธอกดเปิด</p>	<p>- he's making her be dead ประโยคนี้มีลักษณะประโยคภาษาอังกฤษที่คนทั่วไปไม่นิยมใช้ ประโยคที่นิยมใช้คือ he is killing her ผู้แปลจึงแปลว่า "เขาทำให้เธออยู่ตาย" เพื่อให้ประโยคแปลในภาษาปลายทาง มีความแปร่งเหมือนประโยคในต้นฉบับ</p>
<p>"This officer will stay right here with you—"</p>	<p>"ตำรวจคนนี้จะอยู่ที่นี้กับหนูนะ"</p> <p>หน้าที่หนูไม่เคยเห็นมาก่อนถูกผลักเข้ามา</p>	<p>- Oxford Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า creak ว่า verb (of an object, typically a</p>

<p>A face I never saw before pushes in. "No!" "Give him some space," Officer Oh tells the new police. "The blowtorch," I remember, but it's too late, she's gone already. There's a creak and the back of the car pops up, the trunk, that's what it's called. I put my hands over my head so nothing can get in, not faces not lights not noises not smells. <i>Ma Ma don't be dead don't be dead don't be dead . . .</i> I count to one hundred like Officer Oh said but I'm not any calmer. I do to five hundred, the numbers aren't working. My back is jumping and shaking, it must be from being cold, where's the blanket fallen?</p>	<p>“ไม่” “อยู่ห่างๆ เขาหน่อย” เจ้าหน้าที่โอบอกตำรวจคนใหม่ “เครื่องพ่นไฟ” หนูนึกได้ แต่มันเข้าไปแล้ว เธอหายไปแล้ว มีเสียงเอี๊ยดแล้วด้านหลังของรถก็กระเด็นออก กระโปรงรถ มันเรียกว่าแบบนั้น หนูเอามือจับหัว ด้านบนไว้ จะได้ไม่มีอะไรเข้าไปได้ ไม่ว่าจะป็นหน้า ไม่ว่าจะเป็นเสียง ไม่ว่าจะป็นกลิ่น แม่จ๋า แม่จ๋า อย่าตายนะ อย่าตายนะ อย่าตายนะ... หนูนับถึงหนึ่งร้อยเหมือนที่เจ้าหน้าที่โอบอกแต่หนู ไม่ได้ใจเย็นลง หนูนับถึงห้าร้อย ตัวเลขไม่ได้ผล ข้าง หลังหนูสะดุ้งและสั่น คงเป็นเพราะว่าหนาว ผ้าห่ม หล่นไปไหนนะ</p>	<p>wooden one) make a scraping or squeaking sound when being moved or when pressure is applied ซึ่งหมายถึง เสียงที่เกิดเมื่อสิ่งของถูกเคลื่อนย้ายหรือทำให้ขยับ ผู้แปลจึงแปลว่า เอี๊ยดเพื่อสื่อถึงเสียงเวลาที่ประตูท้ายรถเปิดออก</p>
<p>A terrible sound. The police in the front</p>	<p>เสียงน่ากลัวๆ ตำรวจที่เบาะหน้ากำลังสั่งน้ำมูก เขา</p>	<p>- Ma makes the door be open. ประโยคนี้มี</p>

<p>seat is blowing his nose. He does a tiny smile and pokes the tissue in his nose, I look away. I stare out the window at the house with no lights. A bit of it is open now that wasn't before I don't think, the garage, a huge dark square. I'm looking for hundreds of hours, my eyes get prickly. Someone comes out of the dark but it's another police I never saw before. Then a person that's Officer Oh and beside her—I'm thumping banging on the car door but I don't know how, I have to smash the glass but I can't, <i>Ma Ma Ma Ma Ma Ma Ma Ma—</i></p> <p>Ma makes the door be open and I fall halfway out. She's got me, she's scooped me all up. It's her for real, she's one hundred percent alive.</p>	<p>ยิ้มน้อยๆ แล้วยัดกระดาษทิชชูเข้าไปในจมูก หนูหันหน้าไปอีกทาง หนูจ้องออกไปนอกหน้าต่างไปที่บ้านที่ไม่มีแสงไฟ ตอนนี้นั้นเปิดอยู่เป็นบางดวง ก่อนหน้านั้นไม่มีเลยนะหนูว่า โรงรถ ห้องสี่เหลี่ยม มีตุ๊กตารูปคนขนาดใหญ่ หนูจ้องอยู่เป็นร้อยๆ ชั่วโมง ตาหนูเริ่มปวด มีคนเดินออกมาจากความมืดแต่เป็นตำรวจอีกคนที่หนูไม่เคยเห็นมาก่อน แล้วก็มีคนออกมาอีกเป็นเจ้าหน้าที่ไอและช่างๆ เธอ...หนูทบทวนแต่ไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร หนูต้องทบทวนกระจกให้แตกแต่ทำไม่ได้ แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋า แม่จ๋าทำให้ประตูเป็นเปิด แล้วหนูก็หล่นมาครึ่งตัว แม่จ๋าจับหนูไว้ แม่จ๋าชันนตัวหนูขึ้นมา เป็นแม่จ๋าจริงๆ แม่จ๋ายังมีชีวิตอยู่ร้อยละร้อยเปอร์เซ็นต์</p>	<p>ลักษณะที่ผิดไปจากโครงสร้างภาษาอังกฤษปกติ ประโยคที่ถูกต้องควรเป็น "Ma opens the door." ดังนั้น ผู้แปลจึงแปลว่า "แม่จ๋าทำให้ประตูเป็นเปิด" เพื่อให้โครงสร้างประโยคผิดลักษณะของโครงสร้างประโยคในภาษาไทย โดยใส่คำว่า be ที่แปลว่าเป็น อยู่ คือ ในประโยคด้วย</p>
<p>I'm dizzy, my eyes shut without me. I'm</p>	<p>หนูมึนหัว ตาหนูปิดโดยที่หนูไม่รู้ตัว</p>	<p>- "Want to go to Bed." เป็นประโยคที่ผิดลักษณะ</p>

<p>so sleepy I think my head's going to fall off.</p> <p>Ma's talking in my ear, she says we need to go talk to some more police. I snuggle against her, I say, "Want to go to Bed."</p> <p>"They'll find us somewhere to sleep in a little while." "No. Bed."</p> <p>"You mean in Room?" Ma's pulled back, she's staring in my eyes.</p> <p>"Yeah. I've seen the world and I'm tired now."</p> <p>"Oh, Jack," she says, "we're never going back."</p> <p>The car starts moving and I'm crying so much I can't stop.'</p>	<p>หมุนง่วงมาก หนูคิดว่าหัวหนูจะหลุดออกจากคอซะอีก</p> <p>แม่จำพูดใส่หูหนู แม่จำบอกว่าเราต้องคุยกับตำรวจอีก หนูหันไปซุกแม่จำ หนูพูดว่า “อยากไปนอนบนเจ้าเตียง”</p> <p>“อีกเดี๋ยวพวกเขาจะหาที่อื่นให้เรานอนนะ” “ไม่ เจ้าเตียงล่ะ”</p> <p>“ลูกหมายถึงในเจ้าห้องนะเหรอ” แม่จำขยับตัวออก แม่จำจ้องตาหนู “ใช่ฮะ หนูเห็นโลกแล้วและตอนนี้หนูก็เหนื่อยแล้ว</p> <p>“โอ้ แจ็ค” แม่จำพูด “เราจะไม่กลับไปที่นี่อีกแล้ว” รถเริ่มเคลื่อนที่และหนูก็ร้องไห้หนักมากจนหนูหยุดไม่ได้</p>	<p>โครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษเนื่องจากมีการละประธาน ซึ่งผู้เขียนใช้กลวิธีนี้เพื่อสื่อถึงวัยของผู้พูด ผู้แปลจึงตัดประธานในบทแปลออกด้วยเช่นกันเป็น “อยากไปนอนบนเจ้าเตียง”</p>
---	---	--

บริบท: หลังจากแจ๊คและแม่อยู่ที่สถานบำบัดมาได้สักพัก พอลซึ่งเป็นพี่ชายของแม่จะพาแม่และแจ๊คไปพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาเพื่อชมไดโนเสาร์ แต่แม่ของแจ๊คไม่สบาย แจ๊คจึงต้องเดินทางไปกับลุงพอล ป้าดีอาน่า และลูกพี่ลูกน้องของแจ๊ค บรอนวิน แทน

บทที่คัดมานี้ เป็นครั้งแรกที่แจ๊คจะได้ออกไปเที่ยวนอกสถานบำบัด แต่ครั้งนี้เขาไม่ได้ออกมาพร้อมกับแม่ ทำให้แจ๊ครู้สึกกลัวอยู่คนเดียว แต่เพราะเขาไม่เคยเจอโลกภายนอกแบบนี้มาก่อน ทำให้เห็นได้ชัดถึงความสงสัยและความช่างสังเกตของแจ๊คที่มีต่อคนและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขา ผู้แปลต้องแฝงน้ำเสียงตามอารมณ์ของแจ๊คออกมาตามที่สื่อ (หน้า 301-302)

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบายการแปล
<p>After my muffin I get my jacket and hat and sunblock and cool shades on. Noreen gives me a brown paper bag in case I can't breathe. "Anyway," says Paul when we're going out the revolving door, "it's probably best your ma's not coming with us today, because after that TV show last night, everybody knows her face." "Everyone in all the world?" "Pretty much," says Paul.</p> <p>In the parking he puts out his hand beside him like I'm meant to hold it.</p>	<p>หลังกินมัฟฟินหนูก็ไปหยิบเสื้อนอกและหมวกและครีมกันแดดและแว่นกันแสงมาใส่ นอรีนให้ถุงน้ำตาลหนูมาเผื่อหนูหายใจไม่ออก “เอาเถอะ” พอลพูดตอนเราออกจากประตูหมุน “อาจจะดีกว่าที่แม่หนูไม่มากับเราวันนี้ เพราะหลังจากรายการทีวีเมื่อคืน ทุกคนก็รู้จักหน้าเธอหมดแล้ว”</p> <p>“ทุกคนในทั้งโลกเลยเธอ”</p> <p>“ประมาณนั้น” พอลพูด</p> <p>ในที่จอดรถ เขายื่นมือออกมาข้างตัวเหมือนหนูควรจะมีมือเขา แต่แล้วเขาก็เอามือลง มีอะไรบางอย่างตกลงมาบนหน้าหนูแล้วหนูก็ตะโกนออกมา</p> <p>“แค่ฝ่ามือเล็ก ๆ เอง” พอลพูด</p> <p>หนูจ้องขึ้นไปบนฟ้า มันกลายเป็นสีเทา “มันจะตกลงมา</p>	<p>- แปล “she's Gone” ว่า “แม่หายไป” ตามตัวอักษร เพราะตัวละครไม่รู้ว่แม่ของเขาป่วยเป็นโรคซึมเศร้า แต่รับรู้เพียงแค่ว่าแม่จะอยู่บนเตียงหนึ่ง ๆ ไม่ทำอะไร ไม่พูดอะไร เหมือนไม่มีตัวตน ไม่ได้อยู่กับเขา เขาจึงเลือกที่จะพูดว่า “Gone”</p>

<p>Then he puts it down again.</p> <p>Something falls on my face and I shout.</p> <p>"Just a speck of rain," says Paul.</p> <p>I stare up at the sky, it's gray. "Is it going to fall on us?"</p> <p>"It's fine, Jack."</p> <p>I want to be back in Room Number Seven with Ma even if she's Gone.</p> <p>"Here we are . . ."</p>	<p>ใส่เราไหม”</p> <p>“ไม่เป็นไรน่าแจ็ค”</p> <p>หนูอยากกลับไปอยู่ในเจ้าห้องเบอร์เจ็ดกับแม่จ๋าแม่</p> <p>แม่จ๋าจะหายไปก็ตาม</p> <p>“นี่ไงล่ะ...”</p>	
<p>It's a green van, Deana's in the seat with the steering wheel. She waves her fingers at me through the window.</p> <p>I see a smaller face in the middle. The van doesn't open out, it slides a piece of it and I climb in.</p> <p>"At last," says Deana. "Bronwyn, hon, can you say hi to your cousin, Jack?"</p> <p>It's a girl nearly the same big as me, she's got all braids like Deana but</p>	<p>มันเป็นรถตู้สีเขียว ดีอาน่านั่งอยู่บนเบาะที่มีพวงมาลัย เธอโบกนิ้วมาที่หนูผ่านหน้าต่าง หนูเห็นหน้าเล็ก ๆ อีกหน้าอยู่ตรงกลาง รถตู้ไม่ได้เปิดออก แต่ชิ้นส่วนหนึ่งของมันไถลเปิดแล้วหนูก็ปีนเข้าไป “ในที่สุด” ดีอาน่าพูด “บรอนวินลูกรัก ทักทายแจ็คญาติลูกสิจ๊ะ” เธอเป็นเด็กผู้หญิงที่ตัวเกือบเท่าหนู เธอมีผมเปียเหมือนดีอาน่า แต่มีลูกบิดแวววาวอยู่ที่ปลายของแต่ละเปีย และยังมีข้างขนฟู ๆ กับซีเรียลในถ้วยพร้อมฝาปิดรูปกบ “สวัสดีแจ็ค” เธอพูดเสียงเล็กแหลม</p>	<p>- แปล “piece of it” ว่า “ชิ้นส่วนหนึ่งของมัน” เพราะตัวละครไม่รู้จักหรือไม่เคยขึ้นรถตู้มาก่อน จึงไม่ทราบว่าชิ้นส่วนที่เลื่อนเปิดนั้นเรียกว่าประตู ผู้แปลเลือกที่จะแปลตามตัวอักษร เพื่อสื่อถึงความไม่รู้ของตัวละครแจ็คที่มีต่อสิ่งซึ่งเขาประสบ</p> <p>- ผู้แปลเลือกวิธีการเรียงประโยค “...but sparkly beads on the ends and an elephant that's furry and cereals in a tub with a lid that's shape of a frog.” ตามต้นฉบับ เพื่อสื่อถึงกระแส</p>

<p>sparkly beads on the ends and an elephant that's furry and cereals in a tub with a lid that's shape of a frog.</p> <p>"Hi Jack," she says very squeaky.</p>		<p>ความคิดที่ไม่ซับซ้อนของแจ๊คผู้บรรยายสิ่งที่เขาเห็นโดยไม่สนใจว่าของทั้งสามสิ่งมีความเกี่ยวข้องกับต่อเนื่องกันอย่างไร</p> <p>- เว็บไซต์ http://en.wikipedia.org/wiki/Honey อธิบายไว้ว่า hon เป็นคำย่อของ honey และในบริบทนี้ตัวละครใช้คำว่า hon ในการพูดกับลูก ผู้แปลจึงแปลว่า ลูกรัก</p>
<p>There's a booster for me beside Bronwyn. Paul shows me to click the buckle. The third time I do it all myself, Deana claps and Bronwyn too. Then Paul slides the van shut with a loud clunk. I jump, I want Ma, I think I might be going to cry, but I don't. Bronwyn keeps going "Hi Jack, Hi Jack." She doesn't talk right yet, she says "Dada sing," and "Pretty doggy," and "Momma more pretzl pees," <i>pees</i> is what she says for <i>please</i>. Dada</p>	<p>มีที่นั่งเด็กอีกอันสำหรับหนูอยู่ข้าง ๆ บรอนวิน พอล รัตเข็มขัดให้หนูดู พอลครั้งที่สามหนูก็รัดเอง ดีอาน่า ปรบมือ บรอนวินก็ปรบมือด้วย แล้วพอลก็เลื่อนปิดรถตู้ เสียงดังโครม หนูสะดุ้ง หนูอยากหาแม่จ๋า หนูว่าหนู อาจจะร้องไห้ แต่สุดท้ายก็ไม่บรอนวินยังพูดต่อไป “สวีสวี แจ็ค สวีสวีแจ๊ค” เธอยังพูดไม่ถูก เธอพูด “ปะป้าร้องเพลง” และ “หมาน้อยน่ารัก” และ “มะม้าเอาเพรทซ์ล อี๊กโหน่ยค่า” เธอพูดโหน่ยแทนหนอย ปะป้าหมายถึง พอล และมะม้าหมายถึงดีอาน่า แต่มันเป็นชื่อที่บรอนวิน ใช้คนเดียว เหมือนไม่มีใครเรียกแม่จ๋าว่าแม่จ่านอกจาก หนู</p>	<p>- Booster มาจากคำว่า booster seat ซึ่งเว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ ความหมายไว้ว่า a seat used to elevate a sitting child และเว็บไซต์ https://en.wikipedia.org/wiki/Child_safety_seat อธิบายคำว่า booster seat ไว้ว่า Booster seats are recommended for children until they are big enough to properly use a seat belt. หมายถึงที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก ผู้แปลจึงแปลว่า ที่นั่งเด็ก</p> <p>- ในย่อหน้านี้ ผู้ประพันธ์เลือกใช้คำศัพท์เฉพาะที่ เด็กๆ นิยมใช้ ได้แก่ Dada มาจากคำว่า dad,</p>

<p>means Paul and Momma means Deana but they're the names only Bronwyn gets to say, like nobody calls Ma Ma but me.</p>		<p>Momma มาจากคำว่า mother, doggy มาจากคำว่า dog, Pretzl มาจากคำว่า pretzel และ Pees มาจากคำว่า please ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยใช้ภาษาแบบที่เด็กในวัฒนธรรมปลายทางนิยมใช้ และเลือกใช้ภาษาที่มีลักษณะผิดปกติไปจากทั่วไป ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Dada แปลว่า ปะป๊า ● Momma แปลว่า มะม่า ● Pretty doggy แปลว่า หมาน้อยน่ารัก (ผู้แปลเลือกปรับคำแปลคำว่า pretty แทน doggy เนื่องจากในภาษาปลายทาง คำว่า หมา เป็นคำที่นิยมใช้อยู่แล้ว ผู้แปลจึงแปล น่ารัก ว่า น่ารัก แทน) ● Pretzl แปลว่า เพทซึล (แทนคำว่า เพทเซล) ● Pees แปลว่า โหน่ย (แทนคำว่า หน่อย)
<p>I'm being scave but a bit more brave than scared because this isn't as bad as pretending I'm dead in Rug.</p>	<p>หนูกลัวๆ กลัวๆ แต่หนูกลัวมากกว่ากลัวเพราะนี่ยังไม่แยเท่าแกลิ่งตายในเจ้าพรหม ทุกครั้งที่รถพุ่งมาทางเรา หนูพูดในหัวว่ามันต้องอยู่ในฝั่งของมันไม่งั้นเจ้าหน้าที่โอจะจับ</p>	<p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมาย daycare ไว้ว่า supervision of and care for children or disabled adults that</p>

<p>Anytime a car comes at us I say in my head that it has to stay on its own side or Officer Oh will put it in jail with the brown truck.</p> <p>Pictures in the window are like in TV but blurrier, I see cars that are parked, a cement mixer, a motorbike and a car trailer with one two three four five cars on it, that's my best number. In a front yard a kid pushing a wheelbarrow with a littler kid in it, that's funny. There's a dog crossing a road with a human on a rope, I think it's actually tied, not like the daycare that were just holding on.</p>	<p>มันเข้าคุกไปกับรถบรรทุกสีน้ำตาล รูปในหน้าต่างเหมือนในทีวีแต่เบลกว่า หนูเห็นรถที่จอดอยู่ เครื่องผสมปูน รถมอเตอร์ไซด์ และรถพ่วงขนรถที่มีรถหนึ่ง สอง สาม สี ห้า คันบนนั้น นั่นเป็นเลขโปรดของหนู ที่สนามหน้าบ้านมีเด็กเข็นรถขนดินแต่มีเด็กตัวเล็กกว่าอยู่ในนั้น ตลกดีจัง มีหมาข้ามถนนพร้อมกับมนุษย์ที่ถือเชือก หนูว่าพวกมันถูกผูกไว้ ไม่เหมือนที่สถานรับเลี้ยงเด็กซึ่งเด็กเพียงถือเชือกไว้</p>	<p>is provided during the day by a person or organization ในบริบทนี้ แจ็คหมายถึงสถานรับเลี้ยงเด็กตอนกลางวัน ผู้แปลจึงแปลว่า สถานรับเลี้ยงเด็ก</p>
<p>Traffic lights changing to green and a woman with crutches hopping and a huge bird on a trash, Deana says that's just a gull, they eat anything and everything.</p>	<p>ไฟจราจรเปลี่ยนเป็นสีเขียวและผู้หญิงที่มีไม้เท้าก็เขย่งเดินและมีนกตัวใหญ่บนถังขยะด้วย ดีอาน่าบอกว่ามันเป็นนกนางนวล พวกมันกินได้หมด กินทุกอย่าง “พวกมันเป็นสัตว์กินพืชและสัตว์” หนูบอกเธอ “โห รู้จักศัพท์ยากๆ ชะด้วย”</p>	<p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมาย pit stop ไว้ว่า (1) : a stop (as during a trip) for fuel, food, or rest or for use of a restroom (2) : a temporary deviation from a direct or</p>

<p>"They're omnivores," I tell her.</p> <p>"My, you know some big words."</p> <p>We turn where there's trees. I say, "Is this the Clinic again?"</p> <p>"No, no, we just have to make a pit stop at the mall to pick up a present for a birthday party Bronwyn's going to this afternoon."</p> <p>The mall means stores like Old Nick buys our groceries, but not anymore. It's just Paul going in the mall, but he says he doesn't know what to choose, so Deana's going in instead, but then Bronwyn starts chanting, "Me with Momma, me with Momma."</p>	<p>เราเลี้ยวไปทางที่มีต้นไม้ หนูพูด "ที่นี่เป็นคลินิกอีกแล้วหรือ"</p> <p>"ไม่จ๊ะ ไม่ เราต้องแวะห้างเพื่อซื้อของขวัญสำหรับงานเลี้ยงวันเกิดที่บรอนวินจะไปบ่ายนี้"</p> <p>ห้างหมายถึงร้านที่ตาเดานาคซื้อของชำของเรา แต่ไม่ใช่อีกแล้ว พอจะเข้าไปข้างในห้างคนเดียวแต่เขาบอกว่าเขาไม่รู้จักเลือกอะไร ดีอาน่าเลยจะไปแทน แต่อยู่ๆ บรอนวินก็เริ่มร้อง "หนูไปกับมะม่า หนูไปกับมะม่า"</p>	<p>usual course ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกแปล make a pit stop ว่า แวะ</p>
<p>So it's going to be Deana pulling Bronwyn in the red wagon and Paul and me will wait in the van. I'm staring at the red wagon. "Can I try?"</p> <p>"Later, at the museum," Deana tells</p>	<p>ดังนั้นดีอาน่าจะเข็นบรอนวินในรถเข็นสีแดงและพอลกับหนูจะรอในรถตู้ หนูจะไปที่รถเข็นสีแดง "หนูลองได้ไหม"</p> <p>"ทีหลังนะจ๊ะ ที่พิพิธภัณฑ์" ดีอาน่าบอกหนู</p> <p>"รู้ไหม ผมเองก็อยากเข้าห้องน้ำ" พอลพูด "มันอาจจะเร็วกว่าถ้าเราเข้าห้างกันหมด"</p>	<p>- John the Baptist เป็นนักบุญในสมัย ค.ศ. 1 ที่มีชื่อเสียงมาก ซึ่งในเว็บไซต์ http://www.catholic.or.th/ ถอดเสียงไว้ว่า นักบุญยอห์น แบบติสต์</p>

<p>me.</p> <p>"Listen, I'm desperate for the bathroom anyway," says Paul, "it might be faster if we all run in."</p> <p>"I don't know . . ."</p> <p>"It shouldn't be too hectic on a weekday."</p> <p>Deana looks at me, not smiling. "Jack, would you like to come in the mall in the wagon, just for a couple of minutes?"</p> <p>"Oh yeah."</p> <p>I ride at the back making sure Bronwyn doesn't fall out because I'm the big cousin, "like John the Baptist," I tell Bronwyn but she's not listening.</p>	<p>“ไม่รู้สิคะ”</p> <p>“วันธรรมดาคงไม่วุ่นวายเท่าไรหรอก”</p> <p>ดีอาน่ามองมาที่หนู ไม่ยิ้ม “แจ๊ค หนูอยากเข้าห้างไปในรถเข็นสักสองสามนาทีไหมจ๊ะ”</p> <p>“แน่นอน”</p> <p>หนูนั่งด้านหลังเพื่อไม่ให้บรอนวินตกลงไปเพราะหนูเป็นพี่คนโต “เหมือนนักบุญยอห์น แบปติสต์” หนูบอกบรอนวิน แต่เธอไม่ฟัง</p>	
<p>When we get up to the doors they make a <i>pop</i> sound and crack open by their own, I nearly fall out of the wagon but Paul says it's all just tiny</p>	<p>พอเราไปถึงประตูมันก็มีเสียงป๊อปแล้วเปิดออกเอง หนูเกือบตกจากรถเข็นแต่พอลบอกว่ามันเป็นคอมพิวเตอรืตัวจิ๋วที่ส่งข้อความหากัน ไม่ต้องกังวล ช้างในมันสว่างเป็นพิเศษและใหญ่ยักษ์มากๆ หนูไม่รู้ว่ช้างในจะใหญ่</p>	<p>- Ginormous เป็นการสร้างคำใหม่ขึ้นมา โดยเป็นการประสมระหว่างคำว่า giant และ enormous คำศัพท์ทั้งสองคำเป็นคำวิเศษณ์ที่แสดงขนาดที่ใหญ่ของคำนามนั้นๆ ผู้แปลจึงเลือกแปลว่า</p>

<p>computers sending each other messages, don't worry about it.</p> <p>It's all extra bright and ginormous, I didn't know inside could be as big as Outside, there's trees even. I hear music but I can't see the players with the instruments. The most amazing thing, a bag of Dora, I get down to touch her face, she's smiling and dancing at me. "Dora," I whisper to her.</p> <p>"Oh, yeah," says Paul, "Bronwyn used to be all about her too but now it's Hannah Montana."</p> <p>"Hannah Montana," Bronwyn sings, "Hannah Montana."</p> <p>The Dora bag has straps, it's like Backpack but with Dora on it instead of Backpack's face. It has a handle too, when I try it pulls up, I think I broke it, but then it rolls, it's a wheelie</p>	<p>ได้เท่าข้างนอก แม้กระทั่งต้นไม้ หนูได้ยินเสียงเพลงแต่ หนูไม่เห็นคนเล่นเครื่องดนตรี ที่มีทัศนียภาพที่สุดก็คือ กระเป๋าของดอรา หนูลงไปจับหน้าเธอ เธอยิ้มและเดินรำ ไปกับหนู "ดอรา" หนูกระซิบกับเธอ "จริงสินะ" พอลพูด "บรอนวินก็เคยชอบเธอมากเหมือนกัน แต่ตอนนี้ต้อง แฮนนาห์ มอนทานาแล้ว</p> <p>"แฮนนาห์ มอนทานา" บรอนวินร้อง "แฮนนาห์ มอนทานา"</p> <p>กระเป๋าของดอรา มีสายรัดด้วย เหมือนเจ้าแบคแพค แต่มีหน้าของดอราแทนที่จะเป็นหน้าของเจ้าแบคแพค มันมีที่จับด้วย พอหนูจับมันก็หลุดออกมา หนูว่าหนูทำมันแข็งแล้วแต่แล้วมันก็เลื่อนได้ มันเป็นกระเป๋าแบบมีล้อและ สะพายได้ในเวลาเดียวกัน เวทมนตร์แน่เลย</p>	<p>ใหญ่ยักษ์ เพื่อขยายให้ขนาดดูใหญ่กว่าปกติเมื่อใช้คำวิเศษณ์เพียงคำเดียวในการขยายคำนาม</p> <p>- ข้อมูลจากบริษัทเอ็มวีดีจำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่จัดจำหน่ายแผ่นดีวีดีลิขสิทธิ์ชุด <i>Hannah Montana</i> ได้ถอดเสียงชื่อเรื่องไว้ว่า <i>แฮนนาห์ มอนทานา</i> ผู้แปลจึงเลือกแปลตามที่บริษัทถอดเสียงไว้</p>
--	--	--

<p>bag and a backpack at the same time, that's magic.</p>		
<p>"You like it?" It's Deana talking to me. "Would you like to keep your things in it?" "Maybe one that's not pink," says Paul to her. "What about this one, Jack, pretty cool or what?" He's holding up a bag of Spider-Man. I give Dora a big hug. I think she whispers, Hola, Jack. Deana tries to take the Dora bag but I won't let her. "It's OK, I just have to pay the lady, you'll get it back in two seconds . . ." It's not two seconds, it's thirty-seven. "There's the bathroom," says Paul and he runs off. The lady's wrapping the bag in paper so I can't see Dora anymore, she puts it into a big cardboard, then Deana</p>	<p>“ชอบเหรออจ๊ะ” ตีอาน่าพูดกับหนู “หนูอยากเอาไว้เก็บของหนูใหม่ละ” “บางทีน่าจะเลือกอันที่ไม่ใช่สีชมพูนะ” พอลพูดกับเธอ “แล้วอันนี้ละแจ๊ค เจ๋งดีออกว่าไหม” เขาถือกระเป๋า สไปเดอร์แมน หนูกอดคอว่าไว้แน่น หนูว่าเธอกระซิบ โอลา สวัสดีแจ๊ค ตีอาน่าพยายามดึงกระเป๋าต๋อว่าไปแต่ หนูไม่ยอม “ไม่เป็นไรจ๊ะ ฉันต้องเอาเงินไปจ่ายให้ผู้หญิงคนนั้นก่อน หนูจะได้มันคืนภายในสองวินาที” มันไม่ใช่สองวินาที สามสิบเจ็ดวินาทีต่างหาก “ห้องน้ำอยู่นั้น” พอลพูดแล้วก็วิ่งไป ผู้หญิงห่อกระเป๋าด้วยกระดาษจนหนูมองไม่เห็นคอว่าอีก เธอเอากระเป๋าใส่ลงไปในถุงกระดาษแข็งแล้วตีอาน่าก็ เอาให้หนู มันแกว่งไปมาบนเชือก หนูเอาคอว่าออกมาแล้วเอาแขนคล้องสายมัน หนูสะพายมัน หนูได้สะพายคอว่าจริงๆ ด้วย “หนูต้องพูดว่าอะไรจ๊ะ” ตีอาน่าถาม หนูไม่รู้ว่าจะพูดอะไร</p>	<p>- เว็บไซต์ http://www.spanishdict.com/ ให้ ความหมายของ Hola ว่า Hello ดังนั้นผู้แปลจึง เลือกการถ่ายเสียงภาษาสเปนพร้อมอธิบายคำ แปลลงไปฉบับแปลเพื่อให้ผู้อ่านในสังคม ปลายทางเข้าใจว่า โอลา สวัสดี</p>

<p>gives it to me, swinging it on its strings. I take Dora out and put my arms in her straps and I'm wearing it, I'm actually wearing Dora.</p> <p>"What do you say?" asks Deana.</p> <p>I don't know what I say.</p>		
<p>"Bronwyn pretty bag," says Bronwyn, she's waving a spangled one with hearts hanging on strings.</p> <p>"Yes, hon, but you've got lots of pretty bags at home." She takes the shiny bag, Bronwyn screams and one of the hearts falls on the ground.</p> <p>"Sometime, could we get more than twenty feet in before the first meltdown?" asks Paul, he's back again.</p> <p>"If you were here you could have distracted her," Deana tells him.</p> <p>"Bronwyn pretty baaaaaaagggggg!"</p>	<p>“กระเป๋าแสนสวยของบรอนวิน” บรอนวินพูด เธอแกว่งกระเป๋าที่แวววาวพร้อมหัวใจห้อยบนเชือก</p> <p>“จ๊ะ ลูกรัก แต่หนูมีกระเป๋าสวยๆ ที่บ้านเยอะแล้วนะ” เธอเอากกระเป๋าแวววาวไป บรอนวินกรี๊ดและหัวใจดวงหนึ่งก็ร่วงลงบนพื้น</p> <p>“ครั้งหน้าให้เราเข้าไปมากกว่า 20 ฟุตค่อยงอแงได้ไหม” พอลถาม เขากลับมาอีกแล้ว</p> <p>“ถ้าคุณอยู่ที่นี้คุณก็คงเบนความสนใจเธอได้แล้ว” ดีอาน่าบอกเขา</p> <p>“กระเป๋าแสนสวยของบรอนวินนนนนนนนนน” ดีอาน่าอ้อมเธอกลับขึ้นไปบนรถเข็น</p> <p>“ไปกันเถอะ” หนูหยิบหัวใจขึ้นมาและใส่ในกระเป๋ากางเกงพร้อมกับสมบัติอื่นๆ หนูเดินไปข้างๆ รถเข็น แล้วหนูก็เปลี่ยนใจเอา</p>	<p>- เว็บไซต์ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมาย Meltdown ไว้ว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. the accidental melting of the core of a nuclear reactor 2. a rapid or disastrous decline or collapse 3. a breakdown of self-control (as from fatigue or overstimulation) <p>จากบริบท ผู้แปลเลือกใช้ความหมายที่ 3 ซึ่งหมายถึง อาการที่บรอนวินทำ ผู้แปลจึงเลือกแปลว่า งอแง</p> <p>- ผู้ประพันธ์ใช้วิธีการลากเสียงคำว่า “Bronwyn pretty baaaaaaagggggg” ผู้แปลจึงเลือกใช้วิธีการลากเสียงเช่นกันในบทแปลว่า “กระเป๋าแสน</p>

<p>Deana lifts her back into the wagon. "Let's go." I pick up the heart and put it in my pocket with the other treasures, I walk along beside the wagon. Then I change my mind, I put all my treasures in my Dora bag in the front zip bit instead. My shoes are sore so I take them off.</p>	<p>สมบัติทั้งหมดของหนูใส่ลงไปในซิปหน้าของกระเป๋าต่อว่าแทน รองเท้าหนูเจ็บ หนูเลยถอดออก</p>	<p>สวนของบรอนวินนนวนนนนนนนน” เพื่อให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ โดยเลือกที่จะแลกเสียงคำสุดท้ายของประโยค เพื่อให้เป็นไปตามลักษณะการพูดปกติ</p>
<p>I wheel my bag all the time, my shoes are Velcroed too tight. Bronwyn's hungry so we have popcorn that's the crunchiest thing I ever ate, it sticks in my throat and makes me cough. Paul gets him and Deana lattes from the coffee shop. When bits of popcorn fall down from my bag Deana says to leave them there because we've got plenty and we don't know what's been</p>	<p>หนูเข็นกระเป๋าตลอดเวลา รองเท้าหนูรัดสายแน่นเกินไป บรอนวินหิวเราเลยกินข้าวโพดคั่วซึ่งเป็นอาหารที่กรอบที่สุดที่หนูเคยกินมา มันติดคอหนูและทำให้หนูไอ พอลซื้อลาเต้ให้เขาและดีอาน่าจากร้านกาแฟ ตอนนี้อยู่ข้าวโพดคั่วเล็กๆ หล่นจากกระเป๋าหนู ดีอาน่าบอกให้ทิ้งมันไว้เพราะเรายังมีอีกเยอะและเราไม่รู้ว่าจะไรอยู่บนพื้นมาบ้าง หนูทำเลอะหมดเลย แม่จำต้องโกรธแน่ ดีอาน่าให้ผ้าเปียกหนูเพื่อทำให้นี้ไม่เหนียว หนูเอามันใส่กระเป๋าต่อว่า ในนี้สว่างเกินไปและหนูคิดว่าเราหลงทางแล้ว หนูหวังว่าหนูจะอยู่ในเจ้าห้องเบอร์เจ็ดมากกว่า</p>	<p>- Oxford Online Dictionary ให้ความหมายของ Velcro ไว้ว่า (v.) fasten, join, or fix with Velcro ในบริบทนี้ เป็นเทพนามเตยที่ใช้ติดรองเท้าเด็ก ผู้แปลจึงแปลว่า รัดสาย</p>

<p>on that floor. I made a mess, Ma will be mad. Deana gives me a wet wipe to unsticky my fingers, I put it in my Dora bag. It's too bright here and I think we're lost, I wish I was in Room Number Seven.</p>		
<p>I need to pee, Paul brings me in a bathroom that has funny floppy sinks on the wall. He waves at them. "Go ahead."</p> <p>"Where's the toilet?"</p> <p>"These are special ones just for us guys."</p> <p>I shake my head and go out again.</p> <p>Deana says I can come with her and Bronwyn, she lets me choose the cubicle. "Great job, Jack, no splashing at all."</p> <p>Why would I splashing?</p> <p>When she takes Bronwyn's underwear</p>	<p>หนูต้องฉี่ พอลพาหนูเข้าไปในห้องน้ำที่มีอ่างตลกๆ ติดอยู่ บนผนัง เขาโบกมือไปทางอ่าง "เอาเลย"</p> <p>"ห้องน้ำอยู่ไหน"</p> <p>"นี่เป็นแบบพิเศษสำหรับผู้ชายอย่างเรา"</p> <p>หนูส่ายหัวแล้วเดินออกมาอีกครั้ง</p> <p>ดีอาน่าบอกว่าหนูไปกับเธอและบรอนวินได้ เธอให้หนู เลือกห้อง "เก่งมากแจ๊ค ไม่เลอะเลย"</p> <p>ทำไมหนูต้องทำเลอะละ</p> <p>ตอนที่เธอดึงกางเกงในบรอนวินลง</p> <p>มันดูไม่เหมือนเจ้าจู้หรือจิมของแม่จ่าเลย แต่เป็นชิ้นส่วน อ้วนๆ ของร่างกายที่พับตรงกลางและไม่มีขน หนูเอานิ้ว จิ้มแล้วกด มันหยุ่นๆ</p> <p>ดีอาน่าตีมือหนูออก</p> <p>หนูล้วงจ่าไม่หยุดเลย</p>	<p>- ผู้แปลแปล Penis และ vagina ว่า "เจ้าจู้" และ "จิม" ตามลำดับ เพื่อให้เป็นภาษาของเด็ก แม้ว่า ทั้งสองคำนี้เป็นคำที่มีระดับภาษาทางการ แต่การ แปลตามตัวอักษรเพื่อให้ตรงกับคำในภาษาไทยว่า "อวัยวะเพศชาย" และ "อวัยวะเพศหญิง" นั้นถือว่า ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากในการใช้ภาษาไทย เด็กที่มีระดับอายุเท่าแจ๊คคงยังไม่รู้จักคำเหล่านี้ นอกจากนี้ ผู้แปลยังเติมคำว่า "เจ้า" หน้า "จู้" เนื่องจากในต้นฉบับ คำนี้ขึ้นต้นด้วยตัว P ใหญ่</p>

<p>down it's not like Penis, or Ma's vagina, it's a fat little piece of body folded in the middle with no fur. I put my finger on it and press, it's squishy. Deana bangs my hand away. I can't stop screaming. "Calm down, Jack. Did I—is your hand hurt?"</p>	<p>“ใจเย็นๆ แจ็ค ป้า... หนูเจ็บมือหรือเปล่า”</p>	
<p>There's all blood coming out of my wrist. "I'm sorry," says Deana, "I'm so sorry, it must have been my ring." She stares at her ring with the gold bits. "But listen, we don't touch each other's private parts, that is not OK. OK?" I don't know private parts. "All done, Bronwyn? Let Momma wipe." She's rubbing the same bit of</p>	<p>ที่ข้อมือหนูมีเลือดไหลออกมา “ป้าขอโทษนะจ๊ะ” ตีอาน่าพูด “ป้าขอโทษ คงโดนแหวน ป้าแน่เลย” เธอจึงไปที่แหวนเธอที่มีส่วนสีทอง “แต่ฟังนะ เราไม่จับของลับของคนอื่น มันไม่โอเค โอเคไหมจ๊ะ” หนูไม่รู้จักของลับ “เสร็จหรือยังบรอนวิน ให้แม่เช็ดก่อน” เธอถูบรอนวินที่เดียวกับที่หนูจับแต่เธอไม่เห็นจะดีตัวเองเลย ตอนหนูล้างมือมันเจ็บมีเลือดอีก ตีอาน่าค้นกระเป๋าหาพลาสติกอยู่ เธอเอากะดาษเช็ดมือสีน้ำตาลมาพับแล้วบอกให้หนูใช้กดปิดแผลไว้</p>	<p>- the blood more. ประโยคนี้มีลักษณะที่ผิดไปจากโครงสร้างภาษาอังกฤษปกติ ประโยคที่ถูกต้องควรเป็น “caused blood to bleed more.” ดังนั้นผู้แปลจึงแปลว่า “มีเลือดอีก” โดยไม่ได้คำเชื่อมวลีและคำกริยา เพื่อให้โครงสร้างประโยคผิดลักษณะโครงสร้างของประโยคในภาษาไทย</p>

<p>Bronwyn I did but she doesn't hit herself after.</p> <p>When I wash my hands it hurts the blood more. Deana keeps digging in her bag for a Band-Aid. She folds up some brown paper towel and tells me to press in on the cut.</p>		
<p>"Okelydokely?" asks Paul outside.</p> <p>"Don't ask," says Deana. "Can we get out of here?"</p> <p>"What about the present for Shirelle?"</p> <p>"We can wrap up something of Bronwyn's that looks new."</p> <p>"Not something mine," Bronwyn shouts.</p> <p>They're arguing. I want to be in bed with Ma in the dark and her all soft and no invisible music and red-faced wide persons going by and girls laughing with their arms knotted</p>	<p>“เรียบบร้อยแล้วไซ้ใหม่” พอลถามจากข้างนอก</p> <p>“อย่าถามเลย” คีอาน่าพูด “เราไปจากที่นี่กันได้อะหรือยัง”</p> <p>“แล้วของขวัญชิเรลล์ล่ะ”</p> <p>“เราห่อของของบรอนวินที่ยังดูใหม่ก็ได้”</p> <p>“ไม่ให้ของหนู” บรอนวินตะโกน</p> <p>พวกเขาเถียงกัน หนูอยากอยู่ในเตียงกับแม่จ๋าในความมืดกับตัวนี้ๆ ของแม่จ๋า ไม่มีเสียงเพลง หรือคนหน้าแดงๆ ใหญ่ๆ เดินผ่านไป และผู้หญิงที่หัวเราะพร้อมกับการคล้องแขนไว้ด้วยกัน แล้วขึ้นส่วนของพวกเขาโผล่ออกมานอกเสื้อผ้า หนูกดแผลเพื่อหยุดไม่ให้เลือดหล่น หนูปิดตาเดินตามไป หนูเดินชนกระถางต้นไม้ ที่จริงมันไม่ใช่ต้นไม้เหมือนเจ้าต้นไม้เป็นก่อนเธอตาย มันเป็นต้นไม้พลาสติก</p>	<p>- เว็บไซต์ http://www.urbandictionary.com/ อธิบายความหมายของ Okelydokely ไว้ว่า a word that Ned Flanders, from the popular television show The Simpsons, uses often. It means okey dokey. okey dokey เป็นคำที่ใช้แทนคำว่า okay ผู้แปลจึงแปลว่า “เรียบบร้อยแล้วไซ้ใหม่”</p>

<p>together and bits of them showing through their clothes. I press the cut to stop my blood falling out, I close my eyes walking along, I bang into a plant pot, actually it's not really a plant like Plant was till she died, it's plastic of one.</p>		
<p>Then I see anybody smiling at me that's Dylan! I run and give him a huge hug.</p> <p>"A book," says Deana, "perfect, give me two seconds."</p> <p>"It's Dylan the Digger, he's my friend from Room," I tell Paul. "</p> <p>'Heeeeeeeere's Dylan, the sturdy digger! The loads he shovels get bigger and bigger. Watch his long arm delve into the earth -' "</p> <p>"That's great, buddy. Now can you find where it goes back?"</p>	<p>แล้วหนูก็เห็นใครสักคนยิ้มให้หนู นั่นดีแลนนี หนูวิ่งแล้วไปกอดมันแน่นๆ</p> <p>“หนังสือ” ดีอ่าน่าพูด “เยี่ยมเลย ขอเวลาฉันสองวินาที”</p> <p>“นี่ดีแลน เดอะดิกเกอร์ เขาเป็นเพื่อนหนูจากเจ้าห้อง”</p> <p>หนูบอกพอล “ดีแลนมาแล้ววววววว หนักขุดผู้แข็งแรง หินที่เขาขุดใหญ่ขึ้นและใหญ่ขึ้น ดูแขนยาวๆ ของเขาขุดลงไปดินสิ...”</p> <p>“เก่งมากพ่อหนุ่มน้อย แต่เอามันไปเก็บที่เดิมได้ไหม”</p> <p>หนูลูบหน้าปกติแลน มันทั้งสิ้นและแววับ มันมาที่ห่างนี้ได้อย่างไร</p> <p>“ระวังนะ อย่าให้เลือดเลอะมัน”</p> <p>พอลวางที่ขุดบนมือหนู กระดาษสีน้ำตาลของหนูคงหล่นไป “ทำไมไม่เลือกเล่มอื่นที่หลานยังไม่เคยอ่านล่ะ”</p>	<p>- ผู้ประพันธ์ใช้วิธีการลากเสียงคำว่า “Heeeeeeeere's” ผู้แปลจึงเลือกใช้วิธีการลากเสียงเช่นกันในบทแปลว่า “มาแล้วววววว” เพื่อให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ โดยให้ตัว e มีจำนวนเท่ากับ ว. แหวน เพื่อสื่อความยาวของการลากเสียงของคำนี้ให้เท่ากัน</p>

<p>I'm stroking Dylan's front, it's gone all smooth and shiny, how did he get here to the mall? "Careful you don't get blood on it." Paul's putting a tissue on my hand, my brown paper must have dropped off. "Why don't you choose a different book that you've never read before?"</p>		
---	--	--

บทที่ 6

บทสรุป

ผู้วิจัยจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้เพื่อศึกษาทฤษฎีในการแปลตัวบทประเภทวรรณกรรม และหาแนวทางที่เหมาะสมในการแปลและถ่ายทอดตัวบทต้นฉบับ โดยมุ่งเน้นไปที่วจนลีลา ของตัวละครหลักที่ทำหน้าที่ดำเนินเรื่อง เพื่อนำมาใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง *Room* ให้ได้วรรณรสและมีสมมูลภาพที่สุด ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า ในการแปลวรรณกรรมเรื่องนี้ต้องใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาเน นอร์ด แนวทางการแปลแบบตีความของ ฌอง เดอลีล แนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายของ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา ของชอง เพียเจต์ ในขั้นก่อนปฏิบัติการคิดของเด็กตั้งแต่อายุ 2-7 ปี และทฤษฎีวจนลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางต่างๆ และนำแนวทางนั้นๆ มาประยุกต์ใช้ในการแปลนวนิยายเรื่องนี้ ผู้วิจัยพบว่าการใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาเน นอร์ด และแนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายของ คาร์ล เอ็ม ทอมลินสัน และ แครอล ลินซ์-บราวน์ ร่วมกันในการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบท และองค์ประกอบภายในตัวบท ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจวัตถุประสงค์ และวจนลีลาของตัวบทต้นฉบับได้อย่างครบถ้วนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งทำให้ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกวัตถุประสงค์และรูปแบบการแปลได้ง่ายมากขึ้นด้วย

ส่วนแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตีอาเน นอร์ด ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับได้อย่างละเอียดในระดับวาทกรรม ทำให้การถ่ายทอดเป็นภาษาปลายทางได้อย่างถูกต้องโดยไม่ยึดติดกับตัวบทต้นฉบับ และได้วรรณรสเทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ นอกจากนี้ แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทยังช่วยในการตรวจสอบบทแปลในขั้นตอนสุดท้ายด้วย ซึ่งเป็นการรับประกันคุณภาพของงานแปลว่ามีสมมูลภาพเทียบเคียงกับตัวบทต้นฉบับ

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ ชอง เพียเจต์ ในขั้นก่อนปฏิบัติการการคิดของเด็กตั้งแต่อายุ 2-7 ปีนั้น ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจตัวละครเอกในเรื่องได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัยการใช้ภาษา การพัฒนาการสมอง สิ่งเหล่านี้แสดงออกในรูปของวจนลีลาที่ตัวละครใช้ ดังนั้น การศึกษาพัฒนาการทางสติปัญญาช่วยให้ผู้วิจัยถ่ายทอดวจนลีลาของตัวละครเอกได้ดียิ่งขึ้น

การใช้ทฤษฎีวัจนลีลาของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ เพื่อศึกษาวัจนลีลาของตัวละครช่วยให้ผู้วิจัยถ่ายทอดความผิดปกติของวัจนลีลานั้นๆ ออกมาเป็นภาษาปลายทางในวัจนลีลาที่ถูกต้อง เป็นธรรมชาติ และเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ มากที่สุด ทั้งยังทำให้ผู้วิจัยเลือกระดับภาษาในแต่ละบริบทได้ดีมากยิ่งขึ้นด้วย

ผู้วิจัยพบว่า การนำแนวทางและทฤษฎีต่างๆ ข้างต้นมาประยุกต์ใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง *Room* นั้น ได้ผลตรงตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ กล่าวคือ แนวทางและทฤษฎีต่างๆ ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับปลายทางได้อย่างละเอียดครบถ้วนก่อนที่จะถ่ายทอดเป็นภาษาในสังคมปลายทาง รวมทั้งช่วยให้ผู้วิจัยถ่ายทอดวัจนลีลาของตัวละครเอกซึ่งมีลักษณะผิดปกติได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น การใช้ทฤษฎีและแนวทางการแปลที่หลากหลายช่วยแก้ไขปัญหการแปล และทำให้บทแปลมีสมมูลภาพทางความหมาย ตลอดจนได้วัจนลีลาในภาษาปลายทางที่สื่อถึงอารมณ์ที่เทียบเท่ากับต้นฉบับตามที่คุณเขียนตั้งใจสื่อสารให้กับผู้อ่าน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เฉลิมเกียรติ ผิวนวล. จิตวิเคราะห์ของ فروยด์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมิต, 2544

ธนิดา กิตติอดิสร. คลังความรู้: คอนโด. [ออนไลน์]. Available from:

<http://www.royin.go.th/th/knowledge/detail.php?ID=2318> [22 มีนาคม 2556].

นworรณ พันธเมธา. คลังคำ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2554

นิตยา ศษภักดี. ขั้นตอนการพัฒนาของเด็กปฐมวัย ตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 5 ปี. กรุงเทพมหานคร: สถาบันแห่งชาติเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. [ออนไลน์]. Available from:

<http://rirs3.royin.go.th/word1/word-1-a0.asp> [10 กุมภาพันธ์ 2556].

ยศ สันตสมบัติ. فروยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์: จากความฝันสู่ทฤษฎีสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550

ราชบัณฑิตยสถาน. หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

ราชบัณฑิตยสถาน, 2532.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน, 2556

เลเดอแรร, มาร์อานน์ และคนอื่น ๆ. ศาสตร์การแปล: รวมบทความเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ. แปลโดย

จิรพรรษ์ บุญเกียรติ และคนอื่น ๆ . กรุงเทพมหานคร: โครงการศูนย์การแปล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

วรรณา แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่

ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วัลยา วิวัฒน์ศร. การแปลวรรณกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการแปล. กรุงเทพมหานคร: วารสารรามคำแหง ปีที่ 19 ฉบับที่ 3, .

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาในสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์กับสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ภาษาอังกฤษ

Baker, Mona. In Other Words: A Coursebook on Translation. London: Routledge, 1992.

Baker, Mona (editor). Routledge Encyclopedia of Translation Studies. Routledge, 1998.

Bassnett, Susan. Translation studies. 3rd Edition. London : Routledge, 2002 .

Book Browse, Room: Summary and book reviews of Room by Emma Donoghue, plus links to an excerpt from Room and a biography of Emma Donoghue. [Online]. Available from: http://www.bookbrowse.com/reviews/index.cfm/book_number/2477/room [2013, June 8].

Booktopia Blog, Toni Whitmont. Room by Emma Donoghue (It's what the grown-ups are reading). [Online]. Available from: <http://blog.booktopia.com.au/2010/08/13/room-by-emma-donoghue-its-what-the-grown-ups-are-reading/> [2013, June 8].

Delisle, Jean. Translation: An Interpretive Approach. London: University of Ottawa Press, 1988.

Donoghue, Emma. Emma Donoghue. [Online]. (n.d.). Available from: <http://emmadonoghue.com/> [2012, December 1].

Emma Donoghue on her Booker prize nominated ROOM [Online].. Available from:

<http://www.graziadaily.co.uk/club/archive/2010/11/30/emma-donoghue-on-her-booker-prize-nominated-room.htm> [2012, December 1].

Joos, Martin. The five clocks. New York : Harcourt, Brace & World, 1967.

Massachusetts: Allyn and Bacon, 1996. Newmark, Peter. Textbook of Translation. Hertfordshire: Prentice Hall, 1988.

Nida, Eugene A. Language Structure and Translation. California: Stanford University Press, 1975.

Nord, Christiane. Text analysis in translation : theory, methodology, and didactic application of a model for translation-oriented text analysis. New York : Rodopi, 2005.

Renkema, Jan . Discourse studies : an introductory textbook .Amsterdam : John Benjamins B.V., 1993.

Room: A Novel [Mass Market Paperback] [Online]. Available from: <http://www.amazon.com/Room-A-Novel-Emma-Donoghue/dp/0316223239> [2013, January 21].

Senior Common Room. Room ~ Emma Donoghue [Online]. Available from: <http://senior-common-room.blogspot.com/2011/06/room-emma-donoghue.html> [2013, January 21].

The New Yorker, Macy Halford. Emma Donoghue Chats About "ROOM" [Online]. Available from: <http://www.newyorker.com/online/blogs/bookclub/2011/01/live-chat-with-emma-donoghue.html> [2013, January 21].

The New York Times, Janet Maslin. A Captive's View of Life, and He's 5 [Online]. Available from: <http://www.nytimes.com/2010/09/13/books/13book.html> [2013, March 9].

Tomlinson, Carl M., and Lynch-Brown, Carol. Essentials of Children's Literature. 2nd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon, 1996.

Verdonk, Peter. Stylistics . Oxford : Oxford University Press, 2002.

รายการอ้างอิง

แม่ง [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.royin.go.th/TH/webboardnew/answer.php?GroupID=1&searchKey=&searchFrom=&searchTo=&PageShow=45&TopView=&QID=8109> และ <http://www.bp.or.th/webboard/index.php?topic=28048> [22 มิถุนายน 2555].

Address [Online]. Available from: <http://oxforddictionaries.com/definition/english/address?q=address+> [2013, April 17].

Alice in Wonderland [Online]. Available from: <http://freeformbooks.blogspot.com/> [2013, May 25].

Assisted living [Online]. Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Assisted_living [2013, July 15].

Be the dead spit of somebody [Online]. Available from: <http://www.thefreedictionary.com/be+the+dead+spit+of+somebody> [2013, April 7].

Bingo [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/bingo> [2013, April 30].

Blobby [Online]. Available from: http://oxforddictionaries.com/definition/english/blob?q=blobby#blob__14 [2013, April 6].

Booster seat [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/booster%20seat> [2013, May 31].

Cereal [Online]. Available from: <http://dictionary.sanook.com/search/dict-en-th-sedthabut/cereal> [2013, April 6].

Chicken Dance [Online]. Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Chicken_Dance [2013, April 16].

Child Protection [Online]. Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Child_protection [2013,

April 30].

Copy [Online]. Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Voice_procedure [2013, April 30].

Cross-reference [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/cross-reference> [2013, April 30].

DOB [Online]. Available from: <http://www.thefreedictionary.com/dob> [2013, May 25].

Dora the Explorer [Online]. Available from: <http://www.gmmz.tv/paytv/nickjr/?p=4617>
[2013, April 15].

Easy-peasy [Online]. Available from: <http://www.macmillandictionary.com/dictionary/british/easy-peasy> [2013, April 17].

En route [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/en%20route>
[2013, May 25].

Flat [Online]. Available from: <http://oxforddictionaries.com/definition/english/flat?q=FLAT> [2013, April 17].

GOA [Online]. Available from: <https://en.wikipedia.org/wiki/GOA> [2013, April 30].

Hand it to somebody [Online]. Available from: <http://idioms.thefreedictionary.com/have+to+hand+it+to> [2013, May 10].

Hannah Montana [Online]. Available from: <http://www.ryt9.com/s/prg/1092510> [2013, May 31].

Hook [Online]. Available from: <http://www.englishdaily626.com/slang.php?170> [2013, April 15].

John the Baptist [Online]. Available from: <http://www.catholic.or.th/> [2013, May 31].

Lo hicimos [Online]. Available from: <http://www.spanishdict.com/translation> [2013, April 15].

Make a face [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/make+a+face?show=0&t=1378644123> [2013, April 15].

Meltedy [Online]. Available from: <http://www.urbandictionary.com/define.php?term=meltedy>
[2013, April 6].

No hay problema [Online]. Available from: <http://www.spanishdict.com/translation> [2013, April
15].

Numbskull [Online]. Available from: [http://oxforddictionaries.com/definition/english/numbskull?
q=numbskull+](http://oxforddictionaries.com/definition/english/numbskull?q=numbskull+) [2013, April 7].

Okely dokely [Online]. Available from: [http://www.urbandictionary.com/define.php?term=okely%
20dokely](http://www.urbandictionary.com/define.php?term=okely%20dokely) [2013, May 31].

Pit Stop [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/pit%20stop> [2013,
May 31].

Pull over [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/pull%20over>
[2013, May 10].

Ring a bell [Online]. Available from: [http://thesaurus.com/browse/ring%20a%20bell?&o=
100074&s=t](http://thesaurus.com/browse/ring%20a%20bell?&o=100074&s=t) [2013, May 10].

Second Name [Online]. Available from: [http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/
second-name?q=Second+name+](http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/second-name?q=Second+name+) [2013, April 30].

SpongeBob SquarePants [Online]. Available from: [http://www.mangpong.co.th/eshop/product-
detail.php?id=008584](http://www.mangpong.co.th/eshop/product-detail.php?id=008584) [2013, April 16].

Waterfall [Online]. Available from: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/waterfall> [2013,
April 6].